

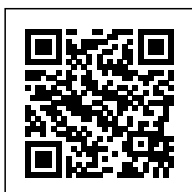

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VI. volební období

787/0

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Organizace spojených národů
proti korupci (Mérida, 11. prosince 2003)**

Zástupce předkladatele: ministr spravedlnosti
Doručeno poslancům: 31. srpna 2012 v 8:57

Návrh usnesení

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky souhlasí s ratifikací Úmluvy Organizace spojených národů proti korupci (Mérida, 11. prosince 2003) s tím, že při uložení ratifikačních listin budou učiněna následující prohlášení:

„V souladu s čl. 23 odst. 2 písm. d) Úmluvy Organizace spojených národů proti korupci (Mérida, 11. 12. 2003) Česká republika prohlašuje, že informační povinnost podle tohoto odstavce bude plnit Ministerstvo spravedlnosti České republiky.

V souladu s čl. 44 odst. 6 písm. a) Úmluvy Organizace spojených národů proti korupci (Mérida, 11. 12. 2003) Česká republika prohlašuje, že v případě neexistence jiné smluvní úpravy vydávání bude Úmluvu považovat za právní základ pro spolupráci v oblasti vydávání.

V souladu s čl. 46 odst. 13 Úmluvy Organizace spojených národů proti korupci (Mérida, 11. 12. 2003) Česká republika prohlašuje, že ústředními orgány, které jsou povinny a zplnomocněny přijímat žádosti o poskytnutí právní pomoci, jsou Nejvyšší státní zastupitelství České republiky v případě žádostí podaných v řízení před podáním obžaloby, a Ministerstvo spravedlnosti České republiky v případě žádostí podaných v řízení po podání obžaloby.

V souladu s čl. 46 odst. 14 Úmluvy Organizace spojených národů proti korupci (Mérida, 11. 12. 2003) Česká republika prohlašuje, že jazyky pro ni přijatelné pro potřeby přijímání písemných žádostí o poskytnutí právní pomoci jsou čeština, angličtina a francouzština.“

Předkládací zpráva pro Parlament ČR

Úmluva Organizace spojených národů proti korupci (dále jen „Úmluva“) je první univerzální právní dokument v oblasti boje proti mezinárodní korupci. Úmluva zahrnuje obecné vyjádření politické vůle zúčastněných zemí k řešení korupce, která dosud nebyla ve všech státech chápána jako trestný čin a ani trestána. Dne 4. prosince 2000 Valné shromáždění OSN ve své rezoluci č. 55/61 deklarovalo potřebu vytvořit efektivní globální nástroj pro boj s korupcí, který by úzce navazoval na Úmluvu OSN proti nadnárodnímu organizovanému zločinu, podepsanou v Palermu (dále jen „Palermská úmluva“).

Otevřený mezivládní negociační orgán pro přípravu Úmluvy proti korupci, tzv. Ad-hoc výbor založený rezolucí VS OSN 55/61 působil po dva roky s konferenční podporou sekretariátu vídeňského Úřadu proti drogám a zločinu (UNODC) a uskutečnil celkem sedm formálních zasedání, na jejichž činnosti se podílela i Česká republika.

Ve dnech 9. – 11. prosince 2003 proběhla v mexické Méridě Konference na vysoké úrovni za účelem podpisu Úmluvy, které se zúčastnilo celkem 115 delegací, několik pozorovatelů a zástupci řady mezivládních a nevládních organizací. Během samotné konference v Méridě se podařilo pod Úmluvu shromáždit 95 podpisů. Úmluva vstoupila v platnost dne 14. prosince 2005, devadesát dnů po uložení třicáté ratifikační listiny. V současné době má Úmluva 160 smluvních stran, z toho 25 členských států Evropské unie, včetně Evropské unie samotné. Kromě České republiky k Úmluvě proti korupci dosud nepřistoupila Spolková republika Německo. Oba uvedené státy však Úmluvu podepsaly, Česká republika 22. dubna 2005, Německo již na Konferenci 9. prosince 2003.

Úmluva OSN proti korupci je vyjádřením politické vůle smluvních stran k řešení korupce. Bohužel se univerzalita Úmluvy odráží v nižší důraznosti na řešení protikorupčních opatření než mají některé regionální dokumenty (např. Trestněprávní úmluva o korupci Rady Evropy či Úmluva o podplácení zahraničních veřejných činitelů OECD). Tato důraznost dále klesá s každým dalším dokumentem přijatým v návaznosti na Úmluvu OSN, např. monitorovací mechanismus podle kapitoly VII Úmluvy se podařilo přijmout až v r. 2009 a jeho výsledky v mnoha případech nepovedou ke změnám právních rámců či vnitrostátním protikorupčním opatřením. Také přístup veřejnosti k informacím vyplývajícím z hodnocení jednotlivých států byl značně omezen, nebude proto fungovat kontrola veřejnosti a občanské společnosti, přestože to je jedním z požadavků Úmluvy.

Česká republika Úmluvu podepsala dne 22. dubna 2005 na základě usnesení vlády č. 359 ze dne 23. března 2005, kterým vláda souhlasila s návrhem na podpis Úmluvy OSN proti korupci s výhradou ratifikace. Česká republika se konferencí i jednání pracovních skupin doposud účastnila pouze v roli pozorovatele a mohla ovlivnit výsledky jednání Konference a pracovních skupin pouze v rámci svého členství v Evropské unii. Protože svým podpisem ČR vyjádřila úmysl k Úmluvě přistoupit, právním řádem byly splněny závazné požadavky jednotlivých článků Úmluvy a ratifikace Úmluvy přispěje k tomu, aby se mohla Česká republika zapojit do protikorupční spolupráce se širším okruhem států, než podle dosud sjednaných mezinárodních smluv z této oblasti, předkládá se nyní návrh na ratifikaci tohoto dokumentu.

K jednotlivým článkům Úmluvy

Kapitola I – Všeobecná ustanovení

Článek 1 – Účel

Článek 1 obsahuje účel Úmluvy, kterým je účinnější prosazování opatření k prevenci a potírání korupce, podpora mezinárodní spolupráce a technické pomoci, včetně spolupráce při navrácení majetku a prosazování řádného spravování veřejných záležitostí a řádného zacházení s veřejným majetkem.

Článek 2 – Použité termíny

Tento článek definuje některé používané termíny, např. veřejného činitele (písm. a)). Trestní zákoník č. 40/2009 Sb. zavádí nově označení úřední osoba v § 127. Nově rozšířená definice úřední osoby plně odpovídá požadavkům definice veřejného činitele Úmluvy. Terminologie Úmluvy plně odpovídá českému právnímu řádu.

Článek 3 – Předmět úpravy

Článek upravuje předmět úpravy, tzn. prevenci, vyšetřování a stíhání korupce, zmrazení, zabavení, konfiskaci a navrácení výnosů z trestné činnosti, při které došlo k poškození nebo ke škodám na státním majetku.

Článek 4 – Ochrana svrchovanosti

Článek zajišťuje svrchovanost smluvních stran, nevměšování do vnitřních záležitostí jiných států a obsahuje zákaz uplatňování soudní pravomoci a výkon funkcí, které jsou vyhrazeny výlučně vnitrostátním orgánům na území jiného státu.

Kapitola II – Preventivní opatření

Článek 5 – Preventivní protikorupční strategie a praxe

Odstavce 1 až 4 zavazují smluvní státy koncipovat a realizovat protikorupční strategii, zavést účinné preventivní postupy a jejich pravidelné hodnocení a navzájem mezi sebou a s relevantními mezinárodními a regionálními organizacemi v této oblasti spolupracovat, což zahrnuje účast na mezinárodních programech a projektech zaměřených na prevenci korupce.

Protikorupční strategie vlády je připravována a realizována Vládním výborem pro koordinaci boje s korupcí ve spolupráci se všemi rezorty. Mezinárodní spolupráce v boji proti korupci je zajišťována v rámci Policie ČR a koordinována Vládním výborem, Ministerstvem vnitra a Ministerstvem spravedlnosti.

Článek 6 – Orgán nebo orgány pro prevenci korupce

Odstavce 1 a 2 ukládají smluvním státům zřízení orgánu případně orgánů k implementaci protikorupčních opatření a k prohlubování poznatků o prevenci korupce, které budou nadány nezbytnou mírou nezávislosti a budou materiálně i personálně adekvátně zajištěny.

Usnesením vlády č. 315 ze dne 27. dubna 2011 byl zřízen Vládní výbor pro koordinaci boje s korupcí, který je poradním orgánem vlády pro oblast boje s korupcí a pro oblast hodnocení korupčních rizik v rámci legislativního procesu. Vládní výbor koordinuje a vyhodnocuje problematiku boje proti korupci a na základě poznatků z této oblasti činnosti předkládá vládě návrhy na přijetí opatření vedoucích ke snížení korupčního rizika v rámci činnosti veřejné správy a zvýšení transparentnosti její činnosti. V souladu se strategií vlády v boji proti korupci kontroluje plnění úkolů zadaných jednotlivým rezortům, koordinuje jejich činnost v oblasti boje proti korupci a poskytuje jim v tomto směru metodickou pomoc. Jedná se ovšem o politický orgán, který je tvořen členy vlády.

Požadavky čl. 6 odst. 1 a 2 nejvíce naplňuje Sekce pro koordinaci boje s korupcí, která je fakticky nezávislá a vykonává svou činnost efektivně, formálně je však zařazena pod Úřad vlády ČR, tedy jeden z ústředních správních úřadů ve smyslu kompetenčního zákona. Sekce pro koordinaci boje s korupcí zabezpečuje, mimo jiné, chod Vládního výboru pro koordinaci boje s korupcí.

Odstavec 3 dále požaduje, aby smluvní strany sdělily generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů jméno a adresu úřadu nebo úřadů, jež by mohly ostatním smluvním stranám pomoci s přípravou a zaváděním konkrétních opatření k prevenci korupce. Vzhledem ke skutečnosti, že Sekce pro koordinaci boje s korupcí Úřadu vlády ČR není formálně nezávislým orgánem a její existence není legislativně zakotvena, bude generální tajemník vyrozuměn notou Stálé mise ČR při OSN v New Yorku po vstupu Úmluvy v platnost ve vztahu k České republice.

Článek 7 – Veřejný sektor

Odst. 1 ukládá smluvním státům usilovat o úpravu systému nábory, přijímání, udržení, služebního postupu a odchodu do důchodu veřejných činitelů. Tato problematika je v českém právním řádu řešena v zákoně č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozd. předpisů. Zákon však nikdy nenabyl plné účinnosti (účinnost - kromě vybraných ustanovení - je nyní odložena k 1. lednu 2015). Na základě rozhodnutí vlády ČR Ministerstvo vnitra zpracovalo věcný záměr zákona o úřednících veřejné správy a představilo teze nového zákona. Návrh zákona, který bude obsahovat i požadované protikorupční opatření, by měl být do konce září 2012 předložen vládě k projednání.

Odst. 2 a 3 obsahuje doporučení přijetí dalších opatření ohledně průhlednosti financování voleb do veřejných úřadů a politických stran. V návaznosti na hodnocení České republiky Skupinou států proti korupci (GRECO) ve třetím kole hodnocení v r. 2011 Ministerstvo vnitra zpracovalo a předložilo vládě Analýzu k návrhu legislativních opatření na zprůhlednění financování politických stran a politických hnutí. Návrh zákona o dohledu nad hospodařením politických stran a hnutí, jehož věcné řešení projednával i Vládní výbor pro koordinaci boje s korupcí, byl v květnu 2012 předložen k projednání vládě a Parlamentu ČR. V případě přijetí nového zákona bude právní úprava přijatá ke zvýšení transparentnosti financování politických stran a politických hnutí, a to zejména ve vztahu k financování volebních kampaní, zcela v souladu s požadavky Úmluvy.

Odst. 4 vyzývá smluvní strany k úsilí o přijetí opatření, která zajistí transparentnost a předcházení střetu zájmů.

Článek 8 – Pravidla chování pro veřejné činitele

Článek upravuje podporu integrity, poctivosti a odpovědnosti veřejných činitelů a vypracování pravidel a standardů chování činitelů. Jedním z požadavků je také zavedení opatření a systémů k usnadnění ohlašování případů korupce příslušným úřadům, pokud se veřejný činitel dozví o takovém případě při výkonu jeho funkcí. Zároveň Úmluva umožňuje požadovat majetková přiznání a přiznání činností mimo výkon funkce v zájmu předcházení střetu zájmů.

Ministerstvo vnitra připravilo znění nového etického kodexu, který vychází ze Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012. Kodex explicitně vykládá oblast zákonnosti, správního uvážení, zdvořilosti a profesionality, nestrannosti, zásady rychlosti a efektivity, střetu zájmů, korupce, nakládání se svěřenými prostředky, mlčenlivosti, informování veřejnosti, veřejné činnosti a reprezentace. Vymezuje tedy žádoucí standardy chování zaměstnance ve vztahu k veřejnosti i k jiným zaměstnancům a prostřednictvím jejich definice je chce dále podporovat a rozvíjet. Etický kodex upravuje i povinnost ohlašování případů korupce nadřízenému úředníka či zaměstnance veřejné správy a orgánům činným v trestním řízení.

Problematika střetu zájmů veřejných činitelů je v České republice řešena zákonem č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů.

Článek 9 – Veřejné zakázky a správa veřejných financí

Odstavec 1 ukládá povinnost zavést systém veřejných zakázek, které budou založeny na principech transparentnosti, hospodářské soutěže a objektivních kritériích rozhodování, jejichž demonstrativní výčet je uveden v písm. a) až e) odst. 1 předmětného článku Úmluvy. Ustanovení tohoto článku je pokryto zákonem o veřejných zakázkách č. 137/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Odstavec 2 a 3 upravují povinnost přijmout opatření na podporu transparentnosti a odpovědnosti při správě veřejných financí a dále opatření nezbytné k zachování integrity účetních knih, záznamů, finančních výkazů nebo ostatních dokumentů týkajících se veřejných výdajů a příjmů. Tato problematika je předmětem úpravy zákona č. 218/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech (rozpočtová pravidla), zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů a zákona č. 563/1991 Sb. o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

Článek 10 – Přístup veřejnosti k informacím

Článek požaduje přijetí takových opatření, která zvýší transparentnost veřejné správy, včetně poskytování informací o její organizaci, fungování a rozhodovacím procesu. Takovými opatřeními mohou být postupy, které umožní veřejnosti získat jednotlivé informace na základě žádosti, zjednodušení administrativních procedur, které umožní přístup veřejnosti ke kompetentním rozhodovacím orgánům a zveřejňování informací, které mohou obsahovat i pravidelné zprávy o korupčních rizicích ve veřejné správě. Tuto problematiku upravuje především § 5 a násl. zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Článek 11 – Opatření týkající se orgánů soudnictví a prokuratury

Tyto články zakládají smluvním stranám povinnost přijmout opatření nutná k posílení integrity a předcházení příležitostem ke korupci v soudnictví a na státních zastupitelstvích. Taková opatření mohou zahrnovat pravidla chování příslušníků soudcovského stavu a zaměstnanců státních zastupitelství. Tato opatření jsou již v současné době obecně zahrnuta v ustanoveních zákonů č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích a č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství. Ministerstvo spravedlnosti zpracovává nové návrhy zákonů o soudech a soudcích a o státních zastupitelstvích, které budou dále posilovat nezávislost těchto orgánů a protikorupční opatření nutná pro jejich činnost.

Článek 12 – Soukromý sektor

Odstavce 1 a 2 zahrnují povinnost zavést opatření proti korupci v soukromém sektoru cestou zvýšení standardů účetnictví a auditu a zavedení přiměřených a odrazujících trestů při nevyhovění takovým opatřením, což je materie, kterou upravují např. zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a zákon o účetnictví č. 563/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, který upravuje rozsah a způsob vedení účetnictví a požadavky na jeho průkaznost.

Odstavce 3 a 4 mluví o povinnosti přijmout opatření ohledně vedení účetních knih a záznamů, zveřejnění finančních výkazů, účetních a revizních standardů se zdůrazněním zákazu odpočtu výloh z daňového základu, jako jsou úplatky. Tato oblast je řešena zákonem o daních z příjmů č. 586/1992 Sb., jehož § 24 stanoví, že výdaje (náklady) vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů se pro zjištění základu daně odečtou ve výši prokázané poplatníkem a ve výši stanovené tímto zákonem a zvláštními předpisy. Pokud je poskytnutí plnění protiprávní, úkon za který bylo toto plnění poskytnuto je neplatný a plnění nemůže být zaúčtováno. Proto úplatky a jiné nezákonné platby nejsou považovány za výdaj nezbytný pro "dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů. § 25 odst. 1 písm. zf) pak výslovně stanoví, že za daňově odpočitatelnou položku nelze uznat žádné neoprávněné plnění poskytnuté zahraničnímu veřejnému činiteli (nebo třetí osobě za zahraničního veřejného činitele), a to ani v případech, kdy takové plnění není považováno za trestný čin podle zákonů jeho státu.

Článek 13 – Účast společnosti

Článek ukládá smluvním stranám přijmout opatření k posílení občanské společnosti, podpoře nevládních organizací a komunálních organizací za účelem prevence a potírání korupce a při prohlubování povědomí veřejnosti o existenci, příčinách, závažnosti a hrozbě korupce jakož i o protikorupčních orgánech, přičemž jmenuje příklady takových opatření.

V České republice není činnost občanské společnosti a nevládních organizací limitována, zakládání a činnost nevládních organizací je upravena např. zákonem č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech či zákonem č. 227/1997 Sb., o nadacích a nadačních fondech. Orgány veřejné a státní správy s občanskou společností a nevládními organizacemi v oblasti boje proti korupci dlouhodobě spolupracují.

Článek 14 – Opatření k prevenci praní špinavých peněz

Závazný odstavec 1, který ukládá povinnost zavést jednotný vnitrostátní regulační a kontrolní režim pro banky a finanční instituce nebankovního typu, včetně fyzických nebo právnických osob, které poskytují formální nebo neformální služby za účelem převodu peněz nebo hodnoty, si klade za cíl zabránit všem formám praní špinavých peněz a odhalit je.

Tato problematika je upravena zákonem č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. Základní povinnosti povinných osob, které jsou definovány v § 2 zákona, upravuje část druhá zákona (§§ 7-29). Jedná se o identifikaci a kontrolu klienta, uchovávání informací a postupu při podezřelém obchodu.

Kontrolu plnění těchto povinností a zjišťování, zda nedochází k legalizaci výnosů z trestné činnosti finančními institucemi, provádí zejména zvláštní složka Ministerstva financí – Finanční analytický útvar (dále FAÚ), jehož zřízení předpokládá článek 14 odst. 1 písm. b) Úmluvy. Hlavní náplní činnosti FAÚ je sběr a analýza oznámení o podezřelých transakcích. Na mezinárodní úrovni FAÚ spolupracuje a vyměňuje si informace na základě mezinárodních smluv (např. Úmluva Rady Evropy o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinu, sjednané 8.11.1990 ve Štrasburku, sdělení MZV č. 33/1997 Sb.).

Kapitola III – Kriminalizace a vymáhání práva

Článek 15 - Korupce národních veřejných činitelů

Článek 16 - Korupce zahraničních veřejných činitelů a činitelů veřejných mezinárodních organizací

Ustanovení těchto článků je pokryto §§ 331 (přijetí úplatku) a 332 (podplacení) trestního zákoníku, zákon č. 40/2009 Sb. Česká právní úprava postihuje korupci podstatně rozsáhleji, než je vyžadováno v těchto člancích Úmluvy.

Pojem úřední osoba ve smyslu §§ 331-334 trestního zákoníku je rozšířen také na zahraniční veřejné činitele a činitele veřejných mezinárodních organizací.

Článek 17 – Zpronevěra, zneužití nebo jiná forma odvedení majetku ze strany veřejného činitele

Článek 18 – Obchodování s vlivem

Článek 19 – Zneužití funkce

Článek 20 – Neoprávněné obohacení

Článek 21 – Korupce v soukromém sektoru

Článek 22 – Zpronevěra majetku v soukromém sektoru

Tato ustanovení jsou provedena v trestním zákoně v rámci skutkových podstat trestných činů zpronevěra v § 206 a zneužívání pravomoci úřední osoby v § 329, přičemž materií upravené v článku 18 Úmluvy – Obchodování s vlivem i odpovídá skutková podstata trestného činu nepřímé úplatkářství v §333.

Kromě úplatkářství je v českém právním řádu zakotveno několik dalších skutkových podstat trestných činů, které rovněž postihují korupční jednání. Jedná se zejména o trestné činy zneužívání informací a postavení v obchodním styku (§ 255), pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži (§ 257) pletichy při veřejné dražbě (§ 258), pletichy v insolvenčním řízení (§ 226). Korupce v soukromém sektoru je pokryta obecnými ustanoveními trestných činů přijetí úplatku a podplacení (§§ 331 a 332 trestního zákoníku č. 40/2009 Sb.).

Ustanovení článků 19, 20, 21 a 22 Úmluvy jsou instituty, jejichž implementace je dána smluvním stranám na zvážení, přičemž návrh skutkové podstaty nezákonného obohacení, obsažený v čl. 20 Úmluvy, není explicitně v českém trestním zákoníku zakotven. Jedná se

však o jeden ze znaků (neoprávněný prospěch) trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 trestního zákoníku.

Článek 23 – Praní výnosů z trestné činnosti

Čl. 23 Úmluvy definuje legalizaci výnosů z trestné činnosti shodně jako Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu nebo jako Úmluva EU na ochranu finančních zájmů z r. 1995 anebo Úmluva o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinu z 8. 11. 1990 (sdělení MZV č. 33/1997 Sb.) Závazky vyplývající z odstavce 1 jsou do českého právního řádu z větší části promítnuty v ustanoveních trestního zákoníku o trestném činu podílnictví podle § 214 a zejména pak ve skutkové podstatě trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti podle §216 trestního zákoníku. Navíc ustanovení §§ 215 a 217 trestního zákoníku činí trestným i některé nedbalostní formy podílnictví a legalizace výnosů z trestné činnosti.

Informační povinnost podle odstavce 2 písm. d) bude plnit Ministerstvo spravedlnosti.

Článek 24 – Utajení

Zatajení původu majetku pocházejícího z trestné činnosti je taktéž trestné v souladu se zněním §§ 214 a 215 trestního zákoníku, které upravují podílnictví v úmyslné i nedbalostní formě.

Článek 25 – Maření výkonu spravedlnosti

Jednání uvedené v článku 25 písm. a) Úmluvy je možné podle trestního zákoníku kvalifikovat buď jako trestný čin vydírání podle § 175 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku (využití fyzické síly, vyhrožování nebo zastrašování znalce nebo svědka), popř. jako trestný čin zasahování do nezávislosti soudu podle § 335 tr. zákoníku nebo jako návod k trestnému činu křivé výpovědi nebo trestného činu nepravdivého znaleckého posudku podle § 24 odst. 1 písm. b) k § 346 tr. zákoníku (slib, nabídka nebo poskytnutí nepřiměřené výhody svědkovi za nepravdivou výpověď nebo znalci za poskytnutí nepravdivého znaleckého posudku).

Jednání uvedené v článku 25 písm. b) bude možné kvalifikovat buď jako trestný čin násilí proti orgánu veřejné moci podle § 323 či vyhrožování s cílem působit na orgán veřejné moci podle § 324 tr. zákoníku nebo násilí proti úřední osobě či vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle §§ 325 a 326 tr. zákoníku, popř. jako zasahování do nezávislosti soudu podle § 335 tr. zákoníku.

Článek 26 – Odpovědnost právnických osob

Otázku odpovědnosti právnických osob za spáchané trestné činy řeší nový zákon o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim č. 418/2011 Sb. Tento zákon upravuje nejen odpovědnost právnických osob a sankce (testy a ochranná opatření), ale i navazující procesní postupy.

Trestní odpovědnost právnických osob umožňuje účinnější postih některých závažných jednání výslovně uvedených ve zvláštní části nového trestního zákona. Trestní stíhání fyzické osoby a trestní stíhání právnické osoby pro týž skutkový základ se nevylučuje.

Článek 27 – Účastenství a pokus

Článek 28 – Povědomí, úmysl a účel

Článek 29 – Promlčení

Právní úprava spolupachatelství a účastenství na trestném činu (§ 23 – 24 trestního zákoníku) zcela vyhovuje požadavkům podle odst. 1 článku 27 Úmluvy, úprava § 21 odpovídá závazkům odst. 2 článku 27 Úmluvy (pokus). Čl. 27 odst. 3 Úmluvy, týkající se trestnosti přípravy trestných činů korupce není závazný. Trestní zákoník přípravu trestných činů přijetí úplatku, podplacení a nepřímého úplatkářství nezakotvuje. Úprava podle § 15 trestního zákoníku a § 2 odst. 6 trestního řádu odpovídá závazkům z článku 28 Úmluvy. Promlčení je v trestním zákoně upraveno v § 34 a násl. trestního zákonu.

Článek 30 – Trestní stíhání, soudní rozhodnutí a sankce

Tento článek zavazuje smluvní strany ke stíhání protiprávního jednání podle této Úmluvy a k zavedení sankcí podle závažnosti tohoto jednání. Odstavec 2 zavazuje k přijetí opatření, která zajistí odpovídající rovnováhu mezi imunitami veřejných činitelů a možností jejich efektivního vyšetřování, stíhání a odsouzení za spáchané trestné činy. Zároveň článek upravuje možnost propuštění obviněné osoby z vazby a podmíněné propuštění odsouzeného z výkonu trestu v závislosti na závažnosti protiprávního jednání.

Odstavec 7 umožňuje smluvnímu státu zavést postup pro propuštění/vyloučení úřední osoby z výkonu funkce úřední osoby nebo výkonu funkce ve společnosti vlastněné z části či zcela státem. Zároveň čl. 30 vybízí k zajištění práva na řádnou obhajobu, dodržování principu presumpce neviny a k neintegraci odsouzených osob do společnosti.

Povinnosti uložené podle tohoto článku jsou v českém právním řádu řešeny v základních zásadách trestního zákoníku a trestního řádu, v Ústavě (čl. 27 imunita poslance, senátora), povinnosti podle odstavce 4 a 5 jsou zakotveny v trestním řádu (§ 35 a násl. a § 67 a násl.), podmíněčné propuštění je v trestním zákoníku zakotveno v § 88 a násl. a v zákoně č. 257/2000 Sb., o probační a mediační službě. Podmínky trestu zákazu činnosti podle odstavce 7 jsou stanoveny § 73 trestního zákoníku.

Článek 31 – Zmrazení, zabavení a konfiskace

Úmluva v čl. 31 odst. 1 požaduje zabacení výnosů z korupčních trestných činů nebo náhradní hodnoty, která těmto výnosům odpovídá a majetek či věc, která byla použita či určena ke spáchání trestného činu podle Úmluvy. Dále Úmluva požaduje, aby stát přijal opatření, která povedou k identifikaci, sledování, zajištění a zabavení takových věcí z důvodu jejich pozdějšího možného propadnutí. K nakládání s těmito výnosy a věcmi má stát určit odpovědný orgán.

Článek dále upravuje propadnutí jiné majetkové či náhradní hodnoty, zajištění příjmů a jiných aktiv vyplývajících z těchto výnosů, zajištění prostředků na účtech a bankovních, finančních či obchodních informací. Smluvní strana nesmí odmítnout poskytnutí takových informací s odvoláním na bankovní tajemství. Zároveň nesmí být ustanovení tohoto článku vykládáno tak, aby poškozovalo bona fide práva třetích stran.

Podle trestního zákoníku lze pachateli trestného činu uložit trest propadnutí části nebo celého majetku (§§ 66tr. zákoníku) nebo trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty (§§ 70 tr. zákoníku), či trest propadnutí náhradní hodnoty (§ 71 tr. zákoníku). Takto lze však postihnout pouze majetek nebo věci patřící pachateli trestného činu. Dále lze uložit ochranné opatření zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty (§ 101 tr. zákoníku) a zabránění náhradní hodnoty (§ 102 tr. zákoníku). V trestním řádu je tato problematika řešena podle § 78 a násl.

Článek 32 – Ochrana svědků, znalců a obětí

Dle požadavků Úmluvy musí každý smluvní stát přijmout potřebná opatření k efektivní ochraně svědků, znalců a jejich blízkých osob, které oznámí spáchání trestných činů podle Úmluvy před potenciální odplatou či zastrašováním. Taková opatření mohou, v souladu s právem na obhajobu, zahrnovat fyzickou ochranu takových osob, včetně zabránění zveřejnění informací o jejich identitě nebo zajištění výsledku utajeného svědka či znalce za pomoci elektronických prostředků. Stát má také umožnit účast obětí trestného činu a umožnit takové oběti vyjádřit se v trestním řízení.

Platná právní úprava umožňuje ochranu svědků a dalších osob zúčastněných na trestním řízení prostřednictvím zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (obecná povinnost policie chránit občany před nebezpečím ohrožení života, zdraví nebo majetku), zákona č. 137/2001 Sb., o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením (osobní ochrana, přestěhování chráněné osoby včetně příslušníků její domácnosti v rámci ČR nebo do zahraničí, pomoc chráněné osobě za účelem jejího sociálního začlenění v novém prostředí a zastírání skutečné totožnosti chráněné osoby) a prostřednictvím trestního řádu. Trestní řád umožňuje z osob zúčastněných na trestním řízení chránit pouze svědka, a to utajením jeho identity při výsledku a obdobných úkonech trestního řízení (§ 55 odst. 2 tr. řádu).

Článek 33 – Ochrana oznamovatelů

Článek 33 dává smluvním stranám na zvážení zajištění ochrany tzv. whistleblowerů, neboli oznamovatelů, kteří se věrohodným způsobem dozvěděli o spáchání trestného činu a v dobré víře tento trestný čin oznámí kompetentním orgánům. Takováto ochrana zatím není v českém právním řádu explicitně zajištěna. Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012 ukládá v úkolu 1.18 Úřadu vlády vypracovat analýzu whistleblowingu a ochrany oznamovatelů korupčního jednání a předložit tuto analýzu vládě k projednání. Analýzu vláda projednala 13. června 2012 a uložila místopředsedkyni vlády, předsedkyni Legislativní rady vlády a předsedkyni Vládního výboru pro koordinaci boje s korupcí zpracovat ve spolupráci s ministry spravedlnosti a práce a sociálních věcí a vládě do 30. září 2012 předložit návrh věcného záměru legislativního řešení whistleblowingu a ochrany oznamovatelů, který upraví předpoklady, podmínky a postup při poskytování ochrany zaměstnanci, který oznámí trestněprávní jednání a spolupracuje s příslušnými orgány v rámci řízení.

Článek 34 – Následky trestných činů korupce

Tento článek dává smluvním stranám na zvážení úpravu následků trestných činů korupce, např. jako důvod pro zrušení či odvolání smlouvy, odnětí oprávnění či přijetí jiného nápravného opatření. Tyto závazky jsou provedeny zejména v § 39 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, v § 80 písm. c) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád či např. v § 229 odst. 1 písm. g) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.

Článek 35 – Náhrada škody

Povinnosti uložené smluvním státům na základě tohoto článku jsou implementovány v českém právním řádu zákonem o odpovědnosti za škodu způsobenou rozhodnutím orgánu státu nebo jeho nesprávným úředním postupem č. 82/1998 Sb., v případech soukromé korupce se jedná o ustanovení občanského zákoníku a občanského soudního řádu o náhradě škody.

Článek 36 – Specializované orgány

Úmluva v souladu se základními principy právního systému smluvních stran požaduje vytvoření specializovaného orgánu, orgánů či osob v boji proti korupci. Těmto orgánům má být zajištěna dostatečná nezávislost, zdroje a potřebná školení. Takovými specializovanými orgány v rámci Policie ČR jsou Útvar odhalování korupce a finanční kriminality SKPV (ÚOKFK) a rámci soustavy státního zastupitelství je zavedena obligatorní specializace státních zástupců „korupce a trestná činnost úředních osob“ na všech úrovních (příloha 2 pokynu obecné povahy Nejvyšší státní zástupkyně č. 4/2009 ze dne 27. července 2009 v aktuálním znění). V současné době probíhají expertní diskuze o možnosti vytvoření speciálního protikorupčního útvaru v rámci soustavy státního zastupitelství, do jehož působnosti by měly náležet korupční trestné činy a trestné činy s korupcí typicky související. Tento útvar by měl být zřízen při NSZ jako jednotný centrálně působící útvar na celém území ČR bez poboček. Nezbytná nezávislost orgánů činných v trestním řízení a povinnost těchto orgánů vykonávat své funkce bez jakýchkoli nepřípustných vlivů je garantována ústavním pořádkem, zejména Listinou základních práv a svobod (vyhlášena pod č. 2/1993 Sb.) a související zákonnou úpravou v aktuálním znění, např. zákonem č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád); zákonem č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství; zákonem č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů; zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky; a zákonem č. 341/2011 Sb., o Generální inspekci bezpečnostních sborů. Školení a vzdělávání zajišťuje Policejní akademie České republiky a Justiční akademie.

Článek 37 – Spolupráce s orgány činnými v trestním řízení

Článek 37 zavazuje v odst. 1 smluvní státy přijmout taková opatření, kterými by vybízel osoby, které se účastní či účastnily páchaní korupčního trestného činu k poskytnutí informací kompetentním orgánům nutných k vyšetřování a dokazování, a aby poskytly faktickou pomoc, která by vedla k odčerpání výnosů z trestné činnosti jejich pachatelům. Mezi nezávazné odstavce tohoto článku patří zvážení úpravy polehčujících okolností či zánik trestnosti z důvodu účinné lítosti.

Novela trestního řádu (zákon č. 141/1961 Sb.) rozšiřuje možnost použít institut spolupracujícího obviněného v řízení o všech zločinech (tj. úmyslných trestných činech s horní hranicí sazby trestu odnětí svobody převyšující 5 let), a nikoli jen o zvlášť závažných zločinech (horní hranice sazby trestu odnětí svobody převyšující 10 let) a dále mění fakultativní ukládání trestů pod dolní hranicí trestní sazby na obligatorní. Novela také stanoví případy, ve kterých u spolupracujícího obviněného soud obligatorně upustí od potrestání, tj. soud bude muset v případě spolupracujícího obviněného uložit trest pod dolní hranicí trestní sazby a v zákonem stanovených případech bude muset upustit i od potrestání.

Podle zákona o zvláštní ochraně svědka je možné zvláštní ochranu a pomoc poskytnout také osobě, která vypovídala nebo má vypovídat jako obviněný a obhájci takového obviněného. Pomoc lze poskytnout také osobám, které jsou osobami blízkými ve vztahu k takovému obviněnému nebo jeho obhájci.

Článek 38 – Spolupráce národních orgánů

Právní úprava součinnosti státních orgánů, fyzických a právnických osob (§ 7-8 trestního řádu) v českém právním řádu zcela vyhovuje závazkům podle článku 28 Úmluvy.

Článek 39 – Spolupráce národních orgánů se soukromým sektorem

Implementaci opatření uložených podle odstavce 1 tohoto článku, který žádá přijetí opatření, kterými bude podpořena spolupráce mezi orgány činnými v trestním řízení a soukromoprávními subjekty, zejména finančními institucemi, lze v českém právním řádu spatřovat ve skutkové podstatě trestného činu nepřekažení trestného činu (§ 367 tr. zákoníku) a trestného činu neoznámení trestného činu (§ 368 tr. zákoníku). Druhý odstavec vyzývá státy k podpoře oznamování spáchání trestných činů podle Úmluvy občany státu a osobami pobývajícími na jeho území orgánům činným v trestním řízení.

Článek 40 – Bankovní tajemství

Tuto materii upravuje v českém právním řádu § 8 odst. 2 trestního řádu a ustanovení § 38 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, které upravuje předložení informací, které jsou předmětem bankovního tajemství bez souhlasu klienta orgánům činným v trestním řízení.

Článek 41 – Trestní rejstřík

Tento článek upravuje možnost vzít v potaz informaci o předchozím pravomocném odsouzení obviněné osoby v jiném státě za obdobný trestný čin tak, jak je upraven touto Úmluvou. Článek nezakládá povinnost států tyto informace zjišťovat. V rámci Evropské unie se však připravuje elektronické propojení rejstříků trestů, proto bude možné využít tyto informace ze všech 27 členských států.

Článek 42 – Soudní pravomoc

Článek upravuje soudní pravomoc smluvních států, jak závaznou, tak nezávaznou úpravu. Právní úprava působnosti trestního zákoníku (§§ 1-11) zcela vyhovuje závazkům tohoto článku.

Kapitola III – Mezinárodní spolupráce

Článek 43 – Mezinárodní spolupráce

Ustanovení čl. 43 je obsahově blízké obdobným závazkům obsaženým v mnohostranných mezinárodních smlouvách, kterými je Česká republika vázána a které jsou v českém právním řádu implementovány v hlavě XXV. trestního řádu. Jedná se především o následující úmluvy: Evropská úmluva o vydávání (Paříž, 13. 12. 1957, sdělení FMZV č. 549/1992 Sb.), Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních (Štrasburk, 20. 4. 1959, sdělení FMZV č. 550/1992 Sb.), Evropská úmluva o předávání trestního řízení (Štrasburk, 15. 5. 1972, sdělení FMZV č. 551/1992 Sb.), Úmluva o předávání odsouzených osob (Štrasburk, 21. 3. 1983, sdělení FMZV č. 553/1992 Sb.), Trestněprávní úmluva o korupci (Štrasburk, 27. ledna 1999, sdělení MZV č. 70/2002 Sb.m.s.) a Úmluva OECD o boji

proti podplácení zahraničních veřejných činitelů v mezinárodních podnikatelských transakcích (Paříž, 17. 12. 1997).

Článek 44 – Vydávání

Ustanovení čl. 44 koresponduje s úpravou podle Evropské úmluvy o vydávání z roku 1957 a jejích dvou Dodatkových protokolů, kterými je Česká republika vázána. Vnitrostátní právní úprava postupu justičních orgánů při vydávání pachatelů do ciziny a vyžadování pachatelů z ciziny je obsažena v oddílu druhém hlavy XXV. trestního řádu (§§ 376 – 383), jakož i v ustanovení § 10 trestního zákoníku, který stanoví zásadu nevzdávání vlastních státních příslušníků cizím státům a podmínky jejich předávání jiným členským státům Evropské unie a v § 8 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku vyjadřující zásadu „vydat nebo potrestat“. Ustanovení Úmluvy budou mít ve smyslu § 375 odst. 1 tr. řádu přednost před ustanoveními hlavy XXV. trestního řádu.

Ačkoliv extradice podle trestního řádu není vázána na podmínku existence mezinárodní smlouvy o vydávání a český právní řád umožňuje provést vydání na základě vzájemnosti, aniž by byla s konkrétním státem smlouva o vydávání sjednána, navrhuje se, aby Česká republika učinila prohlášení ve smyslu článku 44 odst. 6 písm. a) Úmluvy v tom smyslu, že v případě neexistence jiné smluvní úpravy vydávání bude Česká republika Úmluvu považovat za právní základ pro spolupráci v oblasti vydávání.

Článek 45 – Předávání odsouzených osob

Článek 45 nemá závazný charakter a upravuje problematiku předávání odsouzených osob, obsaženou v Úmluvě RE o předávání odsouzených osob z roku 1983, která je pro Českou republiku závazná.

Článek 46 – Vzájemná právní pomoc

Ustanovení je obsahově blízké závazkům obsaženým v jiných mnohostranných či dvoustranných mezinárodních smlouvách o právní pomoci v trestních věcech, kterými je Česká republika vázána (např. Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních z roku 1959 včetně jejího Dodatkového protokolu z roku 1978). Ustanovení Úmluvy budou ve smyslu § 375 tr. řádu aplikována přednostně před ustanoveními hlavy XXV. trestního řádu upravujícími právní styk s cizinou. Žádosti budou vyřizovány v souladu s vnitrostátním právem dožádaného státu a v rozsahu, který nebude v rozporu s jeho vnitrostátním právem (odstavec 17 článku 46 Úmluvy).

Ústředními orgány, které budou žádat nebo poskytovat právní pomoc podle čl. 46 Úmluvy, budou Nejvyšší státní zastupitelství v trestních řízeních před podáním obžaloby a po podání obžaloby Ministerstvo spravedlnosti. V souladu s článkem 46 odst. 14 musí ČR rovněž sdělit, které jazyky jsou pro ČR přijatelné pro podávání těchto žádostí. Navrhuje se, aby těmito jazyky byla čeština, angličtina a francouzština.

Článek 47 – Předání trestního řízení

Tento článek nemá závazný charakter a upravuje problematiku předání trestního řízení, obsaženou v Úmluvě RE o předávání trestního řízení z roku 1972, která je pro ČR závazná a je implementována v trestním řádu v oddílu v oddílu šestém hlavy XXV.

Článek 48 – Spolupráce při prosazování práva

Ustanovení článku 48 se týká zejména činnosti policie, popř. celních orgánů. Mezinárodní spolupráce v boji proti závažné kriminalitě je zajišťována v rámci Policie ČR ve dvou úrovních. Jednak prostřednictvím Národní ústředny Interpol a dále na základě přímých kontaktů s bezpečnostními složkami jiných států.

Článek 49 – Společné vyšetřování

Některé formy společného vyšetřování jsou již obsaženy v některých novějších mezinárodních smlouvách v oblasti právní pomoci a policejní spolupráce sjednávaných v gesci ministerstev spravedlnosti a vnitra (např. Smlouva mezi ČR a SRN o dodatecích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. 4. 1959, která byla podepsána v Praze dne 2. 2. 2000, sdělení MZV č. 68/2002 Sb.m.s. aj. Tuto problematiku upravuje také Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. 4. 1959.

V trestním řádu je této problematice věnován § 442 – 443 o společném vyšetřovacím týmu.

Článek 50 - Zvláštní metody vyšetřování

Použití tzv. zvláštních metod vyšetřování je v našem právním řádu upraveno v trestním řádu v §§ 86 – 88a tr. řádu (sledovaná zásilka, odposlech a záznam telekomunikačního provozu) a dále v §§ 158b - 158f (operativně pátrací prostředky a podmínky jejich použití).

Podle ustanovení § 87a odst. 1 tr. řádu lze sledovat podezřelou zásilku pouze, byl-li obsah zaměněn a zaměněná věc pocházející ze zásilky odňata. Ustanovení § 87b umožňuje sledování podezřelé zásilky, aniž by byly provedeny jakékoliv úkony směřující k vydání nebo odnětí věci, tedy aniž by byl obsah zásilky zaměněn.

V trestním řádu je této problematice věnován § 436 (přeshraniční sledování) a § 437 (skryté vyšetřování).

Kapitola V – Navrácení majetku

Článek 52 – Předcházení převodům výnosů z trestné činnosti a jejich odhalování

Požadavkem prvního odstavce tohoto článku je zajistit kontrolu identity zákazníků finančních institucí, vlastníky účtů, na kterých dochází k vysokému nárůstu aktiv a zajistit kontrolu účtů, jež jsou spravovány pro, či jejichž vlastníky jsou osoby, které jsou nebo byly pověřeny významnými veřejnými funkcemi, členy jejich rodiny či blízkými spolupracovníky. Tato kontrola má vést ke zjištění podezřelých transakcí, které mají být hlášeny odpovědným orgánům, ale neměla by omezovat finanční instituce v obchodování s legitimními klienty. Podezřelé transakce však nelze chápat pouze jako čistě bankovní transakce, ale lze mezi ně podřadit také nesplnění oznamovací povinnosti při přeshraničních převezech. V České republice mají finanční instituce povinnost nahlašovat tzv. politicky exponované osoby podle zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu a související podzákoné předpisy.

Článek 52 dále uvádí možná řešení problematiky, upravuje uchovávání údajů o účtech a transakcích, činnost bank, které nemají zastoupení ve smluvním státě a doporučuje zavedení

efektivního systému zveřejňování finančních údajů veřejných činitelů a přiměřených sankcí za porušení těchto povinností.

Problematika kontrol klientů finančních ústavů a zakládání poboček bank v ČR spadá do působnosti Ministerstva financí a aktivit České národní banky a je řešena v zákoně o bankách č. 21/1992 Sb. ve znění pozd. předpisů, v zákoně č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu a v dalších normách regulujících činnost finančních institucí. Aplikace odst. 5 a 6 tohoto článku, které nemají závazný charakter, je provedena v § 4 – 8 zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů.

Článek 53 – Opatření pro přímý návrat majetku

Každý smluvní stát musí zavést taková opatření, která umožní jinému smluvnímu státu zahájit občanskoprávní řízení k určení vlastnického práva k věci či majetku získaného trestnou činností v souladu touto Úmluvou, dají možnost soudům určit pachatelům trestné činnosti náhradu škody jinému smluvnímu státu a umožnit soudům uznávat nárok jiných smluvních stran při rozhodování o konfiskaci majetku.

Zahájení občanskoprávního řízení ke zjištění vlastnického práva k majetku, získaného spácháním trestného činu, je garantováno normami občanského soudního řádu (zákon č. 99/1963 Sb.). Adhezní řízení je upraveno trestním řádem v oddílu sedmém Hlavy II.

Článek 54 – Mechanismy k navrácení majetku cestou mezinárodní spolupráce za účelem konfiskace

Tento článek požaduje přijetí opatření, která zajistí poskytování vzájemné právní pomoci ohledně majetku získaného či použitého při páčání trestné činnosti v souladu s touto Úmluvou. Jedná se zejména o možnost zajištění majetku na základě rozhodnutí cizozemského soudu, zajištění majetku cizího původu na základě odsouzení za trestný čin praní špinavých peněz nebo jiný trestný čin v rámci soudní pravomoci smluvního státu či zvážit možnost propadnutí majetku bez předchozího odsouzení v případech, kdy pachatel zemřel, uprchl či je nepřítomen. Dále mají smluvní státy zajistit možnost zmrazení či zabavení majetku na základě rozhodnutí o zmrazení či zabavení majetku vydaného kompetentním orgánem či soudem cizího státu či na základě žádosti dožadujícího státu, pokud existují dostatečné důvody k přijetí takového kroku a pokud by tento majetek měl být později předmětem rozhodnutí o konfiskaci.

V trestním řádu je zajištění majetku upraveno v oddíle šestém Hlavy XXV., §§ 441 a 441a.

Článek 55 – Mezinárodní spolupráce za účelem konfiskace

Právní pomoc na základě tohoto článku bude Česká republika žádat nebo poskytovat podle ustanovení oddílu pátého, šestého, sedmého a osmého hlavy XXV. trestního řádu. Oddíl sedmý upravuje výkon rozhodnutí cizozemských soudů s tím, že podle ustanovení § 449 písm. f) tr. řádu se cizozemským rozhodnutím rozumí také rozhodnutí, kterým bylo vysloveno předběžné zajištění majetku nebo jeho části, anebo bylo vysloveno propadnutí majetku nebo jeho části nebo bylo vysloveno propadnutí věci anebo jeho zabrání.

Článek 56 – Zvláštní spolupráce

Tento článek umožňuje státům spontánně sdílet informace o výnosech trestných činů, které by mohly v přijímajícím státě vést k zahájení trestního řízení, případně by mohly vést k žádosti o právní pomoc.

Článek 57 – Navrácení majetku a nakládání s ním

Odstavec ukládá smluvním stranám přijmout opatření umožňující navrácení majetku zkonfiskovaného státem podle článku 31 nebo 55 Úmluvy předchozím legitimním vlastníkům. Podle § 455a odst. 1 tr. řádu je možné propadlý nebo zabraný majetek sdílet na základě dohody o sdílení majetku uzavřené s cizím státem. K uzavření takové dohody je příslušné Ministerstvo financí. Návrh na uzavření takové dohody může Ministerstvu financí podat i soud, který cizozemské rozhodnutí o majetku uznal. Mezinárodní smlouvou, na základě které je možné převést zcela nebo zčásti zajištěný majetek, je např. Smlouva mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o vzájemné právní pomoci v trestních věcech ze dne 4. února 1998 (č. 40/2000 Sb.m.s.), která v článku 18, odst. 4 stanoví dožádané straně možnost v rozsahu povoleném vnitrostátními předpisy a podle podmínek, které bude každá smluvní strana považovat za vhodné při posouzení významných okolností včetně rozsahu spolupráce poskytnuté druhou stranou, převést veškerý majetek nebo jeho část či výnosy z jeho prodeje druhé straně.

Článek 58 - Finanční a zpravodajská jednotka

Ustanovení doporučuje zřízení analytické skupiny odpovědné za přijímání, analýzu a předkládání zpráv o podezřelých finančních transakcích příslušným orgánům. V České republice funguje od r. 1996 Finanční analytický útvar.

Článek 59 – Bilaterální a multilaterální dohody a opatření

Smluvní státy mají zvážit uzavírání těchto dohod a vzájemných opatření, která zvýší efektivitu uvedené mezinárodní spolupráce.

Kapitola VI – Technická pomoc a výměna informací

Článek 60 – Školení a technická pomoc

Státům je ukládána povinnost zajistit konkrétní školicí programy pro své zaměstnance odpovědné za prevenci a potírání korupce, poskytovat nejširší možnou vzájemnou technickou pomoc a pomoc při provádění hodnocení, studií a výzkumu, týkajících se korupce a zvážit poukázání dobrovolných příspěvků Úřadu Organizace spojených národů pro problematiku drog a zločinu, v zájmu podpory programů a projektů v rozvojových zemích. Tyto závazky jsou plněny v rámci stálé aktivity ministerstev zahraničních věcí, spravedlnosti, vnitra a dalších resortů.

Článek 61 – Sběr, výměna a analýza informací o korupci

Článek doporučující povahy dává ke zvážení sběr, výměnu a analýzu dat o korupci jak na národní tak mezinárodní úrovni a vypracování společných definic, standardů a metodologií, výměnu informací o nejlepším postupu v prevenci a boji proti korupci. Zároveň článek doporučuje hodnocení efektivity protikorupčních politik a strategií.

Článek 62 – Další opatření: implementace Úmluvy za pomoci ekonomického rozvoje a technické pomoci

Smluvní státy se zavazují přijmout opatření, která umožní mezinárodní spolupráci v boji proti korupci a umožní poskytování technické pomoci rozvojovým zemím.

Kapitola VII – Mechanismy provádění Úmluvy

Článek 63 – Konference smluvních stran Úmluvy

Smluvní státy podpisem Úmluvy zakotvily existenci konference smluvních stran, která si klade za cíl neustále prohlubovat spolupráci smluvních stran a která bude dohlížet na provádění Úmluvy. Konference smluvních stran přijme jednací řád a sejde se nejdéle jeden rok po nabytí účinnosti Úmluvy.

První konference smluvních stran se sešla v Ammanu v r. 2006, v r. 2009 byl v průběhu zasedání třetí konference přijatý mandát monitorovacího mechanismu, jehož se v současné době účastní všechny smluvní státy. Monitorovací mechanismus UNCAC však nelze srovnávat s monitorovacími mechanismy jiných protikorupčních instrumentů z hlediska možnosti donucení státu ke zlepšení boje proti korupci a také z hlediska transparentnosti a přístupu veřejnosti k informacím (jedná se o uzavřený proces, kdy informace poskytované hodnocenými státy i výsledná zpráva nejsou zveřejňovány automaticky Organizací spojených národů, ale pouze jednotlivými státy, pokud s tímto zveřejněním souhlasí.)

Článek 64 – Sekretariát

Konferenci smluvních stran je k dispozici sekretariát OSN, který poskytuje potřebné služby a zajišťuje koordinaci se sekretariáty relevantních mezinárodních a regionálních organizací.

Kapitola VIII – Závěrečná ustanovení

Článek 65 – Implementace Úmluvy

Každý stát je povinen přijmout taková opatření, včetně legislativních a správních opatření, která zajistí v souladu se základními principy národního práva implementaci závazků vyplývajících z této Úmluvy. Úmluva nebrání přijetí přísnějších opatření, než jsou ta, která zavádí Úmluva.

Článek 66 – Řešení sporů

Smluvní státy se budou snažit urovnat spory jednáním, pokud by jednání mezi smluvními státy ohledně výkladu či aplikace Úmluvy nevedlo k požadovanému výsledku, bude spor předmětem rozhodčího řízení. V případě, že by se tyto smluvní státy do šesti

měsíců nedohodly na organizaci rozhodčího řízení, kterákoli ze stran může spor předložit Mezinárodnímu soudnímu dvoru.

Smluvní státy mohou v okamžiku podpisu, ratifikace, přijetí, schválení či přístupu k Úmluvě učinit výhradu, že se odstavcem 2 tohoto článku necítí vázána. Tato výhrada může být kdykoli odvolána notifikací Generálnímu tajemníkovi OSN. Česká republika tuto výhradu neuplatní.

Článek 67 – Podpis, ratifikace, přijetí, schválení a přístup

Úmluva je otevřená k podpisu všem státům a regionálním ekonomickým organizacím v případě, že alespoň jeden z jejích členských států Úmluvu podepsal v souladu s odstavcem 1 tohoto článku. Nástroje ratifikace, přijetí či schválení se ukládají u Generálního tajemníka OSN.

Článek 68 – Vstup v platnost

Úmluva vstupuje v platnost devadesátého dne od data uložení třicáté ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu. Úmluva vstoupila v platnost 14. prosince 2005.

Článek 69 – Změna

Po uplynutí pěti let od vstupu v platnost může kterýkoli smluvní stát navrhnout změnu Úmluvy. Článek dále upravuje proces projednání změny, její ratifikaci, přijetí či schválení a závaznost pro smluvní strany, které se změnou vyslovily souhlas. Žádná změna Úmluvy dosud nebyla navržena.

Článek 70 – Vypovězení Úmluvy

Vypovězení Úmluvy je možné písemnou notifikací Generálnímu tajemníkovi OSN. Tato výpověď vstoupí v platnost jeden rok od přijetí notifikace Generálním tajemníkem OSN.

Článek 71 – Depozitář a jazyky

Depozitářem této Úmluvy je Generální tajemník OSN, jazyky úmluvy jsou oficiální jazyky OSN (arabština, čínština, angličtina, francouzština, ruština a španělština).

Vztah nejvýznamnějších ustanovení Úmluvy k českému právnímu řádu, popř. k jiným mezinárodním smlouvám

Úmluva náleží do kategorie tzv. prezidentských smluv. Jedná se o mezinárodní smlouvu, k jejíž ratifikaci je třeba v souladu s článkem 49 Ústavy ČR souhlas Parlamentu ČR, neboť se jedná o mezinárodní smlouvu „o věcech, jejichž úprava je vyhrazena zákonu“.

Plnění závazků vyplývajících z Úmluvy je zajištěno v rámci v současnosti platných právních předpisů, a to zejména trestním zákoníkem č. 40/2009 Sb. a trestním řádem č. 141/1961 Sb. .

Na provádění Úmluvy se budou podílet především Ministerstvo spravedlnosti, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo financí, Ministerstvo práce a sociálních věcí a Ministerstvo pro místní rozvoj. Úmluva je v souladu s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva, jakož i se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv. Nepředpokládá se, že by provádění Úmluvy mělo bezprostřední dopad na státní rozpočet. Aplikace Úmluvy nebude mít dopad na rovné postavení žen a mužů.

Vláda vyslovila souhlas s ratifikací Úmluvy Organizace spojených národů proti korupci svým usnesením ze dne 19. července 2012 č. 553.

V Praze dne 20. srpna 2012

RNDr. Petr Nečas, v.r.
předseda vlády

Úmluva Organizace spojených národů proti korupci

Preamble

Smluvní strany této Úmluvy,

Znepokojeny závažností problémů a hrozeb, které korupce představuje pro stabilitu a bezpečnost společnosti tím, že podryvá instituce a hodnoty demokracie, etické hodnoty a spravedlnost a zároveň ohrožuje udržitelný rozvoj a zákonnost,

Znepokojeny rovněž propojeností korupce a ostatních forem zločinu, zejména organizovaného zločinu a hospodářské kriminality, včetně praní špinavých peněz,

Znepokojeny dále případy korupce, obnášejícími obrovský objem majetku, jež mohou představovat podstatný podíl zdrojů států a jež ohrožují politickou stabilitu a udržitelný rozvoj těchto států,

Přesvědčeny, že korupce již není místním, ale nadnárodním fenoménem, ovlivňujícím společnost a ekonomiku a způsobujícím, že podstatnou se stává spolupráce k jejímu předcházení a kontrole,

Přesvědčeny rovněž, že účinná prevence a potírání korupce vyžadují komplexní a multidisciplinární přístup,

Přesvědčeny dále, že dosažitelnost technické pomoci může spolu s posilováním kapacit a institucionální výstavbou sehrát důležitou roli při zvyšování schopnosti států účinně korupci předcházet a potírat ji,

Přesvědčeny, že nezákonné osobní obohacování může být obzvláště škodlivé pro demokratické instituce, národní ekonomiky a právní řád,

Rozhodnuty účinněji předcházet mezinárodním převodům nezákonně získaných aktiv, odhalovat je a odrazovat od nich, a prohlubovat mezinárodní spolupráci vedoucí k navrácení aktiv,

Uznávající základní zásady všech řádných zákonných procesních podmínek v trestním řízení a v občanském a správním řízení, jímž se má rozhodnout o právech k majetku,

Majíce na mysli, že prevence a vymýcení korupce je povinností všech států, a že tyto státy musejí navzájem spolupracovat, za podpory a účasti jedinců a skupin mimo veřejný sektor, občanské společnost, nevládních organizací a organizací na místní úrovni, má-li být jejich úsilí v této oblasti účinné,

Majíce rovněž na mysli zásady odpovídajícího spravování věcí veřejných a veřejného majetku, poctivost, odpovědnost a rovnost před zákonem a potřebu zajištění integrity a podpory kultury odmítání korupce,

Vyjadřující uznání činnosti Komise pro prevenci kriminality a trestní justice a Úřadu Organizace spojených národů pro drogy a kriminalitu při prevenci a potírání korupce,

Vybavující se práci odvedenou ostatními mezinárodními a regionálními organizacemi na tomto poli, včetně aktivit Africké unie, Rady Evropy a Rady pro celní spolupráci (známé rovněž jako Světová celní organizace), Evropské unie, Ligy arabských států, Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj a Organizace amerických států,

Berouce s oceněním v úvahu mnohostranné nástroje prevence a potírání korupce, včetně, mezi jiným, Meziamerické úmluvy proti korupci, schválené Organizací amerických států 29. března 1996,¹ Úmluvy o boji proti korupci úředníků Evropských společenství nebo členských států Evropské unie, schválené Radou Evropské unie 26. května 1997,² Úmluvy o boji proti podplácení zahraničních veřejných činitelů v mezinárodních podnikatelských transakcích., schválené Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj 21. listopadu 1997,³ Trestněprávní úmluvy o korupci, schválené Výborem ministrů Rady Evropy 27. ledna 1999,⁴ Občanskoprávní úmluvy o korupci, schválené Výborem ministrů Rady Evropy 4. listopadu 1999,⁵ a Úmluvy Africké unie o prevenci a potírání korupce, schválené hlavami států a vlád Africké unie 12. července 2003,

Vítají se vstoupení Úmluvy Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu dne 29. září 2003 v platnost,⁶

se dohodly takto:

¹ Viz E/1996/99.

² Úřední věstník Evropských společenství, C 195, 25. června 1997.

³ Viz Korupce a iniciativy ke zlepšení integrity v rozvojových zemích (publikace OSN, Sales No. E.98.III.B.18).

⁴ Rada Evropy, European Treaty Series, No. 173.

⁵ Tamtéž, No. 174.

⁶ Rezoluce Valného shromáždění 55/25, příloha I.

Kapitola I

Všeobecná ustanovení

Článek 1

Účel Úmluvy

Účelem této Úmluvy je:

- (a) účinněji a efektivněji prosazovat a posilovat opatření k prevenci a potírání korupce;
- (b) prosazovat, usnadňovat a podporovat mezinárodní spolupráci a technickou pomoc při prevenci a potírání korupce, včetně spolupráce a pomoci, sledujících navrácení majetku;
- (c) prosazovat integritu, odpovědnost, řádné spravování veřejných záležitostí a řádné zacházení s veřejným majetkem.

Článek 2

Použité termíny

Pro účely této Úmluvy:

- (a) "Veřejný činitel" znamená: (i) jakoukoli osobu vykonávající zákonodárnou, výkonnou, správní nebo soudní činnost ve smluvní straně, ať již jde o funkci obsazovanou jmenováním nebo o funkci volenou, na dobu neurčitou nebo dočasně, placenou nebo neplacenou, bez ohledu na služební věk takové osoby; (ii) jakoukoli jinou osobu, která vykonává veřejnou funkci, včetně činnosti pro veřejnou agenturu nebo státní podnik, nebo která poskytuje veřejnou službu, jak jsou definovány ve vnitrostátním právu smluvní strany, a jak jsou uplatňovány v příslušné oblasti práva této smluvní strany; (iii) jakoukoli jinou osobu definovanou ve vnitrostátním právu smluvní strany jako „veřejný činitel“. Avšak pro účely některých konkrétních opatření obsažených v kapitole II této Úmluvy, „veřejný činitel“ může znamenat jakoukoli osobu, která zastává veřejnou funkci, nebo poskytuje veřejnou službu, jak jsou definovány ve vnitrostátním právu smluvní strany a uplatňovány v příslušné oblasti práva této smluvní strany;
- (b) "Zahraniční veřejný činitel" znamená jakoukoli osobu, zastávající zákonodárný, výkonný, správní nebo soudní úřad cizí země, ať již taková osoba byla do této funkce jmenována nebo zvolena; a jakoukoli osobu vykonávající veřejnou funkci pro cizí zemi, včetně výkonu takové funkce pro státní agenturu nebo státní podnik;
- (c) „Činitel veřejné mezinárodní organizace“ znamená zaměstnance mezinárodní organizace nebo jakoukoli osobu, která je takovou organizací zmocněna jednat jejím jménem;
- (d) "Majetek" znamená majetek všeho druhu, hmotný nebo nehmotný, movitý nebo nemovitý, materiální nebo nemateriální povahy, a právní dokumenty nebo nástroje prokazující vlastnictví nebo podíl na takovém majetku;
- (e) "Výnosy z trestné činnosti" znamenají jakýkoli majetek odvozený ze spáchání trestného činu nebo získaný v souvislosti s ním, a to přímo či nepřímo;
- (f) "Zmrazení" nebo "zabavení" znamenají dočasný zákaz převést, přeměnit majetek, nakládat s ním, nebo jej přemístit, nebo jeho dočasné převzetí do úschovy či převzetí kontroly nad ním na základě nařízení soudu nebo jiného oprávněného orgánu;
- (g) "Konfiskace", jež zahrnuje případně propadnutí, znamená trvalé odnětí majetku na základě nařízení soudu nebo jiného oprávněného orgánu;

(h) "Predikovaný trestný čin" znamená jakýkoli trestný čin, v jehož důsledku došlo k vytvoření výnosů, které se mohou stát předmětem trestného činu definovaného v článku 23 této Úmluvy;

(i) "Sledovaná zásilka" znamená metodu, která umožňuje, aby nelegální nebo podezřelé zásilky odešly z území jednoho či více států, případně jím prošly nebo na ně vstoupily, s vědomím a pod dohledem příslušných úřadů těchto států, za účelem vyšetřování trestného činu a zjištění osob podílejících se na jeho spáchání.

Článek 3 *Předmět úpravy*

1. Tato Úmluva se v souladu se svými podmínkami vztahuje na prevenci, vyšetřování a stíhání korupce a na zmrazení, zabavení, konfiskaci a navrácení výnosů z trestné činnosti zjištěné v souladu s touto Úmluvou.
2. Pro účely provádění této Úmluvy nebude nezbytné, pokud sama nestanoví jinak, aby trestné činy v ní popsané vedly k poškození nebo škodám na státním majetku.

Článek 4 *Ochrana svrchovanosti*

1. Smluvní strany musejí plnit své závazky podle této Úmluvy způsobem slučitelným se zásadou svrchované rovnosti a územní celistvosti států a se zásadou nevměšování do vnitřních záležitostí jiných států.
2. Nic v této Úmluvě neopravňuje žádnou smluvní stranu k tomu, aby na území jiného státu uplatňovala výkon soudní pravomoci a výkon funkcí, které jsou vyhrazeny výlučně orgánům tohoto jiného státu na základě vnitrostátního práva.

Kapitola II **Preventivní opatření**

Článek 5 *Preventivní protikorupční strategie a praxe*

1. Každá smluvní strana bude v souladu se základními zásadami svého právního systému vyvíjet a realizovat nebo nadále uskutečňovat účinnou protikorupční strategii, podporující účast společnosti a odrážející zásady zákonnosti, řádného spravování věcí veřejných a veřejného majetku, a zásady integrity, průhlednosti a povinnosti skládat účty.
2. Každá smluvní strana bude usilovat o zavedení a prosazování účinných postupů zaměřených na prevenci korupce.
3. Každá smluvní strana bude usilovat o periodické hodnocení relevantních právních nástrojů a administrativních opatření za účelem stanovení jejich odpovídající úrovně pro prevenci a potírání korupce.
4. Smluvní strany budou přiměřeně a v souladu se základními zásadami svého právního systému navzájem mezi sebou a s relevantními mezinárodními a regionálními organizacemi spolupracovat při prosazování a přípravě opatření odkazovaných v tomto článku. Tato

spolupráce může zahrnovat účast na mezinárodních programech a projektech zaměřených na prevenci korupce.

Článek 6

Orgán nebo orgány pro prevenci korupce

1. Každá smluvní strana v souladu se základními zásadami svého právního systému přiměřeně zajistí existenci orgánu nebo orgánů, které předcházejí korupci pomocí takových prostředků, jako je:

(a) uskutečňování strategie odkazované v článku 5 této Úmluvy, a tam, kde je to vhodné, dohled nad realizací této strategie a její koordinace;

(b) prohlubování poznatků o prevenci korupce a jejich šíření.

2. Každá smluvní strana udělí orgánu nebo orgánům odkazovaným v odstavci 1 tohoto článku nezbytnou nezávislost, v souladu se základními zásadami svého právního systému, aby danému orgánu nebo orgánům umožnil vykonávat jeho nebo jejich funkce efektivně a bez jakéhokoli nepřipustného vlivu. Měly by se zajistit nezbytné materiální zdroje a specializovaný personál a rovněž školení, jež může takový personál k výkonu svých funkcí vyžadovat.

3. Každá smluvní strana sdělí generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů jméno a adresu úřadu nebo úřadů, jež by mohly ostatním smluvním stranám pomoci s přípravou a zaváděním konkrétních opatření k prevenci korupce.

Článek 7

Veřejný sektor

1. Každá smluvní strana bude tam, kde je to vhodné a v souladu se základními zásadami svého právního systému usilovat o přijetí, udržování a posilování takových systémů náboru, přijímání, udržení, služebního postupu a odchodu do důchodu veřejných zaměstnanců, a tam, kde je to vhodné, ostatních nevolených veřejných činitelů,

(a) které jsou založeny na zásadách výkonnosti, průhlednosti a objektivních kritérií, jako jsou zásluhy, smysl pro spravedlnost a schopnosti;

(b) které zahrnují přiměřené procedury určené k výběru a školení jedinců pro výkon veřejných funkcí, považovaných za obzvláště citlivé na korupci, a tam, kde je to vhodné, k rotaci takových jedinců na jiné pozice;

(c) které podporují přiměřené odměňování a spravedlivé platové stupnice, s přihlédnutím k úrovni hospodářského rozvoje smluvní strany;

(d) které podporují programy výchovy a vzdělávání, aby veřejným zaměstnancům umožnily vyhovět požadavkům na správný, čestný a náležitý výkon veřejných funkcí, a které jim zajistí specializované a přiměřené školení ke zvýšení jejich povědomí o rizicích korupce, vlastních výkonu jejich funkcí. Takové programy mohou v aplikovatelných oblastech odkazovat na pravidla nebo standardy chování.

2. Každá smluvní strana rovněž zváží přijetí odpovídajících legislativních a administrativních opatření, slučitelných s cíli této Úmluvy a odpovídajících základním zásadám jejího vnitrostátního práva, k vypsání kritérií týkajících se kandidatury a voleb do veřejného úřadu.

3. Každá smluvní strana rovněž zváží přijetí odpovídajících legislativních a správních opatření, slučitelných s cíli této Úmluvy a odpovídajících základním zásadám jejího

vnitrostátního práva, ke zvýšení průhlednosti financování kandidatur pro volby do veřejného úřadu, a tam, kde je to vhodné, i financování politických stran.

4. Každá smluvní strana bude v souladu se základními zásadami svého vnitrostátního práva usilovat o přijetí, udržení a posílení systémů, jež podporují průhlednost a brání konfliktům zájmu.

Článek 8

Pravidla chování pro veřejné činitele

1. V zájmu potírání korupce bude každá smluvní strana mezi jiným podporovat integritu, poctivost a odpovědnost svých veřejných činitelů, v souladu se základními zásadami svého právního systému.

2. Každá smluvní strana bude v rámci svých vlastních institucionálních a právních systémů podporovat zejména pravidla nebo standardy chování v zájmu správného, čestného a náležitého výkonu veřejných funkcí.

3. Pro účely realizace ustanovení tohoto článku bude každá smluvní strana tam, kde je to vhodné, a v souladu se základními zásadami svého právního systému brát v úvahu relevantní iniciativy regionálních, meziregionálních a multilaterálních organizací, jako jsou Mezinárodní pravidla chování pro veřejné činitele, obsažená v příloze k rezoluci Valného shromáždění 51/59 ze dne 12. prosince 1996.

4. Každá smluvní strana v souladu se základními zásadami svého vnitrostátního práva rovněž zváží zavedení opatření a systémů k usnadnění ohlašování případů korupce prostřednictvím veřejných činitelů příslušným úřadům, když se dozví o takových případech při výkonu svých funkcí.

5. Každá smluvní strana bude tam, kde je to vhodné, a v souladu se základními zásadami svého vnitrostátního práva usilovat o zavedení opatření a systémů, jež požadují, aby veřejní činitelé předkládali příslušným úřadům prohlášení, týkající se mezi jiným jejich vedlejších aktivit, zaměstnání, investic, majetku a větších darů nebo požitků, z nichž může vzejít konflikt zájmu, pokud jde o jejich funkci veřejných činitelů.

6. Každá smluvní strana v souladu se základními zásadami svého vnitrostátního práva zváží přijetí kárných nebo jiných opatření proti státním úředníkům, kteří porušují pravidla nebo standardy stanovené v souladu s tímto článkem.

Článek 9

Veřejné zakázky a spravování veřejných financí

1. Každá smluvní strana podnikne v souladu se základními zásadami svého právního systému nezbytné kroky k zavedení odpovídajících systémů veřejných zakázek, které budou založeny na průhlednosti, soutěži a objektivních kritériích rozhodování, a budou vykazovat účinnost, mezi jiným i v předcházení korupci. Takové systémy, při jejichž aplikaci lze brát v úvahu odpovídající prahové hodnoty, se mezi jiným budou týkat:

(a) zveřejnění informací o procedurách vztahujících se k veřejným zakázkám a smlouvám, včetně informací o vypsání veřejné nabídky a věcných nebo případných informací o udělení kontraktů, jež potenciálním uchazečům o veřejnou nabídku umožní postačující časový předstih k přípravě a předložení jejich nabídek;

(b) stanovení podmínek účasti předem, včetně kritérií výběru a udělení, pravidel účasti na veřejném nabídkovém řízení, a jejich zveřejnění;

(c) použití objektivních a předem stanovených kritérií rozhodování o veřejných zakázkách, v zájmu usnadnění následného ověřování správné aplikace pravidel nebo procedur;

(d) efektivní systém vnitrostátní kontroly, včetně efektivního systému odvolání, k zabezpečení právního postihu a opravných prostředků pro případ, že se pravidla nebo procedury stanovené podle tohoto odstavce nedodržují;

(e) tam, kde je to vhodné, opatření k úpravě záležitostí týkajících se personálu odpovědného za zadávání veřejných zakázek, jako prohlášení zájmu o určité veřejné zakázky, kontrolní procedury a požadavky na školení.

2. Každá smluvní strana v souladu se základními zásadami svého právního systému přijme odpovídající opatření na podporu průhlednosti a povinnosti skládat účty při spravování veřejných financí. Taková opatření budou mezi jiným zahrnovat:

(a) postupy při schvalování národního rozpočtu;

(b) včasné vykazování příjmů a výdajů;

(c) systém standardů účetnictví a auditu a související dohled;

(d) efektivní a výkonné systémy rizikového managementu a vnitřní kontroly; a

(e) tam, kde je to vhodné, nápravné kroky v případě nesplnění požadavků stanovených v tomto odstavci.

3. Každá smluvní strana přijme v souladu se základními zásadami svého vnitrostátního práva taková občanskoprávní a administrativní opatření nezbytná k zachování integrity účetních knih, záznamů, finančních výkazů nebo ostatních dokumentů týkajících se veřejných výdajů a příjmů, a k předejití falšování takových dokumentů.

Článek 10

Podávání informací veřejnosti

S přihlédnutím k nutnosti boje proti korupci, každá smluvní strana v souladu se základními zásadami svého vnitrostátního práva přijme taková opatření nezbytná ke zvýšení průhlednosti jeho veřejné správy, a tam, kde je to vhodné, i s přihlédnutím k její struktuře, fungování a rozhodovacím procesům. Taková opatření mohou mezi jiným zahrnovat:

(a) schválení procedur nebo předpisů, umožňujících tam, kde je to vhodné, podání informací o struktuře, fungování a rozhodovacích procesech jeho veřejné správy příslušníkům širší veřejnosti, a při náležitém zohlednění ochrany soukromí občanů a osobních dat, rovněž informací o rozhodnutích a právních aktech, jež se týkají příslušníků veřejnosti;

(b) tam, kde je to vhodné, zjednodušení správních postupů, za účelem usnadnění přístupu veřejnosti ke kompetentním rozhodovacím orgánům; a

(c) zveřejnění informací, jež mohou zahrnovat periodické zprávy o rizicích korupce v jeho veřejné správě.

Článek 11

Opatření týkající se orgánů soudnictví a prokuratury

1. Maje na paměti nezávislost soudnictví a jeho rozhodující roli v potírání korupce, každá smluvní strana přijme v souladu se základními zásadami svého právního systému a bez dotčení nezávislosti soudů opatření k posílení integrity a předcházení příležitostem ke

korupci mezi pracovníky soudnictví. Taková opatření mohou zahrnovat pravidla s ohledem na chování pracovníků soudnictví.

2. Opatření stejného účinku jako jsou opatření přijatá podle odstavce 1 tohoto článku lze zavést a aplikovat i v orgánech prokuratury těch smluvních stran, kde tyto orgány tvoří součást soudnictví, ale těší se nezávislosti analogické té, jakou požívají soudní orgány.

Článek 12

Soukromý sektor

1. Každá smluvní strana přijme v souladu se základními zásadami svého vnitrostátního práva opatření k předcházení korupci, zahrnující soukromý sektor, ke zvýšení standardů účetnictví a auditu v soukromém sektoru, a tam, kde to bude vhodné, k umožnění účinných, přiměřených a odrazujících trestů v občanskoprávním, správním nebo trestním řízení při nevyhovění takovým opatřením.

2. Opatření k dosažení těchto cílů mohou mimo jiné zahrnovat:

(a) prosazování spolupráce orgánů činných v trestním řízení s relevantními soukromými subjekty;

(b) prosazování tvorby standardů a vývoje procedur určených k ochraně integrity relevantních soukromých subjektů, včetně pravidel chování v zájmu správného, čestného a náležitého výkonu obchodních aktivit a všech relevantních profesí a předcházení konfliktu zájmu, a podpory používání správných obchodních praktik mezi podniky a ve smluvních vztazích podniků a státu;

(c) prosazování průhlednosti mezi soukromými subjekty, a tam, kde je to vhodné, včetně opatření týkajících se totožnosti právnických a fyzických osob zahrnutých do zřízení a vedení korporací;

(d) předcházení zneužívání procedur regulujících soukromé subjekty, včetně procedur týkajících se dotací a licencí udělovaných státními úřady pro výkon obchodních aktivit;

(e) předcházení konfliktům zájmu uložením přiměřených a přijatelnou dobu trvajících omezení, týkajících se profesních aktivit bývalých veřejných činitelů nebo zaměstnávání státních úředníků v soukromém sektoru poté, co odstoupili nebo odešli do důchodu, v případech, kdy se takové aktivity nebo zaměstnávání přímo vztahují k funkcím, které tito veřejní činitelé během svého funkčního období zastávali, anebo které byly pod jejich dohledem;

(f) zabezpečit, aby soukromé podniky prováděly s přihlédnutím ke své struktuře a velikosti v dostatečném rozsahu vnitřní audity a pomáhaly tak v předcházení a odhalování korupčního jednání, a aby účty a požadované finanční výkazy takových soukromých podniků byly předmětem odpovídajících auditních a ověřovacích postupů.

3. V zájmu předcházení korupce přijme každá smluvní strana taková opatření, pokud je to nezbytné, v souladu se svými vnitrostátními zákony a předpisy, jež se budou týkat vedení účetních knih a záznamů, zveřejnění finančních výkazů, a účetních a revizních standardů, a jež povedou k zákazu dále uvedených činností prováděných za účelem spáchání kteréhokoli z trestných činů stanovených v souladu s touto Úmluvou:

(a) zřízení neprotokolovaných účtů;

(b) provádění neprotokolovaných nebo nedostatečně identifikovaných transakcí;

(c) evidování neexistujících výdajů;

- (d) zápis pasiv s nesprávnou identifikací jejich předmětu;
- (e) používání padělaných dokumentů; a
- (f) úmyslná likvidace účetních podkladů dříve, než určuje zákon.

4. Každá smluvní strana neumožní odpočet takových výdajů z daňového základu, které jsou tvořeny úplatky, které jsou jedním ze základních prvků trestných činů, stanovených v souladu s články 15 a 16 této Úmluvy, a tam, kde je to vhodné, i ostatních výdajů, vzniklých v souvislosti s podporou korupčního chování.

Článek 13 *Účast společnosti*

1. Každá smluvní strana přijme v rámci svých prostředků a v souladu se základními zásadami svého vnitrostátního práva přiměřená opatření na podporu aktivní účasti jedinců a skupin mimo veřejný sektor, jako je občanská společnost, nevládní organizace a organizace na místní úrovni v prevenci a potírání korupce a při prohlubování povědomí veřejnosti o existenci, příčinách, závažnosti a hrozbě korupce. Tato účast by se měla dále posílit takovými opatřeními, jako je:

- (a) zvyšování průhlednosti rozhodovacích procesů a prosazování přínosu veřejnosti k jejich průběhu;
- (b) zajištění efektivního přístupu veřejnosti k informacím;
- (c) zajišťování takových veřejných informačních aktivit, jež přispívají k netolerování korupce, a rovněž realizace veřejných vzdělávacích programů, včetně školních a univerzitních osnov;
- (d) respektování, prosazování a ochrana svobody požadovat, obdržet, zveřejnit a dále šířit informace týkající se korupce. Tato svoboda se může stát předmětem určitých omezení, avšak ta musejí být v souladu se zákonem a nezbytná;
- (i) v zájmu respektování práv nebo pověsti ostatních;
- (ii) v zájmu ochrany národní bezpečnosti nebo veřejného pořádku nebo veřejného zdraví nebo morálních zásad.

2. Každá smluvní strana přijme odpovídající opatření, aby veřejnosti byly známy relevantní orgány pro boj proti korupci, uvedené v této Úmluvě, a tam, kde je to vhodné, umožní přístup k takovým orgánům pro účely podávání oznámení, včetně anonymních, jakýchkoli událostí, jež by se mohly považovat za trestný čin stanovený v souladu s touto Úmluvou.

Článek 14 *Opatření k prevenci praní špinavých peněz*

1. Každá smluvní strana:

- (a) v rámci své pravomoci zavede jednotný vnitrostátní regulační a kontrolní režim pro banky a finanční instituce nebankovního typu, včetně fyzických nebo právnických osob, které poskytují oficiální nebo neoficiální služby za účelem převodu peněz nebo hodnoty, a tam, kde je to vhodné, i pro jiné subjekty obzvláště ohrožené praním špinavých peněz, s cílem zabránit všem formám praní špinavých peněz a odhalit je, přičemž tento režim bude klást důraz na požadavky v oblasti identifikace zákazníků, a tam, kde to bude vhodné, i skutečných majitelů, uchovávání údajů a oznamování podezřelých transakcí;

(b) aniž tím bude dotčen článek 46 této Úmluvy zajistí, aby orgány státní správy, orgány dohledu, orgány činné v trestním řízení a jiné orgány zabývající se bojem proti praní špinavých peněz (včetně soudních orgánů tam, kde to bude dle vnitrostátního práva vhodné) byly schopné spolupracovat a vyměňovat si informace na vnitrostátní i mezinárodní úrovni v rámci podmínek stanovených vnitrostátním právem a za tím účelem zváží zřízení finanční zpravodajské jednotky, která by sloužila jako státní středisko pro shromažďování, analýzu a předávání informací týkajících se možného praní špinavých peněz.

2. Smluvní strany zváží zavedení vhodná opatření za účelem zjištění a monitorování pohybů hotovosti a příslušných obchodovatelných cenných papírů přes hranice, která by podléhala bezpečnostním zárukám zajišťujícím řádné využití informací a nebránícím v žádném ohledu pohybu zákonného kapitálu. K takovým opatřením může patřit požadavek, aby fyzické i právnické osoby hlásily převody značných objemů hotovosti a příslušných obchodovatelných cenných papírů přes hranice státu.

3. Smluvní strany zváží zavedení odpovídajících a vhodných opatření, jimiž se od finančních institucí včetně subjektů poukazujících peníze bude vyžadovat, aby :

(a) do formulářů pro elektronický převod peněžních prostředků a souvisejících zpráv zahrnuly přesné a konkrétní informace o původci;

(b) uchovaly takové informace po celý platební řetězec; a

(c) aplikovaly zvýšenou kontrolu převodů peněžních prostředků, které neobsahují úplné informace o původci.

4. Při vytváření vnitrostátního regulačního a kontrolního režimu podle podmínek stanovených tímto článkem, aniž by tím byly dotčeny jakékoliv jiné články této Úmluvy, smluvní strany jsou vyzývány k tomu, aby užívaly jako vodítka příslušné iniciativy regionálních, meziregionálních a multilaterálních organizací zabývajících se bojem proti praní špinavých peněz.

5. Smluvní strany se budou snažit rozvíjet celosvětovou, regionální, oblastní a dvoustrannou spolupráci mezi justičními orgány, orgány činnými v trestním řízení a orgány finančního dohledu v boji proti praní špinavých peněz.

Kapitola III

Kriminalizace a vymáhání práva

Článek 15

Korupce vnitrostátních veřejných činitelů

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná pro to, aby, pokud budou spáchány úmyslně, byly za trestné činy pokládány:

a) slib, nabídka nebo poskytnutí neoprávněné výhody veřejnému činiteli, ať již přímo, nebo nepřímo, pro činitele samotného nebo pro jinou osobu či subjekt proto, aby tento činitel jednal nebo se zdržel jednání při výkonu svých úředních povinností;

b) požadování nebo přijetí ze strany veřejného činitele, ať již přímo, nebo nepřímo, neoprávněné výhody pro činitele samotného nebo pro jinou osobu či subjekt proto, aby tento činitel jednal nebo se zdržel jednání při výkonu svých úředních povinností.

Článek 16

Korupce zahraničních veřejných činitelů a činitelů veřejných mezinárodních organizací

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná opatření, nezbytná pro to, aby byly za trestné činy pokládány v případě, že jde o úmyslné jednání, pokládat slib, nabídku nebo poskytnutí neoprávněné výhody, ať již přímo nebo nepřímo, zahraničnímu veřejnému činiteli nebo činiteli veřejné mezinárodní organizace, činiteli samotnému nebo jiné osobě nebo subjektu proto, aby tento činitel jednal nebo se zdržel jednání při výkonu svých úředních povinností za účelem získání nebo zachování obchodní činnosti nebo jiné neoprávněné výhody ve vztahu ke způsobu zahraničního obchodování.

2. Každá smluvní strana zváží přijetí takových legislativních a jiných opatření, nezbytných k tomu, aby byly za trestné činy pokládány v případě, že jde o úmyslné jednání, požadování nebo přijetí ze strany zahraničního veřejného činitele nebo činitele veřejné mezinárodní organizace, ať již přímo nebo nepřímo, neoprávněné výhody pro činitele nebo úředníka samotného nebo pro jinou osobu či subjekt, aby tento činitel nebo úředník jednal nebo se zdržel jednání při výkonu svých úředních povinností.

Článek 17

Defraudace, zpronevěra nebo jiná forma zneužití majetku ze strany veřejného činitele

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, nezbytná k tomu, aby za trestné činy v případě úmyslného spáchání byly pokládány defraudace, zpronevěra nebo jiná forma zneužití majetku ze strany veřejného činitele, v zájmu jeho prospěchu nebo prospěchu jiné osoby nebo subjektu, týkající se jakéhokoli majetku, veřejných nebo soukromých finančních prostředků nebo cenných papírů nebo jakékoli jiné hodnotné věci, svěřených veřejnému činiteli v souvislosti s jeho služebním postavením.

Článek 18

Obchodování s vlivem

Každá smluvní strana zváží přijetí takových legislativních a jiných opatření, nezbytných k tomu, aby byly za trestné činy v případě úmyslného spáchání pokládány:

(a) slib, nabídka nebo poskytnutí neoprávněné výhody veřejnému činiteli nebo jakékoli jiné osobě, ať již přímo nebo nepřímo proto, aby tento veřejný činitel nebo kterákoli jiná osoba zneužili svého skutečného nebo předpokládaného vlivu za účelem získání od státní správy nebo veřejného orgánu smluvní strany neoprávněné výhody pro původního iniciátora daného aktu nebo pro kteroukoli jinou osobu;

(b) požadování nebo přijetí ze strany veřejného činitele nebo kterékoli jiné osoby, ať již přímo nebo nepřímo, neoprávněné výhody pro činitele samotného nebo pro jinou osobu proto, aby tento veřejný činitel nebo osoba zneužili svého skutečného nebo předpokládaného vlivu za účelem získání od státní správy nebo veřejného orgánu smluvní strany neoprávněné výhody.

Článek 19 *Zneužití funkcí*

Každá smluvní strana zváží přijetí takových legislativních a jiných opatření, nezbytných k tomu, aby bylo za trestný čin v případě úmyslného spáchání pokládáno zneužití funkcí nebo služebního postavení, tj. provedení nebo neprovedení určitého úkonu, které je porušením zákona, ze strany veřejného činitele při výkonu jeho funkcí, za účelem získání neoprávněné výhody pro sebe samého nebo pro jinou osobu nebo subjekt.

Článek 20 *Nezákonné obohacování*

V závislosti na své ústavě a základních zásadách svého právního systému každá smluvní strana zváží přijetí takových legislativních nebo jiných opatření, nezbytných k tomu, aby bylo za trestný čin v případě úmyslného spáchání pokládáno nezákonné obohacování, tj. významné zvýšení aktiv veřejného činitele, které on sám nemůže s poukazem na svůj zákonný příjem rozumně vysvětlit.

Článek 21 *Korupce v soukromém sektoru*

Každá smluvní strana zváží přijetí takových legislativních a jiných opatření, nezbytných k tomu, aby byly za trestné činy v případě úmyslného spáchání v průběhu hospodářské, finanční nebo obchodní činnosti pokládány:

(a) slib, nabídka nebo poskytnutí neoprávněné výhody, ať již přímo nebo nepřímo, jakékoli osobě, která řídí subjekt soukromého sektoru, anebo pracuje v jakékoli funkci pro tento sektor, pro osobu samotnou nebo pro jinou osobu, za tím účelem, aby při porušení svých povinností jednala nebo se zdržela jednání;

(b) požadování nebo přijetí, ať již přímo nebo zprostředkovaně, neoprávněné výhody ze strany jakékoli osoby, která řídí subjekt soukromého sektoru, anebo pracuje v jakékoli funkci pro tento sektor, pro subjekt soukromého sektoru, pro osobu samotnou nebo pro jinou osobu, za tím účelem, aby při porušení svých povinností jednala nebo se zdržela jednání.

Článek 22 *Zpronevěra majetku v soukromém sektoru*

Každá smluvní strana zváží přijetí legislativních a jiných opatření, nezbytných k tomu, aby za trestný čin v případě úmyslného spáchání v průběhu hospodářské, finanční nebo obchodní

činnosti, byla pokládána zpronevěra ze strany osoby, která řídí subjekt soukromého sektoru, anebo pracuje v jakékoli funkci pro tento sektor, týkající se jakéhokoli majetku, soukromých finančních prostředků nebo cenných papírů anebo jakékoli jiné hodnotné věci, svěřených této osobě v souvislosti s jejím služebním postavením.

Článek 23

Praní výnosů z trestné činnosti

1. Každá smluvní strana přijme v souladu se základními zásadami svého vnitrostátního práva taková legislativní a jiná opatření, nezbytná k tomu, aby byly za trestné činy v případě úmyslného spáchání, pokládány:

(a) (i) přeměna nebo převod majetku při vědomí, že takový majetek představují výnosy z trestné činnosti, za účelem utajení nebo zastírání nezákonného původu majetku, anebo napomáhání jakékoli osobě, jež se podílela na spáchání předmětného trestného činu, vyhnout se právním důsledkům jejího jednání;

(ii) utajení nebo zastírání skutečné povahy, zdroje, umístění, dispozice, pohybu nebo vlastnictví majetku nebo práv k majetku, při vědomí, že takový majetek představují výnosy z trestné činnosti;

(b) v závislosti na základních konceptech jeho právního systému:

(i) nabytí, vlastnictví nebo používání majetku, při vědomí v okamžiku jeho přijetí, že takový majetek je výnosem z trestné činnosti;

(ii) účast, spolčení nebo spiknutí při spáchání, pokusech o spáchání a napomáhání, navádění, usnadňování a poradenství ve vztahu ke spáchání jakéhokoli z trestných činů zjištěných v souladu s tímto článkem.

2. Pro účely plnění nebo uplatnění odstavce 1 tohoto článku:

(a) každá smluvní strana bude usilovat o uplatnění odstavce 1 tohoto článku u co nejširšího rozsahu předmětných trestných činů;

(b) každá smluvní strana zahrne jako predikativní trestné činy minimálně úplný rozsah trestných činů stanovených v souladu s touto Úmluvou;

(c) pro účely pododstavce (b) shora, predikativní trestné činy budou zahrnovat trestné činy spáchané jak v soudní pravomoci dané smluvní strany, tak mimo ni. Avšak trestné činy spáchané mimo soudní pravomoc smluvní strany, budou představovat predikativní trestné činy pouze v případě, že relevantní chování je trestným činem podle vnitrostátního práva smluvní strany, kde byl spáchán, a byl by trestným činem podle vnitrostátního práva smluvní strany, plnící nebo uplatňující tento článek, pokud by zde byl spáchán;

(d) každá smluvní strana zašle generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů kopie svých zákonů, kterými se tento článek uvádí v platnost, a rovněž jakékoli následné změny takových zákonů nebo jejich popis;

(e) pokud to budou vyžadovat základní zásady vnitrostátního práva smluvní strany, lze stanovit, že trestné činy popsané v odstavci 1 tohoto článku se nevztahují na osoby, které spáchaly předmětný trestný čin.

Článek 24

Utajení

Aniž by tím byla dotčena ustanovení článku 23 této Úmluvy, každá smluvní strana zváží přijetí takových legislativních nebo jiných opatření, nezbytných k tomu, aby bylo za trestný čin v případě jeho úmyslného spáchání po spáchání kteréhokoli z trestných činů stanovených v souladu s touto Úmluvou bez účasti na takových trestných činech, pokládáno utajení nebo pokračující zadržování majetku, když daná osoba si je vědoma, že takový majetek je výsledkem kteréhokoli z trestných činů stanovených v souladu s touto Úmluvou.

Článek 25

Maření výkonu spravedlnosti

Každá smluvní strana, přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná pro to, aby v případě, že budou spáchány úmyslně, byly za trestné činy pokládány:

(a) využití fyzické síly, vyhrožování nebo zastrašování nebo slib, nabídka nebo poskytnutí neoprávněné výhody s cílem navádět k falešnému svědectví, nebo vměšovat se do podávání svědectví nebo předkládání důkazů v průběhu řízení v souvislosti se spácháním trestných činů, stanovených v souladu s touto Úmluvou;

(b) využití fyzické síly, vyhrožování nebo zastrašování za účelem vměšování se do výkonu úředních povinností soudce nebo orgánu činného v trestním řízení v souvislosti se spácháním trestných činů, stanovených v souladu s touto Úmluvou. Nic v tomto pododstavci nebrání smluvním stranám, aby přijaly takovou právní úpravu, která bude chránit jiné kategorie veřejných činitelů.

Článek 26

Odpovědnost právnických osob

1. Každá smluvní strana přijme nezbytná opatření, slučitelná s jeho právními zásadami, za účelem stanovení odpovědnosti právnických osob za účast na trestných činech stanovených v souladu s touto Úmluvou.
2. S výhradou právních zásad smluvní strany, právnické osoby mohou mít trestní, občanskoprávní nebo správní odpovědnost.
3. Takovou odpovědností nebude dotčena trestní odpovědnost fyzických osob, které spáchaly trestné činy.
4. Každá smluvní strana zejména zabezpečí, aby právnické osoby pokládané za odpovědné v souladu s tímto článkem, byly vystaveny postihu účinnými, přiměřenými a odrazujícími trestními nebo netrestními sankcemi, včetně sankcí peněžitých.

Článek 27

Účastenství a pokus

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, nezbytná k tomu, aby se za trestný čin v souladu s jeho vnitrostátním právem pokládala účast na trestném činu stanoveném v souladu s touto Úmluvou, a to v jakékoli podobě, jako je role spolupachatele, pomocníka nebo podněcovatele.
2. Každá smluvní strana může přijmout taková legislativní a jiná opatření, nezbytná k tomu, aby se za trestný čin v souladu s jeho vnitrostátním právem pokládal jakýkoli pokus o spáchání trestného činu, stanoveného v souladu s touto Úmluvou.

3. Každá smluvní strana může přijmout taková legislativní a jiná opatření, nezbytná k tomu, aby za trestný čin v souladu s jeho vnitrostátním právem byla pokládána příprava trestného činu, stanovený v souladu s touto Úmluvou.

Článek 28

Povědomí, úmysl a účel jako prvky skutkové podstaty trestného činu

Povědomí, úmysl nebo účel, požadované jako prvek skutkové podstaty trestného činu stanoveného v souladu s touto Úmluvou, lze odvodit z objektivních faktických okolností.

Článek 29

Promlčecí doba

Každá smluvní strana stanoví tam, kde to bude vhodné, podle svého vnitrostátního práva promlčecí dobu, během níž je možné zahájit řízení pro jakýkoli trestný čin stanovený v souladu s touto Úmluvou, a stanoví delší promlčecí lhůtu, anebo umožní přerušení promlčecí doby v případě, že se údajný pachatel vyhýbá výkonu spravedlnosti.

Článek 30

Trestní stíhání, soudní rozhodnutí a sankce

1. Každá smluvní strana postihne spáchání trestného činu stanoveného v souladu s touto Úmluvou sankcemi, jejichž výše bude odpovídat závažnosti daného trestného činu.

2. Každá smluvní strana přijme taková opatření, nezbytná k tomu, aby se v souladu s jeho právním systémem a ústavními zásadami vytvořila nebo zachovala odpovídající rovnováha mezi jakýmkoli imunitami nebo jurisdikčními výsadami, přiznanými jeho veřejným činitelům v souvislosti s výkonem jejich funkcí, a možností účinného vyšetřování, trestního stíhání a odsouzení za trestné činy stanovené v souladu s touto Úmluvou, tam kde to bude nezbytné.

3. Každá smluvní strana se vynasnaží zajistit, aby jakékoliv diskreční pravomoci stanovené jeho vnitrostátním právem, které se týkají stíhání osob za trestné činy, stanovené v souladu s touto Úmluvou, byly vykonávány s cílem dosáhnout co nejvyšší účinnosti opatření k vynucení práva vzhledem k těmto trestným činům a s patřičným ohledem na potřebu odradit od páchaní takových činů.

4. V případě trestných činů stanovených v souladu s touto Úmluvou přijme každá smluvní strana vhodná opatření v souladu se svým vnitrostátním právem a s náležitým zřetelem k právům obhajoby, kterými se bude snažit zajistit, aby podmínky uložené v souvislosti s rozhodnutím o propuštění v průběhu soudního nebo odvolacího řízení zohledňovaly nutnost zajistit přítomnost obžalovaného v dalším trestním řízení.

5. Každá smluvní strana přihlédne při zvažování možnosti předčasného propuštění nebo podmíněného propuštění osob odsouzených za takové činy k závažnosti příslušných trestných činů.

6. Každá smluvní strana v míře slučitelné se základními zásadami svého právního systému zváží zavedení procedur, jejichž prostřednictvím může být veřejný činitel obviněný z trestného činu, stanoveného v souladu s touto Úmluvou, tam, kde je to vhodné, odpovídajícím orgánem propuštěn, postaven mimo službu nebo přeražen, při dodržení zásady presumpce nevin.

7. Tam, kde je to zdůvodněno závažnou povahou trestného činu, každá smluvní strana v míře slučitelné se základními zásadami svého právního systému zváží zavedení procedur, aby osoby odsouzené za trestné činy stanovené v souladu s touto Úmluvou, byly na základě soudního příkazu nebo jakéhokoli jiného odpovídajícího prostředku prohlášeny na dobu stanovenou jeho vnitrostátním právem nezpůsobilými:

(a) zastávat veřejnou funkci; a

(b) zastávat funkci v podniku, který je celý nebo zčásti ve vlastnictví státu.

8. Odstavcem 1 tohoto článku nebude dotčen výkon kárných pravomocí ze strany příslušných orgánů proti veřejným činitelům.

9. Žádná ustanovení této Úmluvy se nedotýkají zásady, že popis skutkových podstat trestných činů stanovených na základě této Úmluvy a příslušných zákonných důvodů pro snížení či vyloučení odpovědnosti nebo jiné právní zásady ovlivňující zákonnost jednání patří do výlučné úpravy vnitrostátního práva smluvní strany, a že takové trestné činy budou stíhány a trestány v souladu s tímto právem.

10. Smluvní strany budou usilovat o prosazování resocializace osob, odsouzených za trestné činy stanovené v souladu s touto Úmluvou.

Článek 31

Zmrazení, zajištění a konfiskace

1. Každá smluvní strana přijme v největším rozsahu umožněném jeho vnitrostátním prvním systémem taková nezbytná opatření, která umožní, aby předmětem konfiskace byly:

(a) výnosy z trestné činnosti pocházející z trestných činů, stanovených v souladu s touto Úmluvou, nebo majetek, jehož hodnota odpovídá takovým výnosům;

(b) majetek, zařízení nebo jiné prostředky, kterých bylo užito ke spáchání trestných činů, stanovených v souladu s touto Úmluvou, nebo které byly ke spáchání těchto trestných činů určeny.

2. Každá smluvní strana přijme taková opatření, která jsou nezbytná pro to, aby mu umožnila zjistit, vypátrat, zmrazit nebo zabavit jakékoli položky uvedené v odstavci 1 tohoto článku za účelem jejich případné konfiskace.

3. Každá smluvní strana přijme v souladu se svým vnitrostátním právem taková legislativní nebo jiná opatření, která mohou být nezbytná k usměrnění správy zmrazeného, zajištěného nebo konfiskovaného majetku zohledněného v odstavci 1 a 2 tohoto článku příslušnými orgány.

4. Jestliže takové výnosy z trestné činnosti byly přeměněny nebo změněny, zcela nebo zčásti, na jiný majetek, budou se opatření uvedená v tomto článku vztahovat na takovýto majetek namísto výnosů.

5. Jestliže takové výnosy z trestné činnosti byly smíšeny s majetkem, který má legitimní původ, takový majetek bude podléhat konfiskaci do výše stanovené hodnoty smíšených výnosů, aniž tím budou dotčena jakákoliv práva vztahující se ke zmrazení nebo zajištění.

6. Příjmy nebo jiný užitek pocházející z takových výnosů z trestné činnosti, z majetku, na něž byly takové výkony z trestné činnosti přeměněny nebo změněny, nebo z majetku, s nímž byly takové výnosy z trestné činnosti smíšeny, budou rovněž podléhat opatřením uvedeným v tomto článku, a to stejným způsobem a ve stejném rozsahu, jako výnosy z trestné činnosti samotné.

7. Pro účely tohoto článku a článku 55 této Úmluvy každá smluvní strana umožní, aby její soudy nebo jiné příslušné úřady mohly nařídit předložení nebo zajištění bankovních, finančních nebo obchodních záznamů. Smluvní strana neodmítne jednat v souladu s ustanoveními tohoto odstavce z důvodu zachování bankovního tajemství.

8. Smluvní strany mohou zvážit možnost požadovat, aby pachatel prokázal zákonný původ takových údajných výnosů z trestné činnosti nebo jiného majetku podléhajícího konfiskaci, a to v míře, v jaké takovýto požadavek bude v souladu se zásadami jejich vnitrostátního práva a s povahou soudního a jiného řízení.

9. Ustanovení tohoto článku nebudou vykládána v neprospěch práv třetích stran jednajících v dobré víře.

10. Nic, co je obsaženo v tomto článku, se nedotýká zásady, že opatření, která jsou v něm uvedena, budou definována a uplatňována v souladu s ustanoveními vnitrostátního práva smluvní strany a v závislosti na nich.

Článek 32

Ochrana svědků, znalců a obětí

1. Každá smluvní strana přijme v souladu se svým vnitrostátním právním systémem a v rámci svých možností vhodná opatření k účinné ochraně svědků a znalců, kteří podají svědectví v souvislosti s trestnými činy stanovenými v souladu s touto Úmluvou, a popřípadě i jejich rodinných příslušníků nebo jiných osob jim blízkých, před možnou odvetou nebo zastrahováním.

2. Opatření předpokládaná v odstavci 1 tohoto článku mohou mimo jiné zahrnovat, aniž tím budou dotčena práva obžalovaného, včetně práva na řádný soudní proces, následující:

(a) stanovení postupů k fyzické ochraně takových osob, jako je v nezbytném a proveditelném rozsahu jejich přemístění, a tam, kde je to vhodné, zákaz nebo omezení týkající se zveřejnění informací o totožnosti a místě pobytu takových osob;

(b) zavedení pravidel důkazního řízení, která svědkům a znalcům umožní podat svědectví způsobem, který zajistí bezpečnost takových osob, například možnost podat svědectví prostřednictvím komunikačních technologií typu videokonference nebo jiných vhodných prostředků.

3. Smluvní strany zváží uzavření dohod nebo ujednání s jinými státy o přemístění osob uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

4. Ustanovení tohoto článku se budou rovněž vztahovat na oběti, pokud budou mít postavení svědků.

5. Každá smluvní strana s výhradou svého vnitrostátního práva umožní, aby se v odpovídajícím stupni trestního řízení proti pachatelům prezentovaly a zvážily názory a zájmy obětí způsobem, kterým nebudou dotčena práva obhajoby.

Článek 33

Ochrana osob podávajících oznámení

Každá smluvní strana zváží, zda do vnitrostátního právního systému zahrne odpovídající opatření na ochranu proti neoprávněnému zacházení s jakoukoli osobou, která v dobré víře a z dostatečných důvodů sdělí příslušným orgánům jakékoli skutečnosti týkající se trestných činů stanovených v souladu s touto Úmluvou.

Článek 34

Následky trestných činů korupce

S patřičným ohledem na práva třetích stran jednajících v dobré víře, každá smluvní strana přijme v souladu se základními zásadami svého vnitrostátního práva opatření ve vztahu k následkům korupce. V této souvislosti smluvní strany mohou korupci považovat za relevantní faktor v soudním řízení ke zrušení nebo odvolání smlouvy, odnětí oprávnění nebo jiného podobného nástroje, nebo k podniknutí jakýchkoli jiných kroků k nápravě.

Článek 35

Náhrada škody

Každá smluvní strana přijme v souladu se zásadami svého vnitrostátního práva taková opatření, jež mohou být nezbytná k tomu, aby subjekty nebo osoby, které utrpěly škodu v důsledku korupčního jednání, měly právo zahájit soudní řízení proti osobám odpovědným za tuto škodu za účelem získání náhrady.

Článek 36

Specializované orgány

Každá smluvní strana v souladu se základními zásadami svého právního systému zajistí existenci orgánu nebo orgánů nebo osob specializovaných na potírání korupce cestou vymáhání práva. Takovému orgánu nebo orgánům nebo osobám bude v souladu se základními zásadami právního systému smluvní strany přiznána nezbytná nezávislost, aby byly schopny vykonávat své funkce efektivně a bez jakéhokoli nepřipustného vlivu. Takové osoby nebo personál takového orgánu nebo orgánů by měly mít odpovídající školení a disponovat zdroji k plnění svých úkolů.

Článek 37

Spolupráce s orgány činnými v trestním řízení

1. Každá smluvní strana přijme vhodná opatření s cílem podpořit osoby, které se podílejí nebo podílely na spáchání trestného činu stanoveného v souladu s touto Úmluvou, aby poskytly informace, které by příslušné orgány mohly využít pro účely vyšetřování a důkazního řízení a poskytly faktickou, konkrétní pomoc těmto orgánům, která by mohla přispět k zabavení výnosů z trestné činnosti pachatelům a k navrácení takových výnosů.
2. Každá smluvní strana zváží ve vhodných případech zakotvení možnosti snížení trestu obžalované osoby, která poskytne podstatnou spolupráci při vyšetřování nebo trestním stíhání v souvislosti s trestným činem stanoveným v souladu s touto Úmluvou.
3. Každá smluvní strana zváží v souladu se základními zásadami svého vnitrostátního práva zakotvení možnosti zajištění beztrestnosti pro osoby, která poskytne podstatnou spolupráci při vyšetřování nebo stíhání trestného činu stanoveného v souladu s touto Úmluvou.
4. Ochrana takových osob bude mutatis mutandis podléhat ustanovením článku 32 této Úmluvy.
5. Tam, kde osoba uvedená v odstavci 1 tohoto článku, nacházející se na území jedné smluvní strany může poskytnout podstatnou spolupráci příslušným orgánům jiné smluvní strany, dotčené smluvní strany mohou v souladu se svým vnitrostátním právem zvážit

možnost uzavření dohod nebo ujednání o možnosti poskytnutí zacházení popsaného v odstavcích 2 a 3 tohoto článku druhou smluvní stranou.

Článek 38

Spolupráce vnitrostátních orgánů

Každá smluvní strana přijme taková opatření, nezbytná k tomu, aby v souladu se svým vnitrostátním právem podpořila spolupráci mezi svými veřejnými orgány a rovněž svými veřejnými činiteli, na straně jedné, a svými orgány odpovědnými za vyšetřování a stíhání trestných činů na straně druhé. Taková spolupráce může zahrnovat:

- (a) informování posledně jmenovaných orgánů, z jejich vlastní iniciativy, tam, kde jsou dostatečné důvody předpokládat, že byl spáchán kterýkoli z trestných činů stanovených v souladu s články 15, 21 a 23 této Úmluvy; nebo
- (b) na dožádání poskytnutí veškerých nezbytných informací těmto orgánům.

Článek 39

Spolupráce vnitrostátních orgánů se soukromým sektorem

1. Každá smluvní strana přijme taková opatření, nezbytná k tomu, aby se v souladu s jeho vnitrostátním právem podpořila spolupráce mezi vnitrostátními orgány vyšetřování a trestního stíhání a subjekty soukromého sektoru, zejména finančními institucemi, týkající se záležitostí zahrnujících spáchání trestných činů stanovených v souladu s touto Úmluvou.

2. Každá smluvní strana zváží nabádání svých občanů a ostatních osob s obvyklým pobytem na jeho území, aby oznamovali národním orgánům činným v trestním řízení spáchání trestného činu stanoveného v souladu s touto Úmluvou.

Článek 40

Bankovní tajemství

Každá smluvní strana zajistí, aby v případě vnitrostátního vyšetřování trestných činů stanovených v souladu s touto Úmluvou byly v rámci jeho vnitrostátního právního systému k dispozici vhodné mechanismy k překonání překážek, jež mohou vzniknout v souvislosti s aplikací zákonů o bankovním tajemství.

Článek 41

Trestní rejstřík

Každá smluvní strana může přijmout taková legislativní a jiná opatření, nezbytná pro to, aby se za podmínek a pro účely, které bude pokládat za vhodné, vzalo v úvahu jakékoli předchozí odsouzení údajného pachatele v jiném státě, pro účely využití takových informací v trestním řízení týkajícím se trestného činu stanoveného v souladu s touto Úmluvou.

Článek 42

Soudní pravomoc

1. Každá smluvní strana přijme taková opatření, která jsou nezbytná k uplatnění jeho soudní pravomoci nad trestnými činy stanovenými v souladu s touto Úmluvou, v případech kdy:

- (a) trestný čin byl spáchán na území této smluvní strany; nebo
- (b) trestný čin byl spáchán na palubě plavidla, které pluje pod vlajkou této smluvní strany nebo na palubě letadla, které bylo registrováno podle zákonů této smluvní strany v době spáchání trestného činu.
2. S výhradou článku 4 této Úmluvy, smluvní strana může rovněž uplatnit svou soudní pravomoc nad jakýmkoli takovým trestným činem, v případech kdy:
- (a) trestný čin byl spáchán proti státnímu příslušníkovi této smluvní strany; nebo
- (b) trestný čin byl spáchán státním příslušníkem této smluvní strany, nebo osobou bez státní příslušnosti, která má obvyklý pobyt na jejím území; nebo
- (c) trestný čin je jedním z trestných činů stanovených podle článku 23, odstavce 1 (b) (ii) této Úmluvy a byl spáchán mimo její území za účelem spáchání trestného činu stanoveného podle článku 23, odstavce 1 (a) (i) nebo (ii) nebo (b) (i) této Úmluvy na jejím území; nebo
- (d) trestní čin byl spáchán proti smluvní straně.
3. Pro účely článku 44 této Úmluvy, každá smluvní strana, přijme taková opatření, která jsou nezbytná k uplatnění jeho soudní pravomoci nad trestnými činy stanovenými v souladu s touto Úmluvou, jestliže se údajný pachatel nachází na jejím území a tato smluvní strana jej nevydá jinému státu výlučně z toho důvodu, že se jedná o jeho občana.
4. Každá smluvní strana může rovněž přijmout taková opatření, která jsou nezbytná k uplatnění její soudní pravomoci nad trestnými činy stanovenými v souladu s touto Úmluvou, jestliže se údajný pachatel nachází na jejím území a nevydá jej jinému státu.
5. Jestliže smluvní strana vykonávající svou soudní pravomoc podle odstavce 1 nebo 2 tohoto článku, byla uvědomena, nebo jinak zjistila, že kterákoli z ostatních smluvních stran vede vyšetřování, trestní stíhání nebo soudní řízení v souvislosti s totožným jednáním, příslušné orgány těchto smluvních stran se budou vhodným způsobem konzultovat za účelem koordinace svých kroků.
6. Aniž tím budou dotčeny normy mezinárodního práva obecného, tato Úmluva nevylučuje výkon jakékoli trestní soudní pravomoci uplatňované smluvní stranou v souladu s jejím vnitrostátním právem.

Kapitola IV

Mezinárodní spolupráce

Článek 43

Mezinárodní spolupráce

1. Smluvní strany budou spolupracovat v trestních věcech v souladu s články 44 až 50 této Úmluvy. Tam, kde je to vhodné a slučitelné s jejich vnitrostátním právním systémem, smluvní strany zváží poskytnutí vzájemné pomoci při vyšetřování a řízení v občanskoprávních a správních věcech, týkajících se korupce.
2. V záležitostech mezinárodní spolupráce, kdykoli je oboustranná trestnost činu brána v úvahu jako požadavek, bude tento požadavek pokládán za splněný bez ohledu na to, zda zákony dožádané smluvní strany řadí trestný čin do stejné kategorie trestných činů, nebo označují trestný čin s použitím stejné terminologie jako dožadující smluvní strana, jestliže je

jednání, vlastní pro trestný čin, u něhož se žádá o pomoc, trestným činem podle zákonů obou smluvních stran.

Článek 44 *Vydávání*

1. Tento článek se použije na trestné činy stanovené v souladu s touto Úmluvou v případech, kdy osoba, která je předmětem žádosti o vydání, se nachází na území dožadované smluvní strany za předpokladu, že trestný čin, pro nějž se žádá o vydání, je trestně postižitelný podle vnitrostátního práva jak dožadující smluvní strany, tak dožádané smluvní strany.

2. Nehledě na ustanovení odstavce 1 tohoto článku, smluvní strana, jejíž zákony to umožňují, může povolit vydání osoby pro kterýkoli z trestných činů stanovených touto Úmluvou, které nejsou trestně postižitelné podle jeho vlastního vnitrostátního práva.

3. Pokud se žádost o vydání vztahuje k několika samostatným trestným činům, z nichž alespoň jeden podléhá vydávání podle tohoto článku, a z nichž některé vydávání nepodléhají z důvodu délky trestu odnětí svobody, avšak vztahují se k trestným činům, stanoveným v souladu s touto Úmluvou, dožádaná smluvní strana může tento článek uplatnit také na tyto trestné činy.

4. Každý trestný čin, na nějž se tento článek vztahuje, bude považován za trestný čin podléhající vydávání, zahrnutý do kterékoliv smlouvy o vydávání pachatelů existující mezi smluvními stranami. Smluvní strany se zavazují, že zahrnou takové trestné činy jako trestné činy podléhající vydávání do každé smlouvy o vydávání pachatelů, jež bude mezi nimi uzavřena. Smluvní strana, jejíž zákon to umožňuje, nebude v případě, že používá této Úmluvy jako základu pro vydání, žádný z trestných činů stanovených v souladu s touto Úmluvou pokládat za politický trestný čin.

5. Jestliže smluvní strana, která podmiňuje vydávání pachatelů existencí smlouvy, obdrží žádost o vydání pachatele od jiné smluvní strany, s ním nemá uzavřenu smlouvu o vydávání, může pokládat tuto Úmluvu za právní základ pro vydání pachatele kteréhokoli trestného činu, na nějž se tento článek vztahuje.

6. Smluvní strana, která podmiňuje vydávání pachatelů existencí smlouvy, bude:

(a) informovat generálního tajemníka Organizace spojených národů při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí či schválení této Úmluvy nebo listiny o přístupu k ní, zda bude pokládat tuto Úmluvu za právní základ pro spolupráci v oblasti vydávání pachatelů s jinými smluvními stranami této Úmluvy; a

(b) pokud nepovažuje tuto Úmluvu za právní základ pro spolupráci v oblasti vydávání pachatelů, usilovat tam, kde je to vhodné, o uzavření smluv o vydávání s jinými smluvními stranami této Úmluvy za účelem plnění tohoto článku.

7. Smluvní strany, které nepodmiňují vydávání pachatelů existencí smlouvy, budou vzájemně uznávat trestné činy, na které se vztahuje tento článek, za trestné činy, jejichž pachatelé podléhají vydání.

8. Vydávání pachatelů bude probíhat v souladu s podmínkami stanovenými vnitrostátním právem dožádané smluvní strany nebo příslušnými smlouvami o vydávání, mezi jiným včetně podmínek ohledně požadavku na nejnižší přípustný trest pro účely vydání a důvodů, na jejichž základě může dožádaná smluvní strana vydání odmítnout.

9. Smluvní strany vynaloží úsilí v souladu se svým vnitrostátním právem, aby u trestných činů, na které se vztahuje tento článek, urychlily postupy vydávání pachatelů a zjednodušily s tím spojené požadavky na předkládání důkazů.

10. S výhradou ustanovení svého vnitrostátního práva a svých smluv o vydávání pachatelů, dožádaná smluvní strana poté, co se přesvědčí, že to vyžadují naléhavé okolnosti a že o to žádá dožadující smluvní strana, může uvalit vazbu na osobu, jejíž vydání je požadováno, a která se nachází na jejím území, případně přijmout jiná vhodná opatření k zajištění její přítomnosti v řízení o vydání.

11. Jestliže smluvní strana, na jejímž území se údajný pachatel nachází, nevydá takovou osobu v souvislosti s trestným činem, na nějž se vztahuje tento článek, výlučně na základě toho, že se jedná o jeho občana, bude povinna předat věc bez zbytečného prodlení svým příslušným orgánům k trestnímu stíhání. Tyto orgány budou rozhodovat a povedou řízení stejným způsobem jako v případě jakéhokoli jiného trestného činu závažné povahy podle vnitrostátního práva této smluvní strany. Dotčené smluvní strany spolu budou vzájemně spolupracovat zejména v procesních a důkazních otázkách, s cílem zajistit účinnost takového trestního stíhání.

12. Kdykoliv smluvní straně jeho vnitrostátní právo dovoluje vydat nebo předat jednoho ze svých občanů pouze pod podmínkou, že tato osoba bude navracena této smluvní straně, aby tam vykonala trest uložený v řízení před soudem, nebo v řízení, kvůli kterému bylo žádáno o vydání nebo předání této osoby, a tato smluvní strana a smluvní strana žádající o vydání dané osoby souhlasí s touto možností a dalšími podmínkami, které mohou považovat za přiměřené, takovéto podmíněné vydání nebo předání bude postačovat ke splnění závazku uvedeného v odstavci 11 tohoto článku.

13. Jestliže je vydání pachatele, vyžadované za účelem výkonu rozsudku odmítnuto z důvodu, že pachatel je občanem dožádané smluvní strany, posoudí dožádaná smluvní strana, pokud to její vnitrostátní právo dovoluje, a v souladu se svými předpisy, na žádost dožadující smluvní strany otázku výkonu rozsudku nebo zbývajících částí rozsudku, který byl vyneseno v souladu s vnitrostátním právem dožadující smluvní strany.

14. Každému, proti němuž je vedeno řízení v souvislosti s kterýmkoliv z trestných činů, na něž se vztahuje tento článek, bude zaručeno spravedlivé zacházení ve všech stádiích řízení, včetně všech práv a záruk poskytovaných vnitrostátním právem smluvní strany, na jejímž území se tato osoba nachází.

15. Žádné ustanovení v této Úmluvě nebude chápáno tak, že se ukládá povinnost provést vydání pachatele, jestliže dožádaná smluvní strana bude mít podstatné důvody domnívat se, že žádost byla podána za účelem stíhat nebo potrestat danou osobu z důvodů jejího pohlaví, rasy, náboženského přesvědčení, národnosti, etnického původu nebo politických názorů, nebo že by vyhovění žádosti nepříznivě ovlivnilo postavení této osoby pro kterýkoliv z těchto důvodů.

16. Smluvní strany nesmějí odmítnout žádost o vydání pouze z toho důvodu, že trestný čin považují rovněž za čin zahrnující fiskální otázky.

17. Před odmítnutím vydání pachatele dožádaná smluvní strana bude tam, kde je to vhodné, konzultovat dožadující smluvní stranu, aby mu poskytla dostatečnou příležitost předložit její stanoviska a poskytnout informace vztahující se k tvrzením uvedeným v její žádosti.

18. Smluvní strany budou usilovat o sjednání dvoustranných a mnohostranných smluv nebo ujednání, s cílem provést nebo zvýšit účinnost vydávání pachatelů.

Článek 45
Předávání odsouzených osob

Smluvní strany mohou zvážit uzavření dvoustranných nebo mnohostranných dohod nebo ujednání o předávání osob odsouzených k trestu odnětí svobody nebo jiným formám zbavení osobní svobody za trestné činy na svá území, za trestné činy stanovené v souladu s touto Úmluvou, aby tam mohly dovést výkon svých trestů.

Článek 46
Vzájemná právní pomoc

1. Smluvní strany si budou poskytovat co nejširší vzájemnou právní pomoc při vyšetřování, trestním stíhání a soudním řízení ve vztahu k trestným činům zahrnutým touto Úmluvou.

2. Vzájemná právní pomoc bude poskytnuta v nejširší možné míře podle příslušných zákonů, smluv, dohod a ujednání dožádané smluvní strany, při vyšetřování, trestním stíhání a soudním řízení ve vztahu k trestným činům, za něž může být právnická osoba v dožadující smluvní straně odpovědná v souladu s článkem 26 této Úmluvy.

3. Vzájemná právní pomoc, jež má být poskytnuta v souladu s tímto článkem, může být požadována za těmito účely:

- (a) získávání důkazů nebo svědeckých výpovědí osob;
- (b) doručování soudních písemností;
- (c) provádění prohlídek a zajištění, a zabavení;
- (d) prohledání objektů a míst;
- (e) poskytnutí informací, důkazů a znaleckých posudků;
- (f) poskytnutí originálů nebo ověřených kopií příslušných dokumentů a záznamů včetně záznamů vládních, bankovních, finančních, podnikových nebo obchodních;
- (g) zjištění nebo vyhledávání výnosů z trestné činnosti, majetku, prostředků nebo jiných věcí pro účely dokazování;
- (h) zprostředkování dobrovolného dostavení se osob do dožadující smluvní strany;
- (i) jakýkoliv jiný druh pomoci, která není v rozporu s vnitrostátním právem dožádané smluvní strany;
- (j) zjištění, zmrazení a vyhledávání výnosů z trestné činnosti v souladu s ustanoveními kapitoly V této Úmluvy;
- (k) navrácení aktiv, v souladu s ustanoveními kapitoly V této Úmluvy.

4. Aniž tím bude dotčeno vnitrostátní právo, příslušné orgány smluvní strany mohou bez předchozí žádosti předávat příslušnému orgánu v jiné smluvní straně informace, vztahující se k trestním věcem, pokud jsou přesvědčeny, že takové informace by mohly tomuto orgánu napomoci při provádění nebo úspěšném skončení vyšetřování a trestního řízení, nebo by mohly vést k žádosti formulované touto jinou smluvní stranou v souladu s touto Úmluvou.

5. Předávání informací podle odstavce 4 tohoto článku nebude na úkor vyšetřování a trestního řízení ve smluvní straně, jejíž příslušné úřady informace poskytují. Příslušné úřady, které obdrží informace, vyhovějí žádosti, aby poskytnuté informace zůstaly důvěrné, třeba i jen dočasně, nebo vyhovějí požadovaným omezením pro jejich použití. Přijímající smluvní straně však nic nebrání v tom, aby v řízení, které tato smluvní strana vede, zveřejnila informace,

kteře prokazují nevinu obviněného. V takovém případě přijímající smluvní strana vyrozumí před zveřejněním informací předávající smluvní stranu, a, jestliže o to bude požádána, poradí se s předávající smluvní stranou. Pokud ve výjimečném případě předběžné vyrozumění nebude možné, přijímající smluvní strana bude bez prodlení informovat předávající smluvní stranu o zveřejnění těchto informací.

6. Ustanovení tohoto článku nemají vliv na závazky vyplývající z jakékoliv jiné dvoustranné či mnohostranné smlouvy, která upravuje nebo bude upravovat, zcela nebo částečně, vzájemnou právní pomoc.

7. Odstavce 9 až 29 tohoto článku se použijí na žádosti podané na základě tohoto článku, pokud příslušné smluvní strany nejsou vázány jinou smlouvou o vzájemné právní pomoci. Pokud tyto smluvní strany jsou vázány takovou smlouvou, použijí se příslušná ustanovení této smlouvy, pokud se smluvní strany nedohodnou, že budou místo nich používat odstavce 9 až 29 tohoto článku. Smluvní strany se naléhavě vyzývají, aby tyto odstavce v případě, že usnadňují spolupráci, používaly.

8. Smluvní strany neodmítnou poskytnutí vzájemné právní pomoci v souladu s tímto článkem z důvodů dodržování bankovního tajemství.

9. (a) dožádaná smluvní strana bude v odpovědi na žádost o pomoc podle tohoto článku brát při neexistenci oboustranné trestnosti činu v úvahu účel této Úmluvy, popsany v článku 1;

(b) smluvní strany mohou odmítnout poskytnutí právní pomoci v souladu s tímto článkem s odvoláním na neexistenci oboustranné trestnosti činu. Dožádaný stát však v případě, že je to v souladu se základními koncepty jeho právního systému, poskytne pomoc, jež nebude zahrnovat donucovací opatření. Takovou pomoc lze odmítnout tehdy, jestliže žádosti zahrnují záležitosti bagatelní povahy nebo záležitosti, kde je dožadovaná spolupráce nebo pomoc dosažitelná podle jiných ustanovení této Úmluvy;

(c) každá smluvní strana může zvážit přijetí takových opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby v případě neexistence oboustranné trestnosti činu mohl v souladu s tímto článkem poskytnout pomoc širšího rozsahu.

10. Osoba nacházející se ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody na území jedné smluvní strany, jejíž přítomnost na území jiné smluvní strany je požadována pro účely provedení identifikace, poskytnutí svědectví nebo z důvodu poskytnutí jiné pomoci při získávání důkazů pro účely vyšetřování, trestního stíhání nebo soudního řízení v souvislosti s trestnými činy, stanovenými touto Úmluvou, může být předána, pokud budou splněny následující podmínky:

(a) dotyčná osoba dobrovolně dá svůj informovaný souhlas;

(b) příslušné orgány obou smluvních stran se dohodnou na základě takových podmínek, jaké tyto smluvní strany mohou pokládat za přiměřené.

11. Pro účely odstavce 10 tohoto článku:

(a) smluvní strana, do něhož byla osoba předána, bude mít právo a povinnost držet předanou osobu ve vazbě, pokud smluvní strana, ze které byla osoba předána, nebude požadovat jinak nebo nepovolí něco jiného;

(b) smluvní strana, do níž byla osoba předána, neprodleně splní svou povinnost navrátit tuto osobu do vazby nebo výkonu trestu ve smluvní straně, z níž byla tato osoba předána, v souladu s dohodou příslušných orgánů obou smluvních stran předcházející předání, nebo jejich jinou dohodou;

(c) smluvní strana, do níž byla osoba předána, nebude požadovat od smluvní strany, ze které byla osoba předána, aby zahájil řízení o vydání této osoby;

(d) doba strávená ve vazbě ve smluvní straně, ze které byla osoba předána, bude předávané osobě započtena do trestu, který vykonává ve státě, do něhož byla předána.

12. Pokud smluvní strana, z níž má být osoba předána podle odstavců 10 a 11 tohoto článku, nevysloví s následujícím svůj souhlas, nebude tato osoba, ať je její občanství jakékoli, trestně stíhána, zadržena, potrestána nebo jinak omezena na osobní svobodě na území státu, kam byla předána, v souvislosti s činy, opomenutími nebo rozsudky vyneseny předtím, než opustila území státu, ze kterého byla předána.

13. Každá smluvní strana určí ústřední orgán, který bude povinen a zplnomocněn přijímat žádosti o poskytnutí právní pomoci a buď je vyřídit, nebo je předat k vyřízení příslušným orgánům. Pokud smluvní strana má zvláštní oblast nebo území se samostatným systémem právní pomoci, může určit jiný ústřední orgán, který bude plnit stejnou funkci pro tuto oblast nebo území. Ústřední orgány zajistí urychlené a řádné vyřízení nebo postoupení žádostí, které obdržely. Pokud ústřední orgán postoupí žádost k vyřízení příslušnému orgánu, bude tento orgán vyzývat, aby žádost urychleně a řádným způsobem vyřídil. Generální tajemník Organizace spojených národů bude o ústředním orgánu určeném pro tento účel informován vždy každou smluvní stranou u příležitosti uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení této Úmluvy, nebo listiny o přistoupení k ní. Žádosti o vzájemnou právní pomoc a veškerá sdělení, která se k nim budou vztahovat, budou předávána ústředním orgánům, které smluvní strany, určily. Tímto požadavkem nebude dotčeno právo smluvní strany, požadovat, aby mu takové žádosti a sdělení byly adresovány diplomatickou cestou, a v naléhavých případech, jestliže se na tom smluvní strany dohodnou, a bude-li to možné, prostřednictvím Mezinárodní organizace kriminální policie.

14. Žádosti budou podávány písemně, nebo případně pomocí jakéhokoliv prostředku schopného vytvořit písemný záznam, v jazyce přijatelném pro dožádanou smluvní stranu, za podmínek umožňujících této smluvní straně ověřit jeho pravost. Každá smluvní strana při uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení této Úmluvy, nebo listiny o přistoupení k ní, bude informovat generálního tajemníka Organizace spojených národů, který jazyk nebo jazyky jsou pro něj přijatelné. V naléhavých případech a v případě dohody mezi státy, smluvními stranami, mohou být žádosti předkládány ústně, avšak obratem musejí být potvrzeny písemně.

15. Žádost o vzájemnou právní pomoc musí obsahovat:

(a) informace o orgánu, který žádost podává;

(b) předmět a povahu vyšetřování, trestního stíhání nebo soudního řízení, k nimž se žádost vztahuje, jakož i název a funkce orgánu, který takové vyšetřování, trestní stíhání nebo soudní řízení provádí;

(c) přehled důležitých skutečností, s výjimkou případů žádostí o doručení soudních písemností;

(d) popis požadované pomoci a podrobné informace o jakémkoli konkrétním postupu, jehož dodržení si dožadující smluvní strana přeje;

(e) dle možnosti údaje o osobě, místě pobytu a občanství jakékoli příslušné osoby; a

(f) účel, pro který se důkazy, informace nebo přijetí opatření požadují.

16. Dožádaná smluvní strana si může vyžádat doplňující informace, pokud se to jeví jako nezbytné pro vyřízení žádosti v souladu s jeho vnitrostátním právem, nebo pokud tím lze usnadnit vyřízení žádosti.

17. Žádost bude vyřízena v souladu s vnitrostátním právem dožádané smluvní strany a v rozsahu neodporujícím vnitrostátnímu právu dožádané smluvní strany a dle možnosti v souladu s procedurálními požadavky uvedenými v žádosti.

18. Nachází-li se osoba na území smluvní strany a má být vyslechnuta jako svědek nebo znalec justičními orgány jiné smluvní strany, první smluvní strana může na žádost strany druhé povolit, podle možností a v souladu se základními zásadami svého vnitrostátního práva, aby se výslech konal prostřednictvím videokonference, jestliže nebude možné nebo žádoucí, aby se dotčená osoba dostavila osobně na území dožadující smluvní strany. Smluvní strany se mohou dohodnout, že výslech bude proveden justičním orgánem dožadující smluvní strany a za přítomnosti justičního orgánu dožádané smluvní strany.

19. Dožadující smluvní strana nepředá ani nepoužije bez předchozího souhlasu dožádané smluvní strany informace nebo důkazy poskytnuté dožádanou smluvní stranou pro účely jiného vyšetřování, trestního stíhání nebo soudního jednání než toho, které je uvedeno v žádosti. Ustanovení tohoto odstavce však dožadující smluvní straně nebrání v tom, aby v řízení, které tento stát vede, zveřejnila informace prokazující nevinu obviněného. V takovém případě dožadující smluvní strana vyrozumí před zveřejněním informací nebo důkazů dožádanou smluvní stranu, a, pokud o to bude požádána, bude věc konzultovat s dožádanou smluvní stranou. Pokud ve výjimečném případě předchozí vyrozumění nebude možné, dožadující smluvní strana bude neprodleně informovat dožádanou smluvní stranu, o zveřejnění.

20. Dožadující smluvní strana, může požadovat, aby dožádaná smluvní strana utajil podstatu žádosti a zveřejnil ji pouze v rozsahu nutném pro vyřízení žádosti. Jestliže dožádaná smluvní strana nemůže vyhovět požadavku ohledně utajení, bude bezodkladně informovat dožadující smluvní stranu.

21. Vzájemná právní pomoc může být odmítnuta:

- (a) jestliže žádost neodpovídá ustanovením tohoto článku;
- (b) jestliže se dožádaná smluvní strana domnívá, že vyřízení žádosti může poškodit její svrchovanost, bezpečnost, veřejný pořádek nebo jiné podstatné zájmy;
- (c) jestliže vnitrostátní právo neumožňuje orgánům dožádané smluvní strany vyhovět žádosti týkající se podobného trestného činu, pokud by tento trestný čin byl předmětem vyšetřování, trestního stíhání nebo soudního jednání v souladu s jejich vlastní soudní pravomocí;
- (d) jestliže žádost odporuje ustanovením právního řádu dožádané smluvní strany, která se týkají vyřizování žádostí o poskytnutí právní pomoci.

22. Smluvní strany, nesmí odmítnout žádost o vzájemnou právní pomoc pouze z toho důvodu, že považují trestný čin za čin zahrnující fiskální otázky.

23. Každé odmítnutí vzájemné právní pomoci musí být zdůvodněno.

24. Dožádaná smluvní strana vyřídí žádost o vzájemnou právní pomoc co nejdříve a přihlédne v co největší míře k jakýmkoliv stanoveným lhůtám navrženým a nejlépe přímo v žádosti zdůvodněným dožadující smluvní stranou. Dožadující smluvní strana může podat

přiměřené žádosti o poskytnutí informací o stavu a postupu realizace opatření, přijatých dožadovanou smluvní stranou k vyřízení jeho žádosti. Dožádaná smluvní strana bude reagovat na přiměřené žádosti dožadující smluvní strany, týkající se stavu a průběhu vyřizování žádosti. Dožadující smluvní strana bude urychleně informovat dožadovanou smluvní stranu v případě, že požadovanou pomoc již nebude potřebovat.

25. Poskytnutí vzájemné právní pomoci může dožádaná smluvní strana odložit z toho důvodu, že by narušovalo právě probíhající vyšetřování, trestní stíhání nebo soudní řízení.

26. Před odmítnutím žádosti v souladu s odstavcem 21 tohoto článku nebo odložením jejího vyřízení v souladu s odstavcem 25 tohoto článku bude dožádaná smluvní strana věc konzultovat s dožadující smluvní stranou, aby zvážil, zda právní pomoc může být poskytnuta za podmínek, které dožádaná smluvní strana považuje za potřebné. Pokud dožadující smluvní strana akceptuje pomoc za těchto podmínek, podřídí se stanoveným podmínkám.

27. Aniž tím bude dotčena možnost uplatnit odstavec 12 tohoto článku, svědek, znalec nebo jiná osoba, která na žádost dožadující smluvní strany souhlasí s poskytnutím svědecké výpovědi během projednání, nebo pomoci při vyšetřování, trestním stíhání nebo soudním jednání na území dožadující smluvní strany, nebude tato osoba trestně stíhána, zadržena, potrestána nebo jinak omezena na osobní svobodě na území tohoto státu v souvislosti s činy, opomenutími nebo rozsudky vynesenými před tím, než opustila území dožádané smluvní strany. Platnost záruky osobní bezpečnosti končí, jestliže svědek, znalec nebo jiná osoba měl v průběhu následujících 15 dnů, případně v průběhu jakéhokoli období dohodnutého mezi smluvními stranami, počínaje datem, kdy byl oficiálně vyrozuměn o tom, že jeho přítomnost již není pro justiční orgány nutná, možnost opustit toto území, avšak dobrovolně zůstal na území dožadující smluvní strany, nebo poté, kdy je opustil, se vrátil o své vlastní vůli zpět.

28. Běžné výdaje spojené s vyřízením žádosti hradí dožádaná smluvní strana, pokud nebylo mezi smluvními stranami dohodnuto jinak. Jestliže vyřizování žádosti vyžaduje nebo si vyžádá podstatné výdaje, případně výdaje mimořádného charakteru, projednají smluvní strany stanovení lhůt a podmínek pro vyhovění žádosti, jakož i způsob krytí těchto výdajů.

29. Dožádaná smluvní strana:

(a) poskytne dožadující smluvní straně kopie vládních záznamů, dokumentů nebo informací, jež má k dispozici, a které jsou podle jeho vnitrostátního práva přístupné veřejnosti;

(b) může, podle svého uvážení, poskytnout dožadující smluvní straně plně, částečně nebo za takových podmínek, které uzná za vhodné, kopie jakýchkoli vládních záznamů, dokumentů nebo informací, jež má k dispozici, a které podle jeho vnitrostátního práva nejsou přístupné veřejnosti.

30. Smluvní strany posoudí dle potřeby možnost uzavření dvoustranných nebo mnohostranných smluv, nebo ujednání, které by odpovídaly účelům tohoto článku, prohloubily jeho ustanovení a zajistily jeho provádění v praxi.

Článek 47

Předání trestního řízení

Smluvní strany zváží možnost vzájemně si předávat trestní řízení vedená pro trestný čin stanovený v souladu s touto Úmluvou, v případech, kdy se předpokládá, že předání je

v zájmu řádného výkonu spravedlnosti, zejména v případě, kdy je dána příslušnost několika soudů, za účelem soustředění trestního stíhání.

Článek 48 *Spolupráce při prosazování práva*

1. Smluvní strany spolu budou vzájemně úzce spolupracovat v souladu se svými příslušnými vnitrostátními právními a správními systémy s cílem zvýšit účinnost prosazování práva za účelem boje proti trestným činům upraveným touto Úmluvou. Každá smluvní strana pak zejména přijme účinná opatření s cílem:

(a) zlepšit a tam, kde to bude nutné, vytvořit komunikační cesty mezi svými příslušnými orgány, útvary a službami za účelem usnadnění bezpečné a rychlé výměny informací v souvislosti se všemi aspekty trestných činů upravených touto Úmluvou, a to včetně napojení na jinou trestnou činnost, budou-li to zainteresované smluvní strany považovat za vhodné;

(b) spolupracovat s jinými smluvními stranami na provádění šetření trestných činů upravených touto Úmluvou, pokud jde o:

(i) totožnost, místo pobytu a činnosti osob podezřelých z účasti na takovýchto trestných činech nebo místo, kde se nacházejí další zúčastněné osoby;

(ii) pohyb výnosů z trestné činnosti nebo majetku odvozeného ze spáchání takovýchto trestných činů;

(iii) pohyb majetku, zařízení nebo jiných prostředků použitých nebo zamýšlených k použití při páchaní takovýchto trestných činů;

(c) tam, kde je to vhodné, poskytovat nezbytné věci nebo množství látek pro účely analýzy nebo vyšetřování;

(d) tam, kde je to vhodné, vyměňovat informace s jinými smluvními stranami, týkající se specifických prostředků a metod používaných ke spáchání trestných činů upravených touto Úmluvou, včetně využití falešné totožnosti, padělaných, změněných nebo falešných dokumentů a jiných prostředků k utajení činnosti;

(e) usnadňovat účinnou koordinaci mezi svými příslušnými orgány, útvary a službami a podporovat výměnu zaměstnanců a jiných znalců, včetně ustanovení styčných důstojníků na základě dvoustranných dohod nebo ujednání mezi dotčenými smluvními stranami;

(f) vyměňovat si informace a koordinovat správní a jiná opatření přiměřeně přijatá za účelem včasného odhalení trestných činů upravených touto Úmluvou.

2. Za účelem provádění této Úmluvy zváží smluvní strany uzavření dvoustranných nebo mnohostranných dohod nebo ujednání o přímé spolupráci mezi orgány činnými v trestním řízení a tam, kde takové dohody nebo ujednání již existují, zváží jejich doplnění. Při neexistenci takovýchto dohod nebo ujednání mezi dotčenými smluvními stranami, mohou smluvní strany považovat tuto Úmluvu za základ pro vzájemnou spolupráci v oblasti trestního řízení v souvislosti s trestnými činy upravenými touto Úmluvou. Smluvní strany ve vhodných případech v plné míře využijí dohod nebo ujednání, včetně dohod v rámci mezinárodních nebo regionálních organizací, s cílem zlepšit spolupráci mezi orgány činnými v trestním řízení.

3. Smluvní strany budou maximálně spolupracovat a v rámci svých možností reagovat na trestné činy upravené touto Úmluvou, spáchané s použitím moderní technologie.

Článek 49 *Společné vyšetřování*

Smluvní strany zváží uzavření dvoustranných nebo mnohostranných dohod nebo ujednání, s jejichž pomocí mohou příslušné orgány vytvořit společné vyšetřovací skupiny spolupracující na vyšetřování, trestním stíhání nebo soudním řízení v jednom nebo více státech. Pokud takové dohody nebo ujednání neexistují, lze společná vyšetřování vést na základě dohod uzavíraných případ od případu. Zúčastněné smluvní strany zajistí dodržování svrchovanosti smluvní strany, na jejímž území takové vyšetřování probíhá.

Článek 50 *Zvláštní metody vyšetřování*

1. V zájmu účinného potírání korupce, každá smluvní strana přijme v rozsahu umožňovaném základními zásadami svého vnitrostátního právního systému a v souladu s podmínkami stanovenými svým vnitrostátním právem taková nezbytná opatření, v rámci svých možností, aby její příslušné orgány mohly přiměřeně využít sledovaných zásilek, a v případech, které bude považovat za vhodné, využít jiných zvláštních vyšetřovacích metod, jako jsou elektronické nebo jiné formy sledování a skrytého vyšetřování v rámci svého území, a zajistit, aby důkazy, získané prostřednictvím uvedených vyšetřovacích metod, byly u soudů přípustné.

2. Za účelem vyšetření trestných činů, jichž se týká tato Úmluva, jsou smluvní strany vybízeny k tomu, aby uzavřely, bude-li to nutné, příslušné dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání o využití takovýchto zvláštních vyšetřovacích metod v rámci spolupráce na mezinárodní úrovni. Takové dohody nebo ujednání musí být uzavřeny a uplatňovány v plném souladu se zásadami svrchované rovnosti států a prováděny striktně v souladu s podmínkami těchto dohod nebo ujednání.

3. Při neexistenci dohod nebo ujednání uvedených v odstavci 2 tohoto článku budou rozhodnutí o využití takovýchto zvláštních vyšetřovacích metod na mezinárodní úrovni přijímána případ od případu a mohou, bude-li to nutné, zohledňovat finanční dohody a ujednání, pokud jde o výkon soudní pravomoci ze strany zainteresovaných smluvních stran.

4. Rozhodnutí o využití sledovaných zásilek na mezinárodní úrovni mohou, se souhlasem dotčených smluvních stran zahrnovat metody typu zadržení zboží a svolení, aby zboží pokračovalo dále neporušené nebo aby bylo odstraněno, případně úplně nebo částečně zaměřeno.

Kapitola V

Navrácení majetku

Článek 51

Všeobecná ustanovení

Základní zásadou této Úmluvy je navrácení majetku podle této kapitoly, a smluvní strany si proto v tomto ohledu budou v nejširším možném rozsahu poskytovat pomoc a spolupráci.

Článek 52

Předcházení převodům výnosů z trestné činnosti a jejich odhalování

1. Aniž by byl dotčen článek 14 této Úmluvy, každá smluvní strana přijme v souladu se svým vnitrostátním právem taková opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby si finanční instituce v rámci své pravomoci ověřovaly totožnost zákazníků, podnikaly přiměřené kroky k určení totožnosti skutečných majitelů finančních prostředků uložených na účtech vysoké hodnoty, a prováděly zvýšený dohled nad účty, o něž žádají nebo které vedou osoby, které jsou nebo byly pověřeny významnými veřejnými funkcemi, a jejich rodinní příslušníci a blízcí spolupracovníci, nebo které jsou vedeny jejich jménem. Takový zvýšený dohled bude přiměřeně probíhat tak, aby se jím odhalily podezřelé transakce za účelem jejich oznamování příslušným orgánům, a neměl by být vykládán tak, že má finanční instituce odrazovat od obchodování s kterýmkoli legitimním zákazníkem, anebo jim takové obchodování zakazovat.

2. V zájmu usnadnění realizace opatření stanovených v odstavci 1 tohoto článku, každá smluvní strana v souladu se svým vnitrostátním právem a podnětjena iniciativami regionálních, meziregionálních a multilaterálních organizací proti praní špinavých peněz bude:

(a) vydávat zprávy a doporučení ohledně typů fyzických nebo právnických osob, u nichž lze očekávat, že finanční instituce budou v rámci své pravomoci provádět zvýšený dohled nad jejich účty, a dále ohledně typů účtů a transakcí, jimž by se měla věnovat zvláštní pozornost, a přiměřených opatření ve vztahu k takovým účtům, týkajících se jejich zřizování, vedení a evidence; a

(b) tam, kde je to vhodné, na žádost jiné smluvní strany nebo z její vlastní iniciativy informovat finanční instituce v rámci jejich pravomoci o totožnosti určitých fyzických nebo právnických osob, u jejichž účtů by takové instituce měly provádět zvýšený dohled, kromě zvýšeného dohledu nad těmi účty, které finanční instituce mohou identifikovat jiným způsobem.

3. V kontextu odstavce 2 (a) tohoto článku, každá smluvní strana bude zavádět opatření, jimiž zajistí, aby její finanční instituce vedly po přiměřenou dobu odpovídající záznamy o účtech a transakcích, na nichž se podílejí osoby uvedené v odstavci 1 tohoto článku, jež by měly minimálně obsahovat informace o totožnosti zákazníka a pokud je to možné, i nominálního vlastníka.

4. Za účelem prevence a odhalování převodů výnosů z trestných činů stanovených v souladu s touto Úmluvou bude každá smluvní strana zavádět přiměřená a účinná opatření k tomu, aby za pomoci svých regulačních orgánů a orgánů dohledu předešel zřizování bank, jež nemají fyzickou existenci a nejsou přičleněny k regulované finanční skupině. Smluvní strany mohou kromě toho zvážit přijetí požadavku, aby jejich finanční instituce odmítaly vstupovat do korespondenčních bankovních vztahů s takovými institucemi nebo v nich pokračovat, a

bránily se navazování vztahů se zahraničními finančními institucemi, které umožňují, aby jejich účtů využívaly banky, které nemají žádnou fyzickou existenci, a které nejsou přičleněny k regulované finanční skupině.

5. Každá smluvní strana v souladu se svým vnitrostátním právem zváží zavedení účinných systémů zveřejňování majetkových příznání příslušných veřejných činitelů, a stanoví přiměřené sankce za jejich nedodržení. Každá smluvní strana rovněž zváží přijetí takových opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby jeho příslušné orgány mohly tyto informace sdílet s příslušnými orgány v ostatních smluvních stranách v těch případech, kdy je nezbytné vyšetřovat, vymáhat a navracet výnosy z trestných činů, stanovených v souladu s touto Úmluvou.

6. Každá smluvní strana v souladu se svým vnitrostátním právem zváží přijetí takových nezbytných opatření, aby odpovídající veřejní činitelé, kteří mají podíl nebo podpisové právo nebo jiné zmocnění ve vztahu k finančnímu účtu v cizí zemi plnili požadavek oznamování tohoto vztahu příslušným orgánům a vedli si odpovídající záznamy týkající se takových účtů. Taková opatření stanoví rovněž odpovídající sankce za neplnění.

Článek 53

Opatření k přímému navrácení majetku

Každá smluvní strana v souladu se svým vnitrostátním právem:

- (a) přijme taková nezbytná opatření, která jiné smluvní straně dovolí zahájit občanskoprávní řízení u jejích soudů ke zjištění právního nároku k majetku nebo vlastnictví takového majetku, získaného spácháním trestného činu stanoveného v souladu s touto Úmluvou;
- (b) přijme taková nezbytná opatření, která jejím soudům dovolí uložit pachatelům trestných činů, stanovených v souladu s touto Úmluvou, zaplatit náhradu nebo odškodnění jiné smluvní straně, která byla takovými trestnými činy poškozena; a
- (c) přijme taková nezbytná opatření, která jejím soudům nebo příslušným orgánům při rozhodování o konfiskaci dovolí uznat pohledávku jiné smluvní strany jako legitimního vlastníka majetku, nabytého spácháním trestného činu stanoveného v souladu s touto Úmluvou.

Článek 54

Mechanismy k navrácení majetku cestou mezinárodní spolupráce za účelem konfiskace

1. Každá smluvní strana za účelem poskytnutí vzájemné právní pomoci podle článku 55 této Úmluvy s ohledem na majetek získaný spácháním trestného činu stanoveného v souladu s touto Úmluvou nebo zahrnutý do spáchání takového činu, v souladu se svým vnitrostátním právem:

- (a) přijme taková nezbytná opatření, která jejím příslušným orgánům umožní vykonat rozhodnutí o konfiskaci, vydané soudem jiné smluvní strany;
- (b) přijme taková nezbytná opatření, která jejím příslušným orgánům v případě, že mají soudní pravomoc, umožní nařídit konfiskaci takového majetku cizího původu na základě odsouzení za trestný čin praní špinavých peněz nebo jiný trestný čin, jak je to v rámci jeho soudní pravomoci možné, anebo cestou jiných procedur povolených podle jeho vnitrostátního práva; a

(c) zváží přijetí takových nezbytných opatření, která umožní konfiskaci takového majetku bez odsouzení v trestním řízení v případech, kdy pachatele nelze trestně stíhat z důvodu jeho smrti, útěku nebo nepřítomnosti anebo v ostatních přiměřených případech.

2. Každá smluvní strana za účelem poskytnutí vzájemné právní pomoci na žádost podanou podle odstavce 2 článku 55 této Úmluvy, v souladu se svým vnitrostátním právem:

(a) přijme taková nezbytná opatření, která jejím příslušným orgánům umožní zmrazit nebo zajistit majetek na základě rozhodnutí o zmrazení nebo zajistit, vydaného soudem nebo příslušným orgánem dožadující smluvní strany, dávajícího dožadované smluvní straně přiměřený podklad k přesvědčení, že existují dostatečné důvody k přijetí takových kroků, a že majetek bude případně předmětem rozhodnutí o konfiskaci pro účely odstavce 1 (a) tohoto článku;

(b) přijme taková nezbytná opatření, která jejím příslušným orgánům umožní zmrazit nebo zajistit majetek na základě žádosti, která dává dožadované smluvní straně přiměřený podklad k přesvědčení, že existují dostatečné důvody k přijetí takových kroků, a že majetek bude případně předmětem rozhodnutí o konfiskaci pro účely odstavce 1 (a) tohoto článku; a

(c) zváží přijetí dodatečných opatření, jež jejím příslušným orgánům umožní uchovat majetek ke konfiskaci, například na základě cizího zatykače nebo obžaloby z trestného činu, týkajících se nabytí takového majetku.

Článek 55

Mezinárodní spolupráce za účelem konfiskace

1. Smluvní strana, která obdržela od jiné smluvní strany, pod jehož soudní pravomoc spadá trestný čin stanovený v souladu s touto Úmluvou, žádost o konfiskaci výnosů z trestné činnosti, majetku, zařízení nebo jiných prostředků uvedených v článku 31 odstavec 1 této Úmluvy, které se nacházejí na jejím území, v co největším rozsahu umožněném jeho vnitrostátním právním systémem:

(a) předloží žádost svým příslušným orgánům s cílem dosáhnout vydání rozhodnutí o konfiskaci; pokud takové rozhodnutí bude vydáno, vykoná ho; nebo

(b) předloží svým příslušným orgánům rozhodnutí o konfiskaci vydané soudem na území dožadující smluvní strany v souladu s článkem 31 odstavec 1 a 54, odstavec 1 (a) této Úmluvy, aby bylo vykonáno v požadovaném rozsahu, pokud se vztahuje k výnosům z trestné činnosti, majetku, vybavení nebo jiným prostředkům, uvedeným v článku 31 odstavec 1, které se nacházejí se na území dožadované smluvní strany.

2. V návaznosti na žádost smluvní strany, pod jejíž soudní pravomoc spadá trestný čin, na nějž se vztahuje tato Úmluva, dožadovaná smluvní strana přijme opatření s cílem zjistit, vyhledat a zajistit nebo zabavit výnosy z trestné činnosti, majetek, zařízení nebo jiné prostředky uvedené v článku 31 odstavec 1 této Úmluvy pro účely případné konfiskace, o které rozhodne buď dožadující smluvní strana, nebo dožadovaná smluvní strana na základě žádosti podle odstavce 1 tohoto článku.

3. Ustanovení článku 46 této Úmluvy se vztahují přiměřeně rovněž na tento článek. Kromě informací podrobně uvedených v článku 46 odstavci 15 budou žádosti podané v souladu s tímto článkem obsahovat:

(a) v případě žádosti dle odstavce 1 a) tohoto článku, popis majetku, který má být zkonfiskován, pokud možno i včetně umístění, a tam, kde je to relevantní, rovněž odhadovanou hodnotu majetku a přehled skutečností, z nichž vychází dožadující smluvní strana, které postačují k tomu, aby dožadující smluvní strana mohla usilovat o vydání rozhodnutí podle svého vnitrostátního práva;

(b) v případě žádosti dle odstavce 1 (b) tohoto článku, úředně ověřenou kopii rozhodnutí o konfiskaci, na němž je žádost založena, vydaného dožadující smluvní stranou a popis skutečností a informace o tom, v jakém rozsahu je výkon rozhodnutí požadován a popis upřesňující opatření přijatá dožadující smluvní stranou k zajištění odpovídajícího oznámení třetím stranám jednajícím v dobré víře, a k zabezpečení řádného procesu, a prohlášení, že rozhodnutí o konfiskaci je konečné;

(c) v případě žádosti dle odstavce 2 tohoto článku, popis skutečností, z nichž vychází dožadující smluvní strana a popis požadovaného jednání a v případě její dosažitelnosti, úředně ověřenou kopii rozhodnutí, na němž se žádost zakládá.

4. Rozhodnutí nebo jednání upravená v odstavcích 1 a 2 tohoto článku dožádaná smluvní strana učiní způsobem upraveným v jejím vnitrostátním právu a jejích procesních předpisech nebo v jakékoliv dvoustranné nebo mnohostranné smlouvě, dohodě nebo ujednání, jimiž může být vázána ve vztahu k dožadující smluvní straně.

5. Každá smluvní strana poskytne kopie svých právních předpisů, které provádějí tento článek, a všech následných změn těchto právních předpisů nebo informace o jejich obsahu generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

6. Jestliže se smluvní strana rozhodne vázat přijetí opatření uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku na podmínku existence příslušné smlouvy, taková smluvní strana bude pokládat tuto Úmluvu za nezbytný a postačující smluvní základ.

7. Spolupráce dle tohoto článku může být rovněž odepřena, nebo dočasná opatření zrušena, pokud dožádaná smluvní strana neobdrží včas dostatek důkazů nebo pokud má majetek minimální hodnotu.

8. Ještě před zrušením jakéhokoli dočasného opatření přijatého podle tohoto článku poskytne dožádaná smluvní strana kdykoli to bude možné dožadující smluvní straně příležitost předložit zdůvodnění ve prospěch setrvání daného opatření v platnosti.

9. Ustanovení tohoto článku nebudou vykládána v neprospěch práv třetích stran jednajících v dobré víře.

Článek 56 *Zvláštní spolupráce*

Aniž by tím bylo dotčeno její vnitrostátní právo, každá smluvní strana se vynasnaží přijmout opatření, která umožní, aniž by tím bylo dotčeno její vlastní vyšetřování, trestní stíhání nebo soudní řízení, podat bez předchozí žádosti informace o výnosech z trestných činů stanovených v souladu s touto Úmluvou jiné smluvní straně v případě, že usoudí, že zveřejnění takových informací by mohlo přijímající smluvní straně pomoci zahájit nebo

provádět vyšetřování, trestní stíhání nebo soudní řízení, anebo že by mohlo vyústit v žádost této smluvní strany podle této kapitoly Úmluvy.

Článek 57

Navracení majetku a nakládání s ním

1. S majetkem zkonfiskovaným smluvní stranou podle článku 31 nebo 55 této Úmluvy bude tato smluvní strana nakládat v souladu s ustanoveními této Úmluvy a svým vnitrostátním právem, včetně jeho navrácení jeho předchozím legitimním vlastníkům podle odstavce 3 tohoto článku.

2. V reakci na žádost podanou jinou smluvní stranou v souladu s touto Úmluvou a s přihlédnutím k právům třetích stran, jednajících v dobré víře, každá smluvní strana přijme taková nezbytná legislativní a jiná opatření v souladu se základními zásadami svého vnitrostátního práva, která jeho příslušným orgánům umožní vrátit zkonfiskovaný majetek.

3. V souladu s články 46 a 55 této Úmluvy a odstavci 1 a 2 tohoto článku dožádaná smluvní strana:

(a) v případě zpronevěry veřejných fondů nebo praní zpronevěřených veřejných peněz, jak je uvedeno v člancích 17 a 23 této Úmluvy, když konfiskace byla provedena v souladu s článkem 55 a na základě konečného rozhodnutí v dožadující smluvní straně, což je podmínka, od níž může dožádaná smluvní strana upustit, vrátí zkonfiskovaný majetek dožadující smluvní straně;

(b) v případě výnosů z jakéhokoli jiného trestného činu upraveného touto Úmluvou, když konfiskace byla provedena v souladu s článkem 55 této Úmluvy a na základě konečného rozhodnutí v dožadující smluvní straně, což je podmínka, od níž může dožádaná smluvní strana upustit, vrátí zkonfiskovaný majetek dožadující smluvní straně, když dožadující smluvní strana přiměřeně prokáže své předchozí vlastnictví takového zkonfiskovaného majetku dožadované smluvní straně, nebo když dožádaná smluvní strana uzná škodu vzniklou dožadující smluvní straně jako důvod k navrácení zkonfiskovaného majetku;

(c) ve všech ostatních případech přednostně zváží navrácení zkonfiskovaného majetku dožadující smluvní straně tak, že vrátí takový majetek jeho původním legitimním vlastníkům nebo odškodní oběti zločinu.

4. Tam, kde je to vhodné a pokud smluvní strany nerozhodnou jinak, dožádaná smluvní strana může provést odpočet přiměřených výloh vzniklých při vyšetřování, trestním stíhání nebo soudním řízení, vedoucích k navrácení zkonfiskovaného majetku nebo k nakládání, s ním podle tohoto článku.

5. Tam, kde je to vhodné, mohou smluvní strany rovněž případ od případu zvlášť zvážit uzavření dohod nebo vzájemně přijatelných ujednání o konečném nakládání se zkonfiskovaným majetkem.

Článek 58
Finanční zpravodajská jednotka

Smluvní strany budou spolu navzájem spolupracovat za účelem prevence a potírání převodu výnosů z trestných činů, stanovených v souladu s touto Úmluvou, a podpory způsobů a prostředků k navrácení takových výnosů, a v tomto směru zváží zřízení finanční zpravodajské jednotky, odpovědné za přijímání, analýzu a předávání zpráv o podezřelých finančních transakcích příslušným orgánům.

Článek 59
Dvoustranné a mnohostranné dohody a ujednání

Smluvní strany zváží uzavření dvoustranných nebo mnohostranných dohod nebo ujednání ke zvýšení účinnosti mezinárodní spolupráce prováděné podle této kapitoly Úmluvy.

Kapitola VI
Technická pomoc a výměna informací

Článek 60
Školení a technická pomoc

1. Každá smluvní strana bude v nezbytném rozsahu iniciovat, vyvíjet či zkvalitňovat konkrétní školicí programy pro své zaměstnance odpovědné za prevenci a potírání korupce. Takové školicí programy by se mohly mezi jiným zaměřit na tyto oblasti:

- (a) účinná opatření k prevenci, odhalování, vyšetřování, trestnímu postihu a kontrole korupce, včetně použití metod shromažďování důkazů a šetření;
- (b) vytváření kapacit při vytváření a plánování politiky protikorupční strategie;
- (c) školení příslušných orgánů v přípravě žádostí o vzájemnou právní pomoc, splňujících požadavky této Úmluvy;
- (d) vyhodnocení a posílení institucí, managementu veřejných služeb a managementu veřejných financí, včetně státních dodávek a soukromého sektoru;
- (e) prevence a potírání převodu výnosů z trestných činů stanovených v souladu s touto Úmluvou a navrácení takových výnosů;
- (f) odhalování a zmrazení převodu výnosu z trestných činů stanovených v souladu s touto Úmluvou ;
- (g) sledování pohybu výnosů z trestných činů stanovených v souladu s touto Úmluvou a metod použitých k převodu, utajení nebo maskování takových výnosů;
- (h) vhodné a účinné právní a správní mechanismy a metody k usnadnění navrácení výnosů z trestných činů, stanovených v souladu s touto Úmluvou;
- (i) metody používané k ochraně obětí a svědků, kteří spolupracují se soudními orgány; a
- (j) školení v národních a mezinárodních předpisech a jazykové vzdělávání.

2. Smluvní strany v souladu se svými možnostmi zváží vzájemné poskytování nejširší možné technické pomoci, zejména ve prospěch rozvojových zemí, týkající se odpovídajících plánů a programů boje proti korupci, včetně materiální podpory a školení v oblastech uvedených

v odstavci 1 tohoto článku, a školení a pomoci a vzájemné výměny relevantních zkušeností a konkrétních poznatků, jež usnadní mezinárodní spolupráci smluvních stran v oblasti vydávání a vzájemné právní pomoci.

3. Smluvní strany v nezbytné míře zvýší úsilí o maximalizaci operativních a školicích aktivit v mezinárodních a regionálních organizacích a v rámci relevantních dvoustranných a mnohostranných dohod nebo ujednání.

4. Smluvní strany zváží vzájemnou pomoc na požádání při provádění hodnocení, studií a výzkumu, týkajících se typů, příčin, dopadů a nákladů korupce v jejich zemích, za účelem vypracování strategií a akčních plánů k potírání korupce, za účasti příslušných orgánů a společností.

5. Za účelem usnadnění navrácení výnosů z trestných činů stanovených v souladu s touto Úmluvou mohou smluvní strany spolupracovat při vzájemném poskytování informací o jménech znalců, kteří by mohli pomoci k dosažení tohoto cíle.

6. Smluvní strany zváží využití subregionálních, regionálních a mezinárodních konferencí a seminářů k podpoře spolupráce a technické pomoci a k podnícení diskuse o problémech společného zájmu, včetně speciálních problémů a potřeb rozvojových zemí a zemí s transformujícími se ekonomikami.

7. Smluvní strany zváží vytvoření mechanismů na dobrovolné bázi, za účelem finančního přispění k úsilí rozvojových zemí a zemí s transformujícími se ekonomikami uplatnit tuto Úmluvu cestou programů a projektů technické pomoci.

8. Každá smluvní strana zváží poukázání dobrovolných příspěvků Úřadu Organizace spojených národů pro drogy a kriminalitu v zájmu podpory programů a projektů v rozvojových zemí prostřednictvím tohoto Úřadu za účelem provádění této Úmluvy.

Článek 61

Shromažďování, výměna a analýza informací o korupci

1. Každá smluvní strana zváží v konzultaci se znalci možnost analýzy trendů v oblasti korupce na svém území, a rovněž možnost analýzy okolností, za nichž se trestné činy korupce páchají.

2. Smluvní strany zváží vypracování statistik, analytických znaleckých posudků, týkajících se korupce a informací, včetně jejich sdílení mezi sebou navzájem a cestou mezinárodních a regionálních organizací, pokud je to možné, za účelem formulace společných definic, standardů a metodologií a rovněž přípravy informací o nejlepších postupech k prevenci a potírání korupce.

3. Každá smluvní strana zváží možnost monitorování svých strategií a aktuálních opatření přijatých k potírání korupce a vyhotovování posudků týkajících se jejich efektivnosti a účinnosti.

Článek 62

Jiná opatření: uplatňování Úmluvy prostřednictvím hospodářského rozvoje a technické pomoci

1. Smluvní strany přijmou opatření vedoucí k optimálnímu uplatňování této Úmluvy v co největším možném rozsahu prostřednictvím mezinárodní spolupráce, přičemž vezmou

v úvahu negativní dopady korupce na společnost všeobecně, zejména pak na její dlouhodobě udržitelný rozvoj.

2. Smluvní strany vynaloží konkrétní úsilí v co největším možném rozsahu a ve vzájemné koordinaci i v koordinaci s mezinárodními a regionálními organizacemi s cílem:

(a) zlepšit na nejrůznějších úrovních svou spolupráci s rozvojovými zeměmi za účelem posílení schopnosti těchto zemí zajišťovat prevenci a potírání korupce;

(b) zlepšit finanční a hmotnou pomoc s cílem podpořit snahy rozvojových zemí účinně předcházet korupci a bojovat proti ní, a pomáhat jim úspěšně uplatňovat tuto Úmluvu;

(c) poskytovat technickou pomoc rozvojovým zemím a zemím v etapě přechodu na tržní hospodářství a asistovat jim při plnění jejich potřeb tak, aby mohly tuto Úmluvu uplatňovat. Za tím účelem se smluvní strany vynasnaží přispívat přiměřenými a pravidelnými dobrovolnými příspěvky na účet určený zvláště pro tento účel v rámci mechanismu financování Organizace spojených národů. Smluvní strany mohou nadto rovněž zvážit, v souladu se svým vnitrostátním právem a ustanoveními této Úmluvy, možnost přispět na výše uvedený účet určitou procentuální částkou peněz nebo odpovídající částkou z výnosů z trestné činnosti případně majetku zkonfiskovaného v souladu s ustanoveními této Úmluvy;

(d) vybízet a přesvědčovat popřípadě jiné státy a finanční ústavy, aby se k nim připojily v úsilí vymezeném v tomto článku, zejména poskytováním většího objemu školicích programů a moderního zařízení rozvojovým zemím s cílem pomáhat jim při dosažení cílů této Úmluvy.

3. V rozsahu, v jakém to je možné, se tato opatření nedotknou stávajících závazků k zahraniční pomoci ani jiných dohod o finanční spolupráci na dvoustranné, regionální nebo mezinárodní úrovni.

4. Smluvní strany mohou uzavřít dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání ohledně hmotné a logistické pomoci při zohlednění finančních dohod nutných pro to, aby prostředky mezinárodní spolupráce zakotvené v této Úmluvě byly účinné, a sloužily k prevenci, odhalování a kontrole korupce.

Kapitola VII

Mechanismy provádění Úmluvy

Článek 63

Konference smluvních stran Úmluvy

1. Tímto se zakládá Konference smluvních stran Úmluvy s cílem zlepšit schopnosti a spolupráci smluvních stran při dosahování cílů popsanych v této Úmluvě a podporovat a kontrolovat její provádění.

2. Generální tajemník Organizace spojených národů svolá Konferenci smluvních stran nejpozději jeden rok po nabytí platnosti této Úmluvy. Pravidelná zasedání Konference smluvních stran se budou konat v souladu s jednacím řádem schváleným Konferencí.

3. Konference smluvních stran přijme jednací řád a pravidla upravující činnosti popsané v tomto článku, včetně pravidel týkajících se přijetí a účasti pozorovatelů a hrazení výloh vzniklých při výkonu těchto činností.

4. Konference smluvních stran odsouhlasí činnosti, procedury a metody práce k dosažení cílů popsaných v odstavci 1 tohoto článku, včetně:

(a) usnadňování činností smluvních stran, podle článků 60 a 62 a kapitol II až V této Úmluvy, včetně činností spočívajících ve vybízení k mobilizaci dobrovolných příspěvků;

(b) usnadňování výměny informací mezi smluvními stranami ohledně modelů a trendů v oblasti korupce, úspěšných postupů při její prevenci a potírání a v zájmu navrácení výnosů z trestné činnosti, mezi jiným cestou zveřejňování relevantních informací, jak je uvedeno v tomto článku;

(c) spolupráce s příslušnými mezinárodními a regionálními organizacemi a nevládními organizacemi;

(d) odpovídající využívání relevantních informací generovaných ostatními mezinárodními a regionálními mechanismy pro potírání a prevenci korupce, za účelem zamezení zbytečné duplicity činností;

(e) pravidelné kontroly provádění této Úmluvy smluvními stranami;

(f) vydávání doporučení za účelem zlepšení této Úmluvy a jejího uplatňování.

(g) přihlížení k požadavkům smluvních stran na technickou pomoc se zřetelem k uplatňování této Úmluvy, a podávání doporučení týkajících se jakéhokoli postupu, který by se v tomto ohledu mohl považovat za nezbytný.

5. Pro účely odstavce 4 tohoto článku Konference smluvních stran obdrží nezbytné informace o opatřeních přijatých smluvními stranami při uplatňování této Úmluvy a obtížích, s kterými se při tom tyto strany setkaly, prostřednictvím sdělení, které poskytnou, a prostřednictvím takových dodatečných kontrolních mechanismů, které mohou být Konferencí smluvních stran stanoveny.

6. Každá smluvní strana poskytne Konferenci smluvních stran informace o svých programech, plánech a praxi i o legislativních a administrativních opatřeních přijatých za účelem uplatnění této Úmluvy, dle požadavků konference smluvních stran. Konference smluvních stran bude zkoumat nejúčinnější způsob získávání a zpracování informací, mezi jiným včetně informací obdržených od smluvních stran a od příslušných mezinárodních organizací. Zohledněny mohou být rovněž vstupy obdržené z relevantních nevládních organizací, řádně akreditovaných v souladu s procedurami, o nichž má rozhodnout konference smluvních stran.

7. Podle odstavců 4 až 6 tohoto článku, Konference smluvních stran vytvoří vhodný mechanismus nebo orgán, pomáhající efektivnímu uplatňování této Úmluvy, pokud to bude pokládat za nezbytné.

Článek 64 *Sekretariát*

1. Generální tajemník Organizace spojených národů poskytne nezbytné služby sekretariátu Konferenci smluvních stran Úmluvy.

2. Sekretariát bude:

(a) asistovat Konferenci smluvních stran při provádění činností popsaných v článku 63 této Úmluvy a organizovat a poskytovat nezbytné služby v souvislosti se zasedáními Konference smluvních stran;

(b) na požádání asistovat smluvním stranám při poskytování informací Konferenci smluvních stran, jak je stanoveno v článku 63, odstavec 5 a 6, této Úmluvy; a

(c) zajišťovat nezbytnou koordinaci se sekretariáty příslušných mezinárodních a regionálních organizací.

Kapitola VIII **Závěrečná ustanovení**

Článek 65 *Provádění Úmluvy*

1. Každá smluvní strana přijme nezbytná opatření, včetně legislativních a administrativních opatření, v souladu se základními zásadami svého vnitrostátního práva, s cílem zajistit splnění svých povinností v souladu s touto Úmluvou.

2. Každá smluvní strana může přijmout přísnější nebo tvrdší opatření, než jsou opatření stanovená touto Úmluvou pro prevenci a potírání korupce.

Článek 66 *Řešení sporů*

1. Smluvní strany se vynasnaží řešit spory v souvislosti s výkladem nebo uplatňováním této Úmluvy na základě jednání.

2. Veškeré spory mezi dvěma nebo více smluvními stranami v souvislosti s výkladem nebo uplatňováním této Úmluvy, které nebude možné vyřešit na základě jednání v rámci přiměřeného časového období, budou na žádost jedné z těchto smluvních stran, předloženy

k rozhodčímu řízení. Jestliže šest měsíců od data podání žádosti o rozhodčí řízení tyto smluvní strany nebudou schopny se dohodnout na organizaci rozhodčího řízení, kterákoliv z takovýchto smluvních stran může spor postoupit Mezinárodnímu soudnímu dvoru prostřednictvím žádosti podané v souladu se Statutem tohoto soudního dvora.

3. Každá smluvní strana může při podpisu, ratifikaci, přijetí nebo schválení této Úmluvy nebo při přístupu k ní, prohlásit, že se nepovažuje být vázána odstavcem 2 tohoto článku. Ostatní smluvní strany nebudou vázány odstavcem 2 tohoto článku vůči žádné smluvní straně, která učinila takovouto výhradu.

4. Jakákoliv smluvní strana, která učinila výhradu v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, může kdykoliv tuto výhradu odvolat na základě sdělení adresovaného generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

Článek 67

Podpis, ratifikace, přijetí, schválení a přístup

1. Tato Úmluva bude otevřena k podpisu všem státům od 9. do 11. prosince 2003 v Meridě, Mexiko a následně pak v ústředním sídle Organizace spojených národů v New Yorku až do 9. prosince 2005.

2. Tato Úmluva bude rovněž otevřena k podpisu regionálním organizacím pro hospodářskou integraci za předpokladu, že alespoň jeden členský stát takové organizace tuto Úmluvu podepsal v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.

3. Tato Úmluva podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Ratifikační listiny a listiny o přijetí či schválení budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů. Regionální organizace pro hospodářskou integraci může uložit svou ratifikační listinu nebo listinu o přijetí či schválení, jestliže alespoň jeden z jejích členských států učinil totéž. V takovéto ratifikační listině a listině o přijetí či schválení taková organizace uvede rozsah svých kompetencí v souvislosti se záležitostmi upravenými touto Úmluvou. Takováto organizace bude rovněž informovat depozitáře o jakékoliv významné změně rozsahu svých kompetencí.

4. Tato Úmluva je otevřená k přístupu jakémukoliv státu nebo jakákoliv regionální organizaci pro hospodářskou integraci, jejíž alespoň jeden členský stát je stranou této Úmluvy. Listiny o přístupu budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů. V době svého přístupu regionální organizace pro hospodářskou integraci prohlásí rozsah svých kompetencí v souvislosti se záležitostmi upravenými touto Úmluvou. Takováto organizace bude rovněž informovat depozitáře o jakékoliv významné změně rozsahu svých kompetencí.

Článek 68

Vstup v platnost

1. Tato Úmluva vstoupí v platnost devadesátého dne od data uložení třicáté ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu. Pro účely tohoto odstavce žádná listina uložená regionální organizací pro hospodářskou integraci nebude považována za dodatečnou k listinám uloženým členskými státy takové organizace.

2. Pro každý stát nebo regionální organizaci pro hospodářskou integraci ratifikující, přijímající, schvalující tuto Úmluvu nebo k ní přistupující po uložení třicáté listiny dokládající takovýto akt, tato Úmluva vstoupí v platnost třicátého dne od data uložení příslušné listiny tímto státem nebo organizací nebo v den vstupu této Úmluvy v platnost podle odstavce 1 tohoto článku, podle toho, který z těchto termínů je pozdějšího data.

Článek 69 *Změna*

1. Po uplynutí pěti let od vstupu této Úmluvy v platnost může smluvní strana navrhnout změnu a zaslat tento návrh generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, který poté sdělí návrh změny smluvním stranám a Konferenci smluvních stran Úmluvy za účelem zvážení návrhu a rozhodnutí o něm. Konference smluvních stran se vynasnaží dosáhnout shody ohledně každé změny. Jestliže všechny snahy o shodu byly vyčerpány a nebylo dosaženo dohody, bude přijetí změny, jako poslední možnost, vyžadovat dvoutřetinovou většinu hlasů smluvních stran přítomných a hlasujících na jednání Konference smluvních stran.

2. Regionální organizace pro hospodářskou integraci v záležitostech, které spadají do jejich kompetencí, budou uplatňovat své právo hlasovat dle tohoto článku s počtem hlasů rovnajícím se počtu jejich členských států, které jsou smluvními stranami této Úmluvy. Takové organizace neuplatní své právo hlasovat, jestliže jejich členské státy uplatní své a naopak.

3. Na změnu přijatou v souladu s odstavcem 1 tohoto článku se vztahuje povinnost ratifikace, přijetí nebo schválení smluvními stranami.

4. Změna přijatá v souladu s odstavcem 1 tohoto článku vstoupí v platnost ve vztahu ke smluvní straně devadesátého dne od data uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí či schválení takovéto změny u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

5. Poté, co změna vstoupí v platnost, bude závazná pro ty smluvní strany, které vyslovily souhlas s tím, že pro ně bude závazná. Jiné smluvní strany budou nadále vázány ustanoveními této Úmluvy a všemi předchozími změnami, které ratifikovaly, přijaly či s nimi vyslovily souhlas.

Článek 70 *Vypovězení Úmluvy*

1. Smluvní strana může vypovědět tuto Úmluvu na základě písemného sdělení adresovaného generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů. Takové vypovězení nabude účinnosti jeden rok od data převzetí tohoto sdělení generálním tajemníkem.

2. Regionální organizace pro hospodářskou integraci přestane být stranou této Úmluvy poté, co ji všechny její členské státy vypověděly.

Článek 71
Depozitář a jazyky

1. Generální tajemník Organizace spojených národů je určen jako depozitář této Úmluvy.
2. Originál této Úmluvy, jejíž anglické, arabské, čínské, francouzské, ruské a španělské znění mají stejnou platnost, bude uložen u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

NA DŮKAZ ČEHOŽ níže podepsaní zplnomocnění zástupci řádně pověřeni svými příslušnými vládami tuto Úmluvu podepsali.

اتفاقية الأمم المتحدة لمكافحة الفساد

联合国反腐败公约

UNITED NATIONS CONVENTION AGAINST CORRUPTION

CONVENTION DES NATIONS UNIES CONTRE LA CORRUPTION

КОНВЕНЦИЯ ОРГАНИЗАЦИИ ОБЪЕДИНЕННЫХ НАЦИЙ
ПРОТИВ КОРРУПЦИИ

CONVENCIÓN DE LAS NACIONES UNIDAS CONTRA LA CORRUPCIÓN

UNITED NATIONS CONVENTION AGAINST CORRUPTION

PREAMBLE

The States Parties to this Convention,

Concerned about the seriousness of problems and threats posed by corruption to the stability and security of societies, undermining the institutions and values of democracy, ethical values and justice and jeopardizing sustainable development and the rule of law,

Concerned also about the links between corruption and other forms of crime, in particular organized crime and economic crime, including money-laundering,

Concerned further about cases of corruption that involve vast quantities of assets, which may constitute a substantial proportion of the resources of States, and that threaten the political stability and sustainable development of those States,

Convinced that corruption is no longer a local matter but a transnational phenomenon that affects all societies and economies, making international cooperation to prevent and control it essential,

Convinced also that a comprehensive and multidisciplinary approach is required to prevent and combat corruption effectively,

Convinced further that the availability of technical assistance can play an important role in enhancing the ability of States, including by strengthening capacity and by institution-building, to prevent and combat corruption effectively,

Convinced that the illicit acquisition of personal wealth can be particularly damaging to democratic institutions, national economies and the rule of law,

Determined to prevent, detect and deter in a more effective manner international transfers of illicitly acquired assets and to strengthen international cooperation in asset recovery,

Acknowledging the fundamental principles of due process of law in criminal proceedings and in civil or administrative proceedings to adjudicate property rights,

Bearing in mind that the prevention and eradication of corruption is a responsibility of all States and that they must cooperate with one another, with the support and involvement of individuals and groups outside the public sector, such as civil society, non-governmental organizations and community-based organizations, if their efforts in this area are to be effective,

Bearing also in mind the principles of proper management of public affairs and public property, fairness, responsibility and equality before the law and the need to safeguard integrity and to foster a culture of rejection of corruption,

Commending the work of the Commission on Crime Prevention and Criminal Justice and the United Nations Office on Drugs and Crime in preventing and combating corruption,

Recalling the work carried out by other international and regional organizations in this field, including the activities of the African Union, the Council of Europe, the Customs Cooperation Council (also known as the World Customs Organization), the European Union, the League of Arab States, the Organisation for Economic Cooperation and Development and the Organization of American States,

Taking note with appreciation of multilateral instruments to prevent and combat corruption, including, inter alia, the Inter-American Convention against Corruption, adopted by the Organization of American States on 29 March 1996, the Convention on the Fight against Corruption involving Officials of the European Communities or Officials of Member States of the European Union, adopted by the Council of the European Union on 26 May 1997, the Convention on Combating Bribery of Foreign Public Officials in International Business Transactions, adopted by the Organisation for Economic Cooperation and Development on 21 November 1997, the Criminal Law Convention on Corruption, adopted by the Committee of Ministers of the Council of Europe on 27 January 1999, the Civil Law Convention on Corruption, adopted by the Committee of Ministers of the Council of Europe on 4 November 1999, and the African Union Convention on Preventing and Combating Corruption, adopted by the Heads of State and Government of the African Union on 12 July 2003,

Welcoming the entry into force on 29 September 2003 of the United Nations Convention against Transnational Organized Crime,

Have agreed as follows:

Chapter I

General provisions

Article 1

Statement of purpose

The purposes of this Convention are:

- (a) To promote and strengthen measures to prevent and combat corruption more efficiently and effectively;
- (b) To promote, facilitate and support international cooperation and technical assistance in the prevention of and fight against corruption, including in asset recovery;
- (c) To promote integrity, accountability and proper management of public affairs and public property.

Article 2

Use of terms

For the purposes of this Convention:

- (a) "Public official" shall mean: (i) any person holding a legislative, executive, administrative or judicial office of a State Party, whether appointed or elected, whether permanent or temporary, whether paid or unpaid, irrespective of that person's seniority; (ii) any other person who performs a public function, including for a public agency or public enterprise, or provides a public service, as defined in the domestic law of the State Party and as applied in the pertinent area of law of that State Party; (iii) any other person defined as a "public official" in the domestic law of a State Party. However, for the purpose of some specific measures contained in chapter II of this Convention, "public official" may mean any person who performs a public function or provides a public service as defined in the domestic law of the State Party and as applied in the pertinent area of law of that State Party;
- (b) "Foreign public official" shall mean any person holding a legislative, executive, administrative or judicial office of a foreign country, whether appointed or elected; and any person exercising a public function for a foreign country, including for a public agency or public enterprise;

(c) "Official of a public international organization" shall mean an international civil servant or any person who is authorized by such an organization to act on behalf of that organization;

(d) "Property" shall mean assets of every kind, whether corporeal or incorporeal, movable or immovable, tangible or intangible, and legal documents or instruments evidencing title to or interest in such assets;

(e) "Proceeds of crime" shall mean any property derived from or obtained, directly or indirectly, through the commission of an offence;

(f) "Freezing" or "seizure" shall mean temporarily prohibiting the transfer, conversion, disposition or movement of property or temporarily assuming custody or control of property on the basis of an order issued by a court or other competent authority;

(g) "Confiscation", which includes forfeiture where applicable, shall mean the permanent deprivation of property by order of a court or other competent authority;

(h) "Predicate offence" shall mean any offence as a result of which proceeds have been generated that may become the subject of an offence as defined in article 23 of this Convention;

(i) "Controlled delivery" shall mean the technique of allowing illicit or suspect consignments to pass out of, through or into the territory of one or more States, with the knowledge and under the supervision of their competent authorities, with a view to the investigation of an offence and the identification of persons involved in the commission of the offence.

Article 3

Scope of application

1. This Convention shall apply, in accordance with its terms, to the prevention, investigation and prosecution of corruption and to the freezing, seizure, confiscation and return of the proceeds of offences established in accordance with this Convention.

2. For the purposes of implementing this Convention, it shall not be necessary, except as otherwise stated herein, for the offences set forth in it to result in damage or harm to state property.

Article 4
Protection of sovereignty

1. States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.

2. Nothing in this Convention shall entitle a State Party to undertake in the territory of another State the exercise of jurisdiction and performance of functions that are reserved exclusively for the authorities of that other State by its domestic law.

Chapter II
Preventive measures

Article 5
Preventive anti-corruption policies and practices

1. Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system, develop and implement or maintain effective, coordinated anti-corruption policies that promote the participation of society and reflect the principles of the rule of law, proper management of public affairs and public property, integrity, transparency and accountability.

2. Each State Party shall endeavour to establish and promote effective practices aimed at the prevention of corruption.

3. Each State Party shall endeavour to periodically evaluate relevant legal instruments and administrative measures with a view to determining their adequacy to prevent and fight corruption.

4. States Parties shall, as appropriate and in accordance with the fundamental principles of their legal system, collaborate with each other and with relevant international and regional organizations in promoting and developing the measures referred to in this article. That collaboration may include participation in international programmes and projects aimed at the prevention of corruption.

Article 6
Preventive anti-corruption body or bodies

1. Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system, ensure the existence of a body or bodies, as appropriate, that prevent corruption by such means as:

(a) Implementing the policies referred to in article 5 of this Convention and, where appropriate, overseeing and coordinating the implementation of those policies;

(b) Increasing and disseminating knowledge about the prevention of corruption.

2. Each State Party shall grant the body or bodies referred to in paragraph 1 of this article the necessary independence, in accordance with the fundamental principles of its legal system, to enable the body or bodies to carry out its or their functions effectively and free from any undue influence. The necessary material resources and specialized staff, as well as the training that such staff may require to carry out their functions, should be provided.

3. Each State Party shall inform the Secretary-General of the United Nations of the name and address of the authority or authorities that may assist other States Parties in developing and implementing specific measures for the prevention of corruption.

Article 7
Public sector

1. Each State Party shall, where appropriate and in accordance with the fundamental principles of its legal system, endeavour to adopt, maintain and strengthen systems for the recruitment, hiring, retention, promotion and retirement of civil servants and, where appropriate, other non-elected public officials:

(a) That are based on principles of efficiency, transparency and objective criteria such as merit, equity and aptitude;

(b) That include adequate procedures for the selection and training of individuals for public positions considered especially vulnerable to corruption and the rotation, where appropriate, of such individuals to other positions;

(c) That promote adequate remuneration and equitable pay scales, taking into account the level of economic development of the State Party;

(d) That promote education and training programmes to enable them to meet the requirements for the correct, honourable and proper performance of public functions and that provide them with specialized and appropriate training to enhance their awareness of the risks of corruption inherent in the performance of their functions. Such programmes may make reference to codes or standards of conduct in applicable areas.

2. Each State Party shall also consider adopting appropriate legislative and administrative measures, consistent with the objectives of this Convention and in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to prescribe criteria concerning candidature for and election to public office.

3. Each State Party shall also consider taking appropriate legislative and administrative measures, consistent with the objectives of this Convention and in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to enhance transparency in the funding of candidatures for elected public office and, where applicable, the funding of political parties.

4. Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, endeavour to adopt, maintain and strengthen systems that promote transparency and prevent conflicts of interest.

Article 8

Codes of conduct for public officials

1. In order to fight corruption, each State Party shall promote, inter alia, integrity, honesty and responsibility among its public officials, in accordance with the fundamental principles of its legal system.

2. In particular, each State Party shall endeavour to apply, within its own institutional and legal systems, codes or standards of conduct for the correct, honourable and proper performance of public functions.

3. For the purposes of implementing the provisions of this article, each State Party shall, where appropriate and in accordance with the fundamental principles of its legal system, take note of the relevant initiatives of regional, interregional and multilateral organizations, such as the International Code of Conduct for Public Officials contained in the annex to General Assembly resolution 51/59 of 12 December 1996.

4. Each State Party shall also consider, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, establishing measures and systems to facilitate the reporting by public officials of acts of corruption to appropriate

authorities, when such acts come to their notice in the performance of their functions.

5. Each State Party shall endeavour, where appropriate and in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to establish measures and systems requiring public officials to make declarations to appropriate authorities regarding, inter alia, their outside activities, employment, investments, assets and substantial gifts or benefits from which a conflict of interest may result with respect to their functions as public officials.

6. Each State Party shall consider taking, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, disciplinary or other measures against public officials who violate the codes or standards established in accordance with this article.

Article 9

Public procurement and management of public finances

1. Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system, take the necessary steps to establish appropriate systems of procurement, based on transparency, competition and objective criteria in decision-making, that are effective, inter alia, in preventing corruption. Such systems, which may take into account appropriate threshold values in their application, shall address, inter alia:

(a) The public distribution of information relating to procurement procedures and contracts, including information on invitations to tender and relevant or pertinent information on the award of contracts, allowing potential tenderers sufficient time to prepare and submit their tenders;

(b) The establishment, in advance, of conditions for participation, including selection and award criteria and tendering rules, and their publication;

(c) The use of objective and predetermined criteria for public procurement decisions, in order to facilitate the subsequent verification of the correct application of the rules or procedures;

(d) An effective system of domestic review, including an effective system of appeal, to ensure legal recourse and remedies in the event that the rules or procedures established pursuant to this paragraph are not followed;

(e) Where appropriate, measures to regulate matters regarding personnel responsible for procurement, such as declaration of interest in particular public procurements, screening procedures and training requirements.

2. Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system, take appropriate measures to promote transparency and accountability in the management of public finances. Such measures shall encompass, inter alia:

- (a) Procedures for the adoption of the national budget;
- (b) Timely reporting on revenue and expenditure;
- (c) A system of accounting and auditing standards and related oversight;
- (d) Effective and efficient systems of risk management and internal control; and
- (e) Where appropriate, corrective action in the case of failure to comply with the requirements established in this paragraph.

3. Each State Party shall take such civil and administrative measures as may be necessary, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to preserve the integrity of accounting books, records, financial statements or other documents related to public expenditure and revenue and to prevent the falsification of such documents.

Article 10 *Public reporting*

Taking into account the need to combat corruption, each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, take such measures as may be necessary to enhance transparency in its public administration, including with regard to its organization, functioning and decision-making processes, where appropriate. Such measures may include, inter alia:

- (a) Adopting procedures or regulations allowing members of the general public to obtain, where appropriate, information on the organization, functioning and decision-making processes of its public administration and, with due regard for the protection of privacy and personal data, on decisions and legal acts that concern members of the public;

(b) Simplifying administrative procedures, where appropriate, in order to facilitate public access to the competent decision-making authorities; and

(c) Publishing information, which may include periodic reports on the risks of corruption in its public administration.

Article 11

Measures relating to the judiciary and prosecution services

1. Bearing in mind the independence of the judiciary and its crucial role in combating corruption, each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system and without prejudice to judicial independence, take measures to strengthen integrity and to prevent opportunities for corruption among members of the judiciary. Such measures may include rules with respect to the conduct of members of the judiciary.

2. Measures to the same effect as those taken pursuant to paragraph 1 of this article may be introduced and applied within the prosecution service in those States Parties where it does not form part of the judiciary but enjoys independence similar to that of the judicial service.

Article 12

Private sector

1. Each State Party shall take measures, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to prevent corruption involving the private sector, enhance accounting and auditing standards in the private sector and, where appropriate, provide effective, proportionate and dissuasive civil, administrative or criminal penalties for failure to comply with such measures.

2. Measures to achieve these ends may include, inter alia:

(a) Promoting cooperation between law enforcement agencies and relevant private entities;

(b) Promoting the development of standards and procedures designed to safeguard the integrity of relevant private entities, including codes of conduct for the correct, honourable and proper performance of the activities of business and all relevant professions and the prevention of conflicts of interest, and for the promotion of the use of good commercial practices among businesses and in the contractual relations of businesses with the State;

(c) Promoting transparency among private entities, including, where appropriate, measures regarding the identity of legal and natural persons involved in the establishment and management of corporate entities;

(d) Preventing the misuse of procedures regulating private entities, including procedures regarding subsidies and licences granted by public authorities for commercial activities;

(e) Preventing conflicts of interest by imposing restrictions, as appropriate and for a reasonable period of time, on the professional activities of former public officials or on the employment of public officials by the private sector after their resignation or retirement, where such activities or employment relate directly to the functions held or supervised by those public officials during their tenure;

(f) Ensuring that private enterprises, taking into account their structure and size, have sufficient internal auditing controls to assist in preventing and detecting acts of corruption and that the accounts and required financial statements of such private enterprises are subject to appropriate auditing and certification procedures.

3. In order to prevent corruption, each State Party shall take such measures as may be necessary, in accordance with its domestic laws and regulations regarding the maintenance of books and records, financial statement disclosures and accounting and auditing standards, to prohibit the following acts carried out for the purpose of committing any of the offences established in accordance with this Convention:

(a) The establishment of off-the-books accounts;

(b) The making of off-the-books or inadequately identified transactions;

(c) The recording of non-existent expenditure;

(d) The entry of liabilities with incorrect identification of their objects;

(e) The use of false documents; and

(f) The intentional destruction of bookkeeping documents earlier than foreseen by the law.

4. Each State Party shall disallow the tax deductibility of expenses that constitute bribes, the latter being one of the constituent elements of the

offences established in accordance with articles 15 and 16 of this Convention and, where appropriate, other expenses incurred in furtherance of corrupt conduct.

Article 13 **Participation of society**

1. Each State Party shall take appropriate measures, within its means and in accordance with fundamental principles of its domestic law, to promote the active participation of individuals and groups outside the public sector, such as civil society, non-governmental organizations and community-based organizations, in the prevention of and the fight against corruption and to raise public awareness regarding the existence, causes and gravity of and the threat posed by corruption. This participation should be strengthened by such measures as:

(a) Enhancing the transparency of and promoting the contribution of the public to decision-making processes;

(b) Ensuring that the public has effective access to information;

(c) Undertaking public information activities that contribute to non-tolerance of corruption, as well as public education programmes, including school and university curricula;

(d) Respecting, promoting and protecting the freedom to seek, receive, publish and disseminate information concerning corruption. That freedom may be subject to certain restrictions, but these shall only be such as are provided for by law and are necessary:

(i) For respect of the rights or reputations of others;

(ii) For the protection of national security or ordre public or of public health or morals.

2. Each State Party shall take appropriate measures to ensure that the relevant anti-corruption bodies referred to in this Convention are known to the public and shall provide access to such bodies, where appropriate, for the reporting, including anonymously, of any incidents that may be considered to constitute an offence established in accordance with this Convention.

Article 14
Measures to prevent money-laundering

1. Each State Party shall:

(a) Institute a comprehensive domestic regulatory and supervisory regime for banks and non-bank financial institutions, including natural or legal persons that provide formal or informal services for the transmission of money or value and, where appropriate, other bodies particularly susceptible to money-laundering, within its competence, in order to deter and detect all forms of money-laundering, which regime shall emphasize requirements for customer and, where appropriate, beneficial owner identification, record-keeping and the reporting of suspicious transactions;

(b) Without prejudice to article 46 of this Convention, ensure that administrative, regulatory, law enforcement and other authorities dedicated to combating money-laundering (including, where appropriate under domestic law, judicial authorities) have the ability to cooperate and exchange information at the national and international levels within the conditions prescribed by its domestic law and, to that end, shall consider the establishment of a financial intelligence unit to serve as a national centre for the collection, analysis and dissemination of information regarding potential money-laundering.

2. States Parties shall consider implementing feasible measures to detect and monitor the movement of cash and appropriate negotiable instruments across their borders, subject to safeguards to ensure proper use of information and without impeding in any way the movement of legitimate capital. Such measures may include a requirement that individuals and businesses report the cross-border transfer of substantial quantities of cash and appropriate negotiable instruments.

3. States Parties shall consider implementing appropriate and feasible measures to require financial institutions, including money remitters:

(a) To include on forms for the electronic transfer of funds and related messages accurate and meaningful information on the originator;

(b) To maintain such information throughout the payment chain; and

(c) To apply enhanced scrutiny to transfers of funds that do not contain complete information on the originator.

4. In establishing a domestic regulatory and supervisory regime under the terms of this article, and without prejudice to any other article of this

Convention, States Parties are called upon to use as a guideline the relevant initiatives of regional, interregional and multilateral organizations against money-laundering.

5. States Parties shall endeavour to develop and promote global, regional, subregional and bilateral cooperation among judicial, law enforcement and financial regulatory authorities in order to combat money-laundering.

Chapter III

Criminalization and law enforcement

Article 15

Bribery of national public officials

Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) The promise, offering or giving, to a public official, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties;

(b) The solicitation or acceptance by a public official, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties.

Article 16

Bribery of foreign public officials and officials of public international organizations

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally, the promise, offering or giving to a foreign public official or an official of a public international organization, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties, in order to obtain or retain business or other undue advantage in relation to the conduct of international business.

2. Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally, the solicitation or acceptance by a foreign public official or an official of a public international organization, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties.

Article 17

Embezzlement, misappropriation or other diversion of property by a public official

Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally, the embezzlement, misappropriation or other diversion by a public official for his or her benefit or for the benefit of another person or entity, of any property, public or private funds or securities or any other thing of value entrusted to the public official by virtue of his or her position.

Article 18

Trading in influence

Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) The promise, offering or giving to a public official or any other person, directly or indirectly, of an undue advantage in order that the public official or the person abuse his or her real or supposed influence with a view to obtaining from an administration or public authority of the State Party an undue advantage for the original instigator of the act or for any other person;

(b) The solicitation or acceptance by a public official or any other person, directly or indirectly, of an undue advantage for himself or herself or for another person in order that the public official or the person abuse his or her real or supposed influence with a view to obtaining from an administration or public authority of the State Party an undue advantage.

Article 19
Abuse of functions

Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally, the abuse of functions or position, that is, the performance of or failure to perform an act, in violation of laws, by a public official in the discharge of his or her functions, for the purpose of obtaining an undue advantage for himself or herself or for another person or entity.

Article 20
Illicit enrichment

Subject to its constitution and the fundamental principles of its legal system, each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally, illicit enrichment, that is, a significant increase in the assets of a public official that he or she cannot reasonably explain in relation to his or her lawful income.

Article 21
Bribery in the private sector

Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally in the course of economic, financial or commercial activities:

(a) The promise, offering or giving, directly or indirectly, of an undue advantage to any person who directs or works, in any capacity, for a private sector entity, for the person himself or herself or for another person, in order that he or she, in breach of his or her duties, act or refrain from acting;

(b) The solicitation or acceptance, directly or indirectly, of an undue advantage by any person who directs or works, in any capacity, for a private sector entity, for the person himself or herself or for another person, in order that he or she, in breach of his or her duties, act or refrain from acting.

Article 22
Embezzlement of property in the private sector

Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally in the course of economic, financial or commercial activities, embezzlement by a person who directs or works, in any capacity, in a private sector entity of any property, private funds or securities or any other thing of value entrusted to him or her by virtue of his or her position.

Article 23
Laundering of proceeds of crime

1. Each State Party shall adopt, in accordance with fundamental principles of its domestic law, such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) (i) The conversion or transfer of property, knowing that such property is the proceeds of crime, for the purpose of concealing or disguising the illicit origin of the property or of helping any person who is involved in the commission of the predicate offence to evade the legal consequences of his or her action;

(ii) The concealment or disguise of the true nature, source, location, disposition, movement or ownership of or rights with respect to property, knowing that such property is the proceeds of crime;

(b) Subject to the basic concepts of its legal system:

(i) The acquisition, possession or use of property, knowing, at the time of receipt, that such property is the proceeds of crime;

(ii) Participation in, association with or conspiracy to commit, attempts to commit and aiding, abetting, facilitating and counselling the commission of any of the offences established in accordance with this article.

2. For purposes of implementing or applying paragraph 1 of this article:

(a) Each State Party shall seek to apply paragraph 1 of this article to the widest range of predicate offences;

(b) Each State Party shall include as predicate offences at a minimum a comprehensive range of criminal offences established in accordance with this Convention;

(c) For the purposes of subparagraph (b) above, predicate offences shall include offences committed both within and outside the jurisdiction of the State Party in question. However, offences committed outside the jurisdiction of a State Party shall constitute predicate offences only when the relevant conduct is a criminal offence under the domestic law of the State where it is committed and would be a criminal offence under the domestic law of the State Party implementing or applying this article had it been committed there;

(d) Each State Party shall furnish copies of its laws that give effect to this article and of any subsequent changes to such laws or a description thereof to the Secretary-General of the United Nations;

(e) If required by fundamental principles of the domestic law of a State Party, it may be provided that the offences set forth in paragraph 1 of this article do not apply to the persons who committed the predicate offence.

Article 24

Concealment

Without prejudice to the provisions of article 23 of this Convention, each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally after the commission of any of the offences established in accordance with this Convention without having participated in such offences, the concealment or continued retention of property when the person involved knows that such property is the result of any of the offences established in accordance with this Convention.

Article 25

Obstruction of justice

Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) The use of physical force, threats or intimidation or the promise, offering or giving of an undue advantage to induce false testimony or to interfere in the giving of testimony or the production of evidence in a proceeding in relation to the commission of offences established in accordance with this Convention;

(b) The use of physical force, threats or intimidation to interfere with the exercise of official duties by a justice or law enforcement official in relation to the commission of offences established in accordance with this Convention. Nothing in this subparagraph shall prejudice the right of States Parties to have legislation that protects other categories of public official.

Article 26 *Liability of legal persons*

1. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, consistent with its legal principles, to establish the liability of legal persons for participation in the offences established in accordance with this Convention.

2. Subject to the legal principles of the State Party, the liability of legal persons may be criminal, civil or administrative.

3. Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offences.

4. Each State Party shall, in particular, ensure that legal persons held liable in accordance with this article are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

Article 27 *Participation and attempt*

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, in accordance with its domestic law, participation in any capacity such as an accomplice, assistant or instigator in an offence established in accordance with this Convention.

2. Each State Party may adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, in accordance with its domestic law, any attempt to commit an offence established in accordance with this Convention.

3. Each State Party may adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, in accordance with its domestic law, the preparation for an offence established in accordance with this Convention.

Article 28

Knowledge, intent and purpose as elements of an offence

Knowledge, intent or purpose required as an element of an offence established in accordance with this Convention may be inferred from objective factual circumstances.

Article 29

Statute of limitations

Each State Party shall, where appropriate, establish under its domestic law a long statute of limitations period in which to commence proceedings for any offence established in accordance with this Convention and establish a longer statute of limitations period or provide for the suspension of the statute of limitations where the alleged offender has evaded the administration of justice.

Article 30

Prosecution, adjudication and sanctions

1. Each State Party shall make the commission of an offence established in accordance with this Convention liable to sanctions that take into account the gravity of that offence.

2. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish or maintain, in accordance with its legal system and constitutional principles, an appropriate balance between any immunities or jurisdictional privileges accorded to its public officials for the performance of their functions and the possibility, when necessary, of effectively investigating, prosecuting and adjudicating offences established in accordance with this Convention.

3. Each State Party shall endeavour to ensure that any discretionary legal powers under its domestic law relating to the prosecution of persons for offences established in accordance with this Convention are exercised to maximize the effectiveness of law enforcement measures in respect of those offences and with due regard to the need to deter the commission of such offences.

4. In the case of offences established in accordance with this Convention, each State Party shall take appropriate measures, in accordance with its domestic law and with due regard to the rights of the defence, to seek to ensure that conditions imposed in connection with decisions on release

pending trial or appeal take into consideration the need to ensure the presence of the defendant at subsequent criminal proceedings.

5. Each State Party shall take into account the gravity of the offences concerned when considering the eventuality of early release or parole of persons convicted of such offences.

6. Each State Party, to the extent consistent with the fundamental principles of its legal system, shall consider establishing procedures through which a public official accused of an offence established in accordance with this Convention may, where appropriate, be removed, suspended or reassigned by the appropriate authority, bearing in mind respect for the principle of the presumption of innocence.

7. Where warranted by the gravity of the offence, each State Party, to the extent consistent with the fundamental principles of its legal system, shall consider establishing procedures for the disqualification, by court order or any other appropriate means, for a period of time determined by its domestic law, of persons convicted of offences established in accordance with this Convention from:

- (a) Holding public office; and
- (b) Holding office in an enterprise owned in whole or in part by the State.

8. Paragraph 1 of this article shall be without prejudice to the exercise of disciplinary powers by the competent authorities against civil servants.

9. Nothing contained in this Convention shall affect the principle that the description of the offences established in accordance with this Convention and of the applicable legal defences or other legal principles controlling the lawfulness of conduct is reserved to the domestic law of a State Party and that such offences shall be prosecuted and punished in accordance with that law.

10. States Parties shall endeavour to promote the reintegration into society of persons convicted of offences established in accordance with this Convention.

Article 31
Freezing, seizure and confiscation

1. Each State Party shall take, to the greatest extent possible within its domestic legal system, such measures as may be necessary to enable confiscation of:

(a) Proceeds of crime derived from offences established in accordance with this Convention or property the value of which corresponds to that of such proceeds;

(b) Property, equipment or other instrumentalities used in or destined for use in offences established in accordance with this Convention.

2. Each State Party shall take such measures as may be necessary to enable the identification, tracing, freezing or seizure of any item referred to in paragraph 1 of this article for the purpose of eventual confiscation.

3. Each State Party shall adopt, in accordance with its domestic law, such legislative and other measures as may be necessary to regulate the administration by the competent authorities of frozen, seized or confiscated property covered in paragraphs 1 and 2 of this article.

4. If such proceeds of crime have been transformed or converted, in part or in full, into other property, such property shall be liable to the measures referred to in this article instead of the proceeds.

5. If such proceeds of crime have been intermingled with property acquired from legitimate sources, such property shall, without prejudice to any powers relating to freezing or seizure, be liable to confiscation up to the assessed value of the intermingled proceeds.

6. Income or other benefits derived from such proceeds of crime, from property into which such proceeds of crime have been transformed or converted or from property with which such proceeds of crime have been intermingled shall also be liable to the measures referred to in this article, in the same manner and to the same extent as proceeds of crime.

7. For the purpose of this article and article 55 of this Convention, each State Party shall empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or seized. A State Party shall not decline to act under the provisions of this paragraph on the ground of bank secrecy.

8. States Parties may consider the possibility of requiring that an offender demonstrate the lawful origin of such alleged proceeds of crime or other property liable to confiscation, to the extent that such a requirement is consistent with the fundamental principles of their domestic law and with the nature of judicial and other proceedings.

9. The provisions of this article shall not be so construed as to prejudice the rights of bona fide third parties.

10. Nothing contained in this article shall affect the principle that the measures to which it refers shall be defined and implemented in accordance with and subject to the provisions of the domestic law of a State Party.

Article 32
Protection of witnesses, experts and victims

1. Each State Party shall take appropriate measures in accordance with its domestic legal system and within its means to provide effective protection from potential retaliation or intimidation for witnesses and experts who give testimony concerning offences established in accordance with this Convention and, as appropriate, for their relatives and other persons close to them.

2. The measures envisaged in paragraph 1 of this article may include, inter alia, without prejudice to the rights of the defendant, including the right to due process:

(a) Establishing procedures for the physical protection of such persons, such as, to the extent necessary and feasible, relocating them and permitting, where appropriate, non-disclosure or limitations on the disclosure of information concerning the identity and whereabouts of such persons;

(b) Providing evidentiary rules to permit witnesses and experts to give testimony in a manner that ensures the safety of such persons, such as permitting testimony to be given through the use of communications technology such as video or other adequate means.

3. States Parties shall consider entering into agreements or arrangements with other States for the relocation of persons referred to in paragraph 1 of this article.

4. The provisions of this article shall also apply to victims insofar as they are witnesses.

5. Each State Party shall, subject to its domestic law, enable the views and concerns of victims to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders in a manner not prejudicial to the rights of the defence.

Article 33

Protection of reporting persons

Each State Party shall consider incorporating into its domestic legal system appropriate measures to provide protection against any unjustified treatment for any person who reports in good faith and on reasonable grounds to the competent authorities any facts concerning offences established in accordance with this Convention.

Article 34

Consequences of acts of corruption

With due regard to the rights of third parties acquired in good faith, each State Party shall take measures, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to address consequences of corruption. In this context, States Parties may consider corruption a relevant factor in legal proceedings to annul or rescind a contract, withdraw a concession or other similar instrument or take any other remedial action.

Article 35

Compensation for damage

Each State Party shall take such measures as may be necessary, in accordance with principles of its domestic law, to ensure that entities or persons who have suffered damage as a result of an act of corruption have the right to initiate legal proceedings against those responsible for that damage in order to obtain compensation.

Article 36

Specialized authorities

Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system, ensure the existence of a body or bodies or persons specialized in combating corruption through law enforcement. Such body or bodies or persons shall be granted the necessary independence, in accordance with the fundamental principles of the legal system of the State Party, to be able to

carry out their functions effectively and without any undue influence. Such persons or staff of such body or bodies should have the appropriate training and resources to carry out their tasks.

Article 37

Cooperation with law enforcement authorities

1. Each State Party shall take appropriate measures to encourage persons who participate or who have participated in the commission of an offence established in accordance with this Convention to supply information useful to competent authorities for investigative and evidentiary purposes and to provide factual, specific help to competent authorities that may contribute to depriving offenders of the proceeds of crime and to recovering such proceeds.

2. Each State Party shall consider providing for the possibility, in appropriate cases, of mitigating punishment of an accused person who provides substantial cooperation in the investigation or prosecution of an offence established in accordance with this Convention.

3. Each State Party shall consider providing for the possibility, in accordance with fundamental principles of its domestic law, of granting immunity from prosecution to a person who provides substantial cooperation in the investigation or prosecution of an offence established in accordance with this Convention.

4. Protection of such persons shall be, *mutatis mutandis*, as provided for in article 32 of this Convention.

5. Where a person referred to in paragraph 1 of this article located in one State Party can provide substantial cooperation to the competent authorities of another State Party, the States Parties concerned may consider entering into agreements or arrangements, in accordance with their domestic law, concerning the potential provision by the other State Party of the treatment set forth in paragraphs 2 and 3 of this article.

Article 38

Cooperation between national authorities

Each State Party shall take such measures as may be necessary to encourage, in accordance with its domestic law, cooperation between, on the one hand, its public authorities, as well as its public officials, and, on the other hand, its authorities responsible for investigating and prosecuting criminal offences. Such cooperation may include:

(a) Informing the latter authorities, on their own initiative, where there are reasonable grounds to believe that any of the offences established in accordance with articles 15, 21 and 23 of this Convention has been committed; or

(b) Providing, upon request, to the latter authorities all necessary information.

Article 39
Cooperation between national authorities
and the private sector

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to encourage, in accordance with its domestic law, cooperation between national investigating and prosecuting authorities and entities of the private sector, in particular financial institutions, relating to matters involving the commission of offences established in accordance with this Convention.

2. Each State Party shall consider encouraging its nationals and other persons with a habitual residence in its territory to report to the national investigating and prosecuting authorities the commission of an offence established in accordance with this Convention.

Article 40
Bank secrecy

Each State Party shall ensure that, in the case of domestic criminal investigations of offences established in accordance with this Convention, there are appropriate mechanisms available within its domestic legal system to overcome obstacles that may arise out of the application of bank secrecy laws.

Article 41
Criminal record

Each State Party may adopt such legislative or other measures as may be necessary to take into consideration, under such terms as and for the purpose that it deems appropriate, any previous conviction in another State of an alleged offender for the purpose of using such information in criminal proceedings relating to an offence established in accordance with this Convention.

Article 42
Jurisdiction

1. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences established in accordance with this Convention when:

- (a) The offence is committed in the territory of that State Party; or
- (b) The offence is committed on board a vessel that is flying the flag of that State Party or an aircraft that is registered under the laws of that State Party at the time that the offence is committed.

2. Subject to article 4 of this Convention, a State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

- (a) The offence is committed against a national of that State Party; or
- (b) The offence is committed by a national of that State Party or a stateless person who has his or her habitual residence in its territory; or
- (c) The offence is one of those established in accordance with article 23, paragraph 1 (b) (ii), of this Convention and is committed outside its territory with a view to the commission of an offence established in accordance with article 23, paragraph 1 (a) (i) or (ii) or (b) (i), of this Convention within its territory; or

- (d) The offence is committed against the State Party.

3. For the purposes of article 44 of this Convention, each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences established in accordance with this Convention when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite such person solely on the ground that he or she is one of its nationals.

4. Each State Party may also take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences established in accordance with this Convention when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him or her.

5. If a State Party exercising its jurisdiction under paragraph 1 or 2 of this article has been notified, or has otherwise learned, that any other States Parties are conducting an investigation, prosecution or judicial proceeding in respect of the same conduct, the competent authorities of those States Parties

shall, as appropriate, consult one another with a view to coordinating their actions.

6. Without prejudice to norms of general international law, this Convention shall not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its domestic law.

Chapter IV

International cooperation

Article 43

International cooperation

1. States Parties shall cooperate in criminal matters in accordance with articles 44 to 50 of this Convention. Where appropriate and consistent with their domestic legal system, States Parties shall consider assisting each other in investigations of and proceedings in civil and administrative matters relating to corruption.

2. In matters of international cooperation, whenever dual criminality is considered a requirement, it shall be deemed fulfilled irrespective of whether the laws of the requested State Party place the offence within the same category of offence or denominate the offence by the same terminology as the requesting State Party, if the conduct underlying the offence for which assistance is sought is a criminal offence under the laws of both States Parties.

Article 44

Extradition

1. This article shall apply to the offences established in accordance with this Convention where the person who is the subject of the request for extradition is present in the territory of the requested State Party, provided that the offence for which extradition is sought is punishable under the domestic law of both the requesting State Party and the requested State Party.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this article, a State Party whose law so permits may grant the extradition of a person for any of the offences covered by this Convention that are not punishable under its own domestic law.

3. If the request for extradition includes several separate offences, at least one of which is extraditable under this article and some of which are not

extraditable by reason of their period of imprisonment but are related to offences established in accordance with this Convention, the requested State Party may apply this article also in respect of those offences.

4. Each of the offences to which this article applies shall be deemed to be included as an extraditable offence in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them. A State Party whose law so permits, in case it uses this Convention as the basis for extradition, shall not consider any of the offences established in accordance with this Convention to be a political offence.

5. If a State Party that makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may consider this Convention the legal basis for extradition in respect of any offence to which this article applies.

6. A State Party that makes extradition conditional on the existence of a treaty shall:

(a) At the time of deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention, inform the Secretary-General of the United Nations whether it will take this Convention as the legal basis for cooperation on extradition with other States Parties to this Convention; and

(b) If it does not take this Convention as the legal basis for cooperation on extradition, seek, where appropriate, to conclude treaties on extradition with other States Parties to this Convention in order to implement this article.

7. States Parties that do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize offences to which this article applies as extraditable offences between themselves.

8. Extradition shall be subject to the conditions provided for by the domestic law of the requested State Party or by applicable extradition treaties, including, inter alia, conditions in relation to the minimum penalty requirement for extradition and the grounds upon which the requested State Party may refuse extradition.

9. States Parties shall, subject to their domestic law, endeavour to expedite extradition procedures and to simplify evidentiary requirements relating thereto in respect of any offence to which this article applies.

10. Subject to the provisions of its domestic law and its extradition treaties, the requested State Party may, upon being satisfied that the circumstances so warrant and are urgent and at the request of the requesting State Party, take a person whose extradition is sought and who is present in its territory into custody or take other appropriate measures to ensure his or her presence at extradition proceedings.

11. A State Party in whose territory an alleged offender is found, if it does not extradite such person in respect of an offence to which this article applies solely on the ground that he or she is one of its nationals, shall, at the request of the State Party seeking extradition, be obliged to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution. Those authorities shall take their decision and conduct their proceedings in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the domestic law of that State Party. The States Parties concerned shall cooperate with each other, in particular on procedural and evidentiary aspects, to ensure the efficiency of such prosecution.

12. Whenever a State Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State Party to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceedings for which the extradition or surrender of the person was sought and that State Party and the State Party seeking the extradition of the person agree with this option and other terms that they may deem appropriate, such conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 11 of this article.

13. If extradition, sought for purposes of enforcing a sentence, is refused because the person sought is a national of the requested State Party, the requested State Party shall, if its domestic law so permits and in conformity with the requirements of such law, upon application of the requesting State Party, consider the enforcement of the sentence imposed under the domestic law of the requesting State Party or the remainder thereof.

14. Any person regarding whom proceedings are being carried out in connection with any of the offences to which this article applies shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings, including enjoyment of all the rights and guarantees provided by the domestic law of the State Party in the territory of which that person is present.

15. Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's sex, race, religion, nationality,

ethnic origin or political opinions or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any one of these reasons.

16. States Parties may not refuse a request for extradition on the sole ground that the offence is also considered to involve fiscal matters.

17. Before refusing extradition, the requested State Party shall, where appropriate, consult with the requesting State Party to provide it with ample opportunity to present its opinions and to provide information relevant to its allegation.

18. States Parties shall seek to conclude bilateral and multilateral agreements or arrangements to carry out or to enhance the effectiveness of extradition.

Article 45 *Transfer of sentenced persons*

States Parties may consider entering into bilateral or multilateral agreements or arrangements on the transfer to their territory of persons sentenced to imprisonment or other forms of deprivation of liberty for offences established in accordance with this Convention in order that they may complete their sentences there.

Article 46 *Mutual legal assistance*

1. States Parties shall afford one another the widest measure of mutual legal assistance in investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to the offences covered by this Convention.

2. Mutual legal assistance shall be afforded to the fullest extent possible under relevant laws, treaties, agreements and arrangements of the requested State Party with respect to investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to the offences for which a legal person may be held liable in accordance with article 26 of this Convention in the requesting State Party.

3. Mutual legal assistance to be afforded in accordance with this article may be requested for any of the following purposes:

- (a) Taking evidence or statements from persons;

- (b) Effecting service of judicial documents;
- (c) Executing searches and seizures, and freezing;
- (d) Examining objects and sites;
- (e) Providing information, evidentiary items and expert evaluations;
- (f) Providing originals or certified copies of relevant documents and records, including government, bank, financial, corporate or business records;
- (g) Identifying or tracing proceeds of crime, property, instrumentalities or other things for evidentiary purposes;
- (h) Facilitating the voluntary appearance of persons in the requesting State Party;
- (i) Any other type of assistance that is not contrary to the domestic law of the requested State Party;
- (j) Identifying, freezing and tracing proceeds of crime in accordance with the provisions of chapter V of this Convention;
- (k) The recovery of assets, in accordance with the provisions of chapter V of this Convention.

4. Without prejudice to domestic law, the competent authorities of a State Party may, without prior request, transmit information relating to criminal matters to a competent authority in another State Party where they believe that such information could assist the authority in undertaking or successfully concluding inquiries and criminal proceedings or could result in a request formulated by the latter State Party pursuant to this Convention.

5. The transmission of information pursuant to paragraph 4 of this article shall be without prejudice to inquiries and criminal proceedings in the State of the competent authorities providing the information. The competent authorities receiving the information shall comply with a request that said information remain confidential, even temporarily, or with restrictions on its use. However, this shall not prevent the receiving State Party from disclosing in its proceedings information that is exculpatory to an accused person. In such a case, the receiving State Party shall notify the transmitting State Party prior to the disclosure and, if so requested, consult with the transmitting State Party. If, in an exceptional case, advance notice is not possible, the receiving State Party shall inform the transmitting State Party of the disclosure without delay.

6. The provisions of this article shall not affect the obligations under any other treaty, bilateral or multilateral, that governs or will govern, in whole or in part, mutual legal assistance.

7. Paragraphs 9 to 29 of this article shall apply to requests made pursuant to this article if the States Parties in question are not bound by a treaty of mutual legal assistance. If those States Parties are bound by such a treaty, the corresponding provisions of that treaty shall apply unless the States Parties agree to apply paragraphs 9 to 29 of this article in lieu thereof. States Parties are strongly encouraged to apply those paragraphs if they facilitate cooperation.

8. States Parties shall not decline to render mutual legal assistance pursuant to this article on the ground of bank secrecy.

9. (a) A requested State Party, in responding to a request for assistance pursuant to this article in the absence of dual criminality, shall take into account the purposes of this Convention, as set forth in article 1;

(b) States Parties may decline to render assistance pursuant to this article on the ground of absence of dual criminality. However, a requested State Party shall, where consistent with the basic concepts of its legal system, render assistance that does not involve coercive action. Such assistance may be refused when requests involve matters of a de minimis nature or matters for which the cooperation or assistance sought is available under other provisions of this Convention;

(c) Each State Party may consider adopting such measures as may be necessary to enable it to provide a wider scope of assistance pursuant to this article in the absence of dual criminality.

10. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of identification, testimony or otherwise providing assistance in obtaining evidence for investigations, prosecutions or judicial proceedings in relation to offences covered by this Convention may be transferred if the following conditions are met:

(a) The person freely gives his or her informed consent;

(b) The competent authorities of both States Parties agree, subject to such conditions as those States Parties may deem appropriate.

11. For the purposes of paragraph 10 of this article:

(a) The State Party to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State Party from which the person was transferred;

(b) The State Party to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State Party from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States Parties;

(c) The State Party to which the person is transferred shall not require the State Party from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;

(d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he or she was transferred for time spent in the custody of the State Party to which he or she was transferred.

12. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with paragraphs 10 and 11 of this article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts, omissions or convictions prior to his or her departure from the territory of the State from which he or she was transferred.

13. Each State Party shall designate a central authority that shall have the responsibility and power to receive requests for mutual legal assistance and either to execute them or to transmit them to the competent authorities for execution. Where a State Party has a special region or territory with a separate system of mutual legal assistance, it may designate a distinct central authority that shall have the same function for that region or territory. Central authorities shall ensure the speedy and proper execution or transmission of the requests received. Where the central authority transmits the request to a competent authority for execution, it shall encourage the speedy and proper execution of the request by the competent authority. The Secretary-General of the United Nations shall be notified of the central authority designated for this purpose at the time each State Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention. Requests for mutual legal assistance and any communication related thereto shall be transmitted to the central authorities designated by the States Parties. This requirement shall be without prejudice to the right of a State Party to require that such requests and communications be addressed to it through diplomatic channels and, in urgent circumstances, where the States Parties agree, through the International Criminal Police Organization, if possible.

14. Requests shall be made in writing or, where possible, by any means capable of producing a written record, in a language acceptable to the requested State Party, under conditions allowing that State Party to establish authenticity. The Secretary-General of the United Nations shall be notified of the language or languages acceptable to each State Party at the time it deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention. In urgent circumstances and where agreed by the States Parties, requests may be made orally but shall be confirmed in writing forthwith.

15. A request for mutual legal assistance shall contain:

- (a) The identity of the authority making the request;
- (b) The subject matter and nature of the investigation, prosecution or judicial proceeding to which the request relates and the name and functions of the authority conducting the investigation, prosecution or judicial proceeding;
- (c) A summary of the relevant facts, except in relation to requests for the purpose of service of judicial documents;
- (d) A description of the assistance sought and details of any particular procedure that the requesting State Party wishes to be followed;
- (e) Where possible, the identity, location and nationality of any person concerned; and
- (f) The purpose for which the evidence, information or action is sought.

16. The requested State Party may request additional information when it appears necessary for the execution of the request in accordance with its domestic law or when it can facilitate such execution.

17. A request shall be executed in accordance with the domestic law of the requested State Party and, to the extent not contrary to the domestic law of the requested State Party and where possible, in accordance with the procedures specified in the request.

18. Wherever possible and consistent with fundamental principles of domestic law, when an individual is in the territory of a State Party and has to be heard as a witness or expert by the judicial authorities of another State Party, the first State Party may, at the request of the other, permit the hearing to take place by video conference if it is not possible or desirable for the individual in question to appear in person in the territory of the requesting State Party. States Parties may agree that the hearing shall be conducted by a

judicial authority of the requesting State Party and attended by a judicial authority of the requested State Party.

19. The requesting State Party shall not transmit or use information or evidence furnished by the requested State Party for investigations, prosecutions or judicial proceedings other than those stated in the request without the prior consent of the requested State Party. Nothing in this paragraph shall prevent the requesting State Party from disclosing in its proceedings information or evidence that is exculpatory to an accused person. In the latter case, the requesting State Party shall notify the requested State Party prior to the disclosure and, if so requested, consult with the requested State Party. If, in an exceptional case, advance notice is not possible, the requesting State Party shall inform the requested State Party of the disclosure without delay.

20. The requesting State Party may require that the requested State Party keep confidential the fact and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested State Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting State Party.

21. Mutual legal assistance may be refused:

(a) If the request is not made in conformity with the provisions of this article;

(b) If the requested State Party considers that execution of the request is likely to prejudice its sovereignty, security, *ordre public* or other essential interests;

(c) If the authorities of the requested State Party would be prohibited by its domestic law from carrying out the action requested with regard to any similar offence, had it been subject to investigation, prosecution or judicial proceedings under their own jurisdiction;

(d) If it would be contrary to the legal system of the requested State Party relating to mutual legal assistance for the request to be granted.

22. States Parties may not refuse a request for mutual legal assistance on the sole ground that the offence is also considered to involve fiscal matters.

23. Reasons shall be given for any refusal of mutual legal assistance.

24. The requested State Party shall execute the request for mutual legal assistance as soon as possible and shall take as full account as possible of any deadlines suggested by the requesting State Party and for which reasons

are given, preferably in the request. The requesting State Party may make reasonable requests for information on the status and progress of measures taken by the requested State Party to satisfy its request. The requested State Party shall respond to reasonable requests by the requesting State Party on the status, and progress in its handling, of the request. The requesting State Party shall promptly inform the requested State Party when the assistance sought is no longer required.

25. Mutual legal assistance may be postponed by the requested State Party on the ground that it interferes with an ongoing investigation, prosecution or judicial proceeding.

26. Before refusing a request pursuant to paragraph 21 of this article or postponing its execution pursuant to paragraph 25 of this article, the requested State Party shall consult with the requesting State Party to consider whether assistance may be granted subject to such terms and conditions as it deems necessary. If the requesting State Party accepts assistance subject to those conditions, it shall comply with the conditions.

27. Without prejudice to the application of paragraph 12 of this article, a witness, expert or other person who, at the request of the requesting State Party, consents to give evidence in a proceeding or to assist in an investigation, prosecution or judicial proceeding in the territory of the requesting State Party shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in that territory in respect of acts, omissions or convictions prior to his or her departure from the territory of the requested State Party. Such safe conduct shall cease when the witness, expert or other person having had, for a period of fifteen consecutive days or for any period agreed upon by the States Parties from the date on which he or she has been officially informed that his or her presence is no longer required by the judicial authorities, an opportunity of leaving, has nevertheless remained voluntarily in the territory of the requesting State Party or, having left it, has returned of his or her own free will.

28. The ordinary costs of executing a request shall be borne by the requested State Party, unless otherwise agreed by the States Parties concerned. If expenses of a substantial or extraordinary nature are or will be required to fulfil the request, the States Parties shall consult to determine the terms and conditions under which the request will be executed, as well as the manner in which the costs shall be borne.

29. The requested State Party:

(a) Shall provide to the requesting State Party copies of government records, documents or information in its possession that under its domestic law are available to the general public;

(b) May, at its discretion, provide to the requesting State Party in whole, in part or subject to such conditions as it deems appropriate, copies of any government records, documents or information in its possession that under its domestic law are not available to the general public.

30. States Parties shall consider, as may be necessary, the possibility of concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements that would serve the purposes of, give practical effect to or enhance the provisions of this article.

Article 47

Transfer of criminal proceedings

States Parties shall consider the possibility of transferring to one another proceedings for the prosecution of an offence established in accordance with this Convention in cases where such transfer is considered to be in the interests of the proper administration of justice, in particular in cases where several jurisdictions are involved, with a view to concentrating the prosecution.

Article 48

Law enforcement cooperation

1. States Parties shall cooperate closely with one another, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, to enhance the effectiveness of law enforcement action to combat the offences covered by this Convention. States Parties shall, in particular, take effective measures:

(a) To enhance and, where necessary, to establish channels of communication between their competent authorities, agencies and services in order to facilitate the secure and rapid exchange of information concerning all aspects of the offences covered by this Convention, including, if the States Parties concerned deem it appropriate, links with other criminal activities;

(b) To cooperate with other States Parties in conducting inquiries with respect to offences covered by this Convention concerning:

(i) The identity, whereabouts and activities of persons suspected of involvement in such offences or the location of other persons concerned;

- (ii) The movement of proceeds of crime or property derived from the commission of such offences;
- (iii) The movement of property, equipment or other instrumentalities used or intended for use in the commission of such offences;
- (c) To provide, where appropriate, necessary items or quantities of substances for analytical or investigative purposes;
- (d) To exchange, where appropriate, information with other States Parties concerning specific means and methods used to commit offences covered by this Convention, including the use of false identities, forged, altered or false documents and other means of concealing activities;
- (e) To facilitate effective coordination between their competent authorities, agencies and services and to promote the exchange of personnel and other experts, including, subject to bilateral agreements or arrangements between the States Parties concerned, the posting of liaison officers;
- (f) To exchange information and coordinate administrative and other measures taken as appropriate for the purpose of early identification of the offences covered by this Convention.

2. With a view to giving effect to this Convention, States Parties shall consider entering into bilateral or multilateral agreements or arrangements on direct cooperation between their law enforcement agencies and, where such agreements or arrangements already exist, amending them. In the absence of such agreements or arrangements between the States Parties concerned, the States Parties may consider this Convention to be the basis for mutual law enforcement cooperation in respect of the offences covered by this Convention. Whenever appropriate, States Parties shall make full use of agreements or arrangements, including international or regional organizations, to enhance the cooperation between their law enforcement agencies.

3. States Parties shall endeavour to cooperate within their means to respond to offences covered by this Convention committed through the use of modern technology.

Article 49 *Joint investigations*

States Parties shall consider concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements whereby, in relation to matters that are the subject of investigations, prosecutions or judicial proceedings in one or more States,

the competent authorities concerned may establish joint investigative bodies. In the absence of such agreements or arrangements, joint investigations may be undertaken by agreement on a case-by-case basis. The States Parties involved shall ensure that the sovereignty of the State Party in whose territory such investigation is to take place is fully respected.

Article 50

Special investigative techniques

1. In order to combat corruption effectively, each State Party shall, to the extent permitted by the basic principles of its domestic legal system and in accordance with the conditions prescribed by its domestic law, take such measures as may be necessary, within its means, to allow for the appropriate use by its competent authorities of controlled delivery and, where it deems appropriate, other special investigative techniques, such as electronic or other forms of surveillance and undercover operations, within its territory, and to allow for the admissibility in court of evidence derived therefrom.

2. For the purpose of investigating the offences covered by this Convention, States Parties are encouraged to conclude, when necessary, appropriate bilateral or multilateral agreements or arrangements for using such special investigative techniques in the context of cooperation at the international level. Such agreements or arrangements shall be concluded and implemented in full compliance with the principle of sovereign equality of States and shall be carried out strictly in accordance with the terms of those agreements or arrangements.

3. In the absence of an agreement or arrangement as set forth in paragraph 2 of this article, decisions to use such special investigative techniques at the international level shall be made on a case-by-case basis and may, when necessary, take into consideration financial arrangements and understandings with respect to the exercise of jurisdiction by the States Parties concerned.

4. Decisions to use controlled delivery at the international level may, with the consent of the States Parties concerned, include methods such as intercepting and allowing the goods or funds to continue intact or be removed or replaced in whole or in part.

Chapter V

Asset recovery

Article 51

General provision

The return of assets pursuant to this chapter is a fundamental principle of this Convention, and States Parties shall afford one another the widest measure of cooperation and assistance in this regard.

Article 52

Prevention and detection of transfers of proceeds of crime

1. Without prejudice to article 14 of this Convention, each State Party shall take such measures as may be necessary, in accordance with its domestic law, to require financial institutions within its jurisdiction to verify the identity of customers, to take reasonable steps to determine the identity of beneficial owners of funds deposited into high-value accounts and to conduct enhanced scrutiny of accounts sought or maintained by or on behalf of individuals who are, or have been, entrusted with prominent public functions and their family members and close associates. Such enhanced scrutiny shall be reasonably designed to detect suspicious transactions for the purpose of reporting to competent authorities and should not be so construed as to discourage or prohibit financial institutions from doing business with any legitimate customer.

2. In order to facilitate implementation of the measures provided for in paragraph 1 of this article, each State Party, in accordance with its domestic law and inspired by relevant initiatives of regional, interregional and multilateral organizations against money-laundering, shall:

(a) Issue advisories regarding the types of natural or legal person to whose accounts financial institutions within its jurisdiction will be expected to apply enhanced scrutiny, the types of accounts and transactions to which to pay particular attention and appropriate account-opening, maintenance and record-keeping measures to take concerning such accounts; and

(b) Where appropriate, notify financial institutions within its jurisdiction, at the request of another State Party or on its own initiative, of the identity of particular natural or legal persons to whose accounts such institutions will be expected to apply enhanced scrutiny, in addition to those whom the financial institutions may otherwise identify.

3. In the context of paragraph 2 (a) of this article, each State Party shall implement measures to ensure that its financial institutions maintain adequate records, over an appropriate period of time, of accounts and transactions involving the persons mentioned in paragraph 1 of this article, which should, as a minimum, contain information relating to the identity of the customer as well as, as far as possible, of the beneficial owner.

4. With the aim of preventing and detecting transfers of proceeds of offences established in accordance with this Convention, each State Party shall implement appropriate and effective measures to prevent, with the help of its regulatory and oversight bodies, the establishment of banks that have no physical presence and that are not affiliated with a regulated financial group. Moreover, States Parties may consider requiring their financial institutions to refuse to enter into or continue a correspondent banking relationship with such institutions and to guard against establishing relations with foreign financial institutions that permit their accounts to be used by banks that have no physical presence and that are not affiliated with a regulated financial group.

5. Each State Party shall consider establishing, in accordance with its domestic law, effective financial disclosure systems for appropriate public officials and shall provide for appropriate sanctions for non-compliance. Each State Party shall also consider taking such measures as may be necessary to permit its competent authorities to share that information with the competent authorities in other States Parties when necessary to investigate, claim and recover proceeds of offences established in accordance with this Convention.

6. Each State Party shall consider taking such measures as may be necessary, in accordance with its domestic law, to require appropriate public officials having an interest in or signature or other authority over a financial account in a foreign country to report that relationship to appropriate authorities and to maintain appropriate records related to such accounts. Such measures shall also provide for appropriate sanctions for non-compliance.

Article 53

Measures for direct recovery of property

Each State Party shall, in accordance with its domestic law:

(a) Take such measures as may be necessary to permit another State Party to initiate civil action in its courts to establish title to or ownership of property acquired through the commission of an offence established in accordance with this Convention;

(b) Take such measures as may be necessary to permit its courts to order those who have committed offences established in accordance with this Convention to pay compensation or damages to another State Party that has been harmed by such offences; and

(c) Take such measures as may be necessary to permit its courts or competent authorities, when having to decide on confiscation, to recognize another State Party's claim as a legitimate owner of property acquired through the commission of an offence established in accordance with this Convention.

Article 54
Mechanisms for recovery of property through
international cooperation in confiscation

1. Each State Party, in order to provide mutual legal assistance pursuant to article 55 of this Convention with respect to property acquired through or involved in the commission of an offence established in accordance with this Convention, shall, in accordance with its domestic law:

(a) Take such measures as may be necessary to permit its competent authorities to give effect to an order of confiscation issued by a court of another State Party;

(b) Take such measures as may be necessary to permit its competent authorities, where they have jurisdiction, to order the confiscation of such property of foreign origin by adjudication of an offence of money-laundering or such other offence as may be within its jurisdiction or by other procedures authorized under its domestic law; and

(c) Consider taking such measures as may be necessary to allow confiscation of such property without a criminal conviction in cases in which the offender cannot be prosecuted by reason of death, flight or absence or in other appropriate cases.

2. Each State Party, in order to provide mutual legal assistance upon a request made pursuant to paragraph 2 of article 55 of this Convention, shall, in accordance with its domestic law:

(a) Take such measures as may be necessary to permit its competent authorities to freeze or seize property upon a freezing or seizure order issued by a court or competent authority of a requesting State Party that provides a reasonable basis for the requested State Party to believe that there are sufficient grounds for taking such actions and that the property would

eventually be subject to an order of confiscation for purposes of paragraph 1 (a) of this article;

(b) Take such measures as may be necessary to permit its competent authorities to freeze or seize property upon a request that provides a reasonable basis for the requested State Party to believe that there are sufficient grounds for taking such actions and that the property would eventually be subject to an order of confiscation for purposes of paragraph 1 (a) of this article; and

(c) Consider taking additional measures to permit its competent authorities to preserve property for confiscation, such as on the basis of a foreign arrest or criminal charge related to the acquisition of such property.

Article 55

International cooperation for purposes of confiscation

1. A State Party that has received a request from another State Party having jurisdiction over an offence established in accordance with this Convention for confiscation of proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 31, paragraph 1, of this Convention situated in its territory shall, to the greatest extent possible within its domestic legal system:

(a) Submit the request to its competent authorities for the purpose of obtaining an order of confiscation and, if such an order is granted, give effect to it; or

(b) Submit to its competent authorities, with a view to giving effect to it to the extent requested, an order of confiscation issued by a court in the territory of the requesting State Party in accordance with articles 31, paragraph 1, and 54, paragraph 1 (a), of this Convention insofar as it relates to proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 31, paragraph 1, situated in the territory of the requested State Party.

2. Following a request made by another State Party having jurisdiction over an offence established in accordance with this Convention, the requested State Party shall take measures to identify, trace and freeze or seize proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 31, paragraph 1, of this Convention for the purpose of eventual confiscation to be ordered either by the requesting State Party or, pursuant to a request under paragraph 1 of this article, by the requested State Party.

3. The provisions of article 46 of this Convention are applicable, *mutatis mutandis*, to this article. In addition to the information specified in article 46, paragraph 15, requests made pursuant to this article shall contain:

(a) In the case of a request pertaining to paragraph 1 (a) of this article, a description of the property to be confiscated, including, to the extent possible, the location and, where relevant, the estimated value of the property and a statement of the facts relied upon by the requesting State Party sufficient to enable the requested State Party to seek the order under its domestic law;

(b) In the case of a request pertaining to paragraph 1 (b) of this article, a legally admissible copy of an order of confiscation upon which the request is based issued by the requesting State Party, a statement of the facts and information as to the extent to which execution of the order is requested, a statement specifying the measures taken by the requesting State Party to provide adequate notification to bona fide third parties and to ensure due process and a statement that the confiscation order is final;

(c) In the case of a request pertaining to paragraph 2 of this article, a statement of the facts relied upon by the requesting State Party and a description of the actions requested and, where available, a legally admissible copy of an order on which the request is based.

4. The decisions or actions provided for in paragraphs 1 and 2 of this article shall be taken by the requested State Party in accordance with and subject to the provisions of its domestic law and its procedural rules or any bilateral or multilateral agreement or arrangement to which it may be bound in relation to the requesting State Party.

5. Each State Party shall furnish copies of its laws and regulations that give effect to this article and of any subsequent changes to such laws and regulations or a description thereof to the Secretary-General of the United Nations.

6. If a State Party elects to make the taking of the measures referred to in paragraphs 1 and 2 of this article conditional on the existence of a relevant treaty, that State Party shall consider this Convention the necessary and sufficient treaty basis.

7. Cooperation under this article may also be refused or provisional measures lifted if the requested State Party does not receive sufficient and timely evidence or if the property is of a *de minimis* value.

8. Before lifting any provisional measure taken pursuant to this article, the requested State Party shall, wherever possible, give the requesting

State Party an opportunity to present its reasons in favour of continuing the measure.

9. The provisions of this article shall not be construed as prejudicing the rights of bona fide third parties.

Article 56

Special cooperation

Without prejudice to its domestic law, each State Party shall endeavour to take measures to permit it to forward, without prejudice to its own investigations, prosecutions or judicial proceedings, information on proceeds of offences established in accordance with this Convention to another State Party without prior request, when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving State Party in initiating or carrying out investigations, prosecutions or judicial proceedings or might lead to a request by that State Party under this chapter of the Convention.

Article 57

Return and disposal of assets

1. Property confiscated by a State Party pursuant to article 31 or 55 of this Convention shall be disposed of, including by return to its prior legitimate owners, pursuant to paragraph 3 of this article, by that State Party in accordance with the provisions of this Convention and its domestic law.

2. Each State Party shall adopt such legislative and other measures, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, as may be necessary to enable its competent authorities to return confiscated property, when acting on the request made by another State Party, in accordance with this Convention, taking into account the rights of bona fide third parties.

3. In accordance with articles 46 and 55 of this Convention and paragraphs 1 and 2 of this article, the requested State Party shall:

(a) In the case of embezzlement of public funds or of laundering of embezzled public funds as referred to in articles 17 and 23 of this Convention, when confiscation was executed in accordance with article 55 and on the basis of a final judgement in the requesting State Party, a requirement that can be waived by the requested State Party, return the confiscated property to the requesting State Party;

(b) In the case of proceeds of any other offence covered by this Convention, when the confiscation was executed in accordance with article 55 of this Convention and on the basis of a final judgement in the requesting State Party, a requirement that can be waived by the requested State Party, return the confiscated property to the requesting State Party, when the requesting State Party reasonably establishes its prior ownership of such confiscated property to the requested State Party or when the requested State Party recognizes damage to the requesting State Party as a basis for returning the confiscated property;

(c) In all other cases, give priority consideration to returning confiscated property to the requesting State Party, returning such property to its prior legitimate owners or compensating the victims of the crime.

4. Where appropriate, unless States Parties decide otherwise, the requested State Party may deduct reasonable expenses incurred in investigations, prosecutions or judicial proceedings leading to the return or disposition of confiscated property pursuant to this article.

5. Where appropriate, States Parties may also give special consideration to concluding agreements or mutually acceptable arrangements, on a case-by-case basis, for the final disposal of confiscated property.

Article 58 *Financial intelligence unit*

States Parties shall cooperate with one another for the purpose of preventing and combating the transfer of proceeds of offences established in accordance with this Convention and of promoting ways and means of recovering such proceeds and, to that end, shall consider establishing a financial intelligence unit to be responsible for receiving, analysing and disseminating to the competent authorities reports of suspicious financial transactions.

Article 59 *Bilateral and multilateral agreements and arrangements*

States Parties shall consider concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements to enhance the effectiveness of international cooperation undertaken pursuant to this chapter of the Convention.

Chapter VI

Technical assistance and information exchange

Article 60

Training and technical assistance

1. Each State Party shall, to the extent necessary, initiate, develop or improve specific training programmes for its personnel responsible for preventing and combating corruption. Such training programmes could deal, inter alia, with the following areas:

(a) Effective measures to prevent, detect, investigate, punish and control corruption, including the use of evidence-gathering and investigative methods;

(b) Building capacity in the development and planning of strategic anti-corruption policy;

(c) Training competent authorities in the preparation of requests for mutual legal assistance that meet the requirements of this Convention;

(d) Evaluation and strengthening of institutions, public service management and the management of public finances, including public procurement, and the private sector;

(e) Preventing and combating the transfer of proceeds of offences established in accordance with this Convention and recovering such proceeds;

(f) Detecting and freezing of the transfer of proceeds of offences established in accordance with this Convention;

(g) Surveillance of the movement of proceeds of offences established in accordance with this Convention and of the methods used to transfer, conceal or disguise such proceeds;

(h) Appropriate and efficient legal and administrative mechanisms and methods for facilitating the return of proceeds of offences established in accordance with this Convention;

(i) Methods used in protecting victims and witnesses who cooperate with judicial authorities; and

(j) Training in national and international regulations and in languages.

2. States Parties shall, according to their capacity, consider affording one another the widest measure of technical assistance, especially for the benefit of developing countries, in their respective plans and programmes to combat corruption, including material support and training in the areas referred to in paragraph 1 of this article, and training and assistance and the mutual exchange of relevant experience and specialized knowledge, which will facilitate international cooperation between States Parties in the areas of extradition and mutual legal assistance.

3. States Parties shall strengthen, to the extent necessary, efforts to maximize operational and training activities in international and regional organizations and in the framework of relevant bilateral and multilateral agreements or arrangements.

4. States Parties shall consider assisting one another, upon request, in conducting evaluations, studies and research relating to the types, causes, effects and costs of corruption in their respective countries, with a view to developing, with the participation of competent authorities and society, strategies and action plans to combat corruption.

5. In order to facilitate the recovery of proceeds of offences established in accordance with this Convention, States Parties may cooperate in providing each other with the names of experts who could assist in achieving that objective.

6. States Parties shall consider using subregional, regional and international conferences and seminars to promote cooperation and technical assistance and to stimulate discussion on problems of mutual concern, including the special problems and needs of developing countries and countries with economies in transition.

7. States Parties shall consider establishing voluntary mechanisms with a view to contributing financially to the efforts of developing countries and countries with economies in transition to apply this Convention through technical assistance programmes and projects.

8. Each State Party shall consider making voluntary contributions to the United Nations Office on Drugs and Crime for the purpose of fostering, through the Office, programmes and projects in developing countries with a view to implementing this Convention.

Article 61
Collection, exchange and analysis of information
on corruption

1. Each State Party shall consider analysing, in consultation with experts, trends in corruption in its territory, as well as the circumstances in which corruption offences are committed.

2. States Parties shall consider developing and sharing with each other and through international and regional organizations statistics, analytical expertise concerning corruption and information with a view to developing, insofar as possible, common definitions, standards and methodologies, as well as information on best practices to prevent and combat corruption.

3. Each State Party shall consider monitoring its policies and actual measures to combat corruption and making assessments of their effectiveness and efficiency.

Article 62
Other measures: implementation of the Convention
through economic development and
technical assistance

1. States Parties shall take measures conducive to the optimal implementation of this Convention to the extent possible, through international cooperation, taking into account the negative effects of corruption on society in general, in particular on sustainable development.

2. States Parties shall make concrete efforts to the extent possible and in coordination with each other, as well as with international and regional organizations:

(a) To enhance their cooperation at various levels with developing countries, with a view to strengthening the capacity of the latter to prevent and combat corruption;

(b) To enhance financial and material assistance to support the efforts of developing countries to prevent and fight corruption effectively and to help them implement this Convention successfully;

(c) To provide technical assistance to developing countries and countries with economies in transition to assist them in meeting their needs for the implementation of this Convention. To that end, States Parties shall endeavour to make adequate and regular voluntary contributions to an account

specifically designated for that purpose in a United Nations funding mechanism. States Parties may also give special consideration, in accordance with their domestic law and the provisions of this Convention, to contributing to that account a percentage of the money or of the corresponding value of proceeds of crime or property confiscated in accordance with the provisions of this Convention;

(d) To encourage and persuade other States and financial institutions as appropriate to join them in efforts in accordance with this article, in particular by providing more training programmes and modern equipment to developing countries in order to assist them in achieving the objectives of this Convention.

3. To the extent possible, these measures shall be without prejudice to existing foreign assistance commitments or to other financial cooperation arrangements at the bilateral, regional or international level.

4. States Parties may conclude bilateral or multilateral agreements or arrangements on material and logistical assistance, taking into consideration the financial arrangements necessary for the means of international cooperation provided for by this Convention to be effective and for the prevention, detection and control of corruption.

Chapter VII

Mechanisms for implementation

Article 63

Conference of the States Parties to the Convention

1. A Conference of the States Parties to the Convention is hereby established to improve the capacity of and cooperation between States Parties to achieve the objectives set forth in this Convention and to promote and review its implementation.

2. The Secretary-General of the United Nations shall convene the Conference of the States Parties not later than one year following the entry into force of this Convention. Thereafter, regular meetings of the Conference of the States Parties shall be held in accordance with the rules of procedure adopted by the Conference.

3. The Conference of the States Parties shall adopt rules of procedure and rules governing the functioning of the activities set forth in this article, including rules concerning the admission and participation of

observers, and the payment of expenses incurred in carrying out those activities.

4. The Conference of the States Parties shall agree upon activities, procedures and methods of work to achieve the objectives set forth in paragraph 1 of this article, including:

(a) Facilitating activities by States Parties under articles 60 and 62 and chapters II to V of this Convention, including by encouraging the mobilization of voluntary contributions;

(b) Facilitating the exchange of information among States Parties on patterns and trends in corruption and on successful practices for preventing and combating it and for the return of proceeds of crime, through, inter alia, the publication of relevant information as mentioned in this article;

(c) Cooperating with relevant international and regional organizations and mechanisms and non-governmental organizations;

(d) Making appropriate use of relevant information produced by other international and regional mechanisms for combating and preventing corruption in order to avoid unnecessary duplication of work;

(e) Reviewing periodically the implementation of this Convention by its States Parties;

(f) Making recommendations to improve this Convention and its implementation;

(g) Taking note of the technical assistance requirements of States Parties with regard to the implementation of this Convention and recommending any action it may deem necessary in that respect.

5. For the purpose of paragraph 4 of this article, the Conference of the States Parties shall acquire the necessary knowledge of the measures taken by States Parties in implementing this Convention and the difficulties encountered by them in doing so through information provided by them and through such supplemental review mechanisms as may be established by the Conference of the States Parties.

6. Each State Party shall provide the Conference of the States Parties with information on its programmes, plans and practices, as well as on legislative and administrative measures to implement this Convention, as required by the Conference of the States Parties. The Conference of the States Parties shall examine the most effective way of receiving and acting upon

information, including, inter alia, information received from States Parties and from competent international organizations. Inputs received from relevant non-governmental organizations duly accredited in accordance with procedures to be decided upon by the Conference of the States Parties may also be considered.

7. Pursuant to paragraphs 4 to 6 of this article, the Conference of the States Parties shall establish, if it deems it necessary, any appropriate mechanism or body to assist in the effective implementation of the Convention.

Article 64

Secretariat

1. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary secretariat services to the Conference of the States Parties to the Convention.

2. The secretariat shall:

(a) Assist the Conference of the States Parties in carrying out the activities set forth in article 63 of this Convention and make arrangements and provide the necessary services for the sessions of the Conference of the States Parties;

(b) Upon request, assist States Parties in providing information to the Conference of the States Parties as envisaged in article 63, paragraphs 5 and 6, of this Convention; and

(c) Ensure the necessary coordination with the secretariats of relevant international and regional organizations.

Chapter VIII

Final provisions

Article 65

Implementation of the Convention

1. Each State Party shall take the necessary measures, including legislative and administrative measures, in accordance with fundamental principles of its domestic law, to ensure the implementation of its obligations under this Convention.

2. Each State Party may adopt more strict or severe measures than those provided for by this Convention for preventing and combating corruption.

Article 66 **Settlement of disputes**

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Convention through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 67 **Signature, ratification, acceptance, approval and accession**

1. This Convention shall be open to all States for signature from 9 to 11 December 2003 in Merida, Mexico, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 9 December 2005.

2. This Convention shall also be open for signature by regional economic integration organizations provided that at least one member State of such organization has signed this Convention in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organization may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organization shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Convention. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Convention is open for accession by any State or any regional economic integration organization of which at least one member State is a Party to this Convention. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Convention. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 68 *Entry into force*

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.

2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention after the deposit of the thirtieth instrument of such action, this Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit by such State or organization of the relevant instrument or on the date this Convention enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is later.

Article 69 *Amendment*

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Convention, a State Party may propose an amendment and transmit it to the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the States Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on

the proposal. The Conference of the States Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties present and voting at the meeting of the Conference of the States Parties.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to this Convention. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party ninety days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Convention and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 70

Denunciation

1. A State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organization shall cease to be a Party to this Convention when all of its member States have denounced it.

Article 71

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Convention.

2. The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

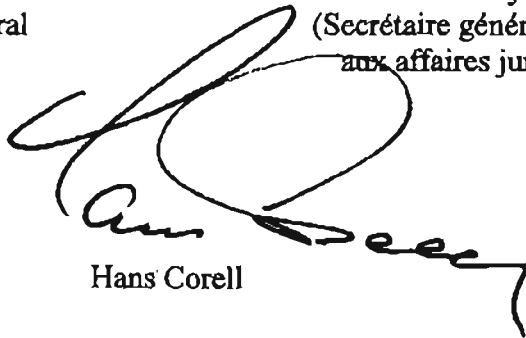
IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

I hereby certify that the foregoing text is a true copy in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages of the United Nations Convention Against Corruption, adopted by the General Assembly of the United Nations in New York on 31 October 2003.

Je certifie que le texte qui précède est la copie conforme en langues anglaise, arabe, chinoise, espagnol, française et russe de la Convention des Nations Unies contre la corruption, adoptée par l'Assemblée Générale des Nations Unies à New York le 31 octobre 2003.

For the Secretary-General,
The Legal Counsel
(Under-Secretary-General
for Legal Affairs)

Pour le Secrétaire général,
Le Conseiller juridique
(Secrétaire général adjoint
aux affaires juridiques)

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Hans Corell', is written over the French text block.

Hans Corell

United Nations
New York, 11 November 2003

Organisation des Nations Unies
New York, le 11 novembre 2003

